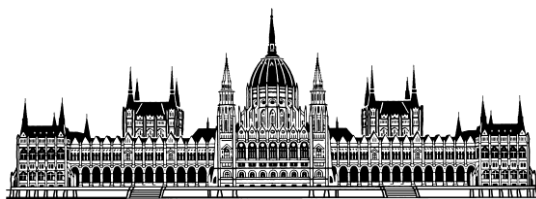

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Ikotity István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	29391
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	29391
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	29393
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	29395
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	29396
<i>Dr. Gulyás Gergely</i> (Fidesz).....	29398
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	29399
<i>Gyöngyösi Márton</i> (Jobbik)	29401
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	29403
<i>Harrach Péter</i> (KDNP)	29405
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	29406
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Földi László</i> jegyző.....	29408
Kérdések	
<i>Szabó Sándor</i> (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Miért döntötte be a Kormány saját 'sikersztoriját', az Ócsai projektet? ” címmel.....	29408
<i>Pogácsás Tibor</i> belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	29409
<i>Szávay István</i> (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Akkor fog csak problémamentesen működni a Határtalanul! Program, ha teljesen elfogynak a pályázók?” címmel.....	29409
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29410
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Gátat vet-e a kormány az Orbán-haverok mohóságának? ” címmel	29411
<i>Pogácsás Tibor</i> belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	29412
<i>Dr. Vinnai Győző</i> (Fidesz) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „Hova vezetnek a szálak? ” címmel	29413
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza.....	29413
<i>Korózs Lajos</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Meddig nézi tétlenül a kormány a lakhatási válságot? Tudta, hogy idén eddig több mint háromszor annyi kilakoltatás történt, mint korábban egy év alatt?” címmel.....	29414
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29415
<i>Pintér Tamás</i> (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem érzi a kormány erkölcsi kötelességének az ígéreteivel átvert pedagógusok helyzetének rendezését?” címmel.....	29416
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29416
<i>Firtl Mátyás</i> (KDNP) - a honvédelmi miniszterhez - „Újabb illetményemelés a katonáinknak?” címmel... ..	29417
<i>Dr. Simicskó István</i> honvédelmi miniszter válasza.....	29418
<i>Schmuck Erzsébet</i> és <i>Ikotity István</i> (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor tesz eleget a magyar kormány nemzetközi kötelezettségének az egyházügyi törvény megváltoztatásával kapcsolatban?” címmel.....	29419
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29420
<i>Dunai Mónika</i> (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Nagyobb megbecsülést kapnak a bölcsődei dolgozók” címmel	29421
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29421

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Meddig nézi tétlenül a kormány a lakhatási válságot? Tudta, hogy ma több ezer gyermeknek nincs lakcíme és ezért semmilyen ellátásban nem részesül?” címmel	29422
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29423
Ander Balázs (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miért nem tesznek semmit a közúti árufuvarozásban dolgozó sok ezer munkavállaló helyzetének megkönnyítése érdekében?” címmel	29424
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	29425
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A felsőoktatási szektor K+F-tevékenységében folyamatos a mérséklődés’ - Mit lép a kormány?” címmel	29425
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29426
Teleki László (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért rombolták szét a szakképzést?” címmel.....	29427
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	29428
Kulcsár Gergely (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miért nem tesz semmit a kormány a Komádiban található veszélyes hulladék eltávolítása érdekében, amely miatt emberek tucatjai haltak meg?” címmel.....	29429
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	29429
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A településektől elveszik az iskolákat és még büntetést is kapnak?” címmel	29430
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29431
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Egekben a fekete foglalkoztatás?” címmel	29432
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	29433
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor rendezi a kormány a színházi dolgozók bérét?” címmel.....	29434
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29434
Schmuck Erzsébet (LMP) - a földművelésügy miniszterhez - „Hány embernek kell még meghalnia, hogy a kormány érdemben foglalkozni kezdjen az azbesztproblémával?” címmel.....	29435
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	29436
Heringes Anita (MSZP) - az igazságügyi miniszterhez - „Ebben a formában már elfogadható?” címmel.....	29437
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	29438
Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem támogatja a Kormány a szükséges kollégiumi fejlesztéseket?” címmel.....	29438
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29439

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Rokonok, haverok és mások...” címmel	29440
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnökének válasza.....	29441
Viszonzválasz:	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	29442
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnöke	29442
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	29443

Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Védelmi pénzek az egészségügyben.” címmel.....	29443
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29444
Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	29445
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	29445
Bejelentés helyettes válszadó elutasításáról	29446
Ikotity István (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért akarja Lázár János bevezetni a gimnáziumi felvételit?” címmel	29447
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	29447
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP).....	29448
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	29449
Balla György (Fidesz) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „Hány Havas Szófia lehet az MSZP-ben?” címmel	29449
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	29450
Viszonzválasz:	
Balla György (Fidesz)	29451
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	29452
Dr. Szakács László (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „A Takarékoság Világnapja alkalmából” címmel.....	29452
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnökének válasza.....	29453
Viszonzválasz:	
Dr. Szakács László (MSZP)	29454
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnöke	29454
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Meddig tart az agónia az út szélén?” címmel	29455
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter válasza.....	29456
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	29457
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter	29457
Szászfalvi László (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan újult/újul meg az alapellátás 2016-ban?” címmel.....	29458
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29459
Viszonzválasz:	
Szászfalvi László (KDNP)	29459
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	29460
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Hány embert tervez kirúgni a kormány?” címmel.....	29461
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	29461
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	29462
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	29463
Burány Sándor (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Ismer-e Ön mértéket?” címmel	29463
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnökének válasza.....	29464
Viszonzválasz:	
Burány Sándor (MSZP)	29465
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnöke	29465

Napirend utáni felszólaló:

Bodó Sándor (Fidesz).....	29465
Ander Balázs (Jobbik).....	29467
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	29469
Kulcsár Gergely (Jobbik).....	29470
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	29472
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	29472
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	29474
Pócs János (Fidesz).....	29476
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	29478
Magyar Zoltán (Jobbik).....	29479
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	29481
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	29482
Az ülés bezárása	29482

Az ülésen jelen voltak:

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
16. ülésnapja
2016. november 2-án, szerdán
(11.02 óra - Elnök: Sneider Tamás
Jegyző: Földi László)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 16. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Ikotity István jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik a mai napon a munkánkat.

A mai napon **napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat. Ezt követően 11 óra 50 perctől 13 óra 20 percig a kérdésekre, majd 13 óra 20 perctől 14 óra 20 percig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gúr Nándor jegyző úr: „Hogyan változik a világ egy hónap alatt?” címmel. Öné a szó, jegyző úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Október 2-án volt egy érvénytelen és eredménytelen népszavazás. Hát, sok pénzt eltapsoltak, 17-18 ezer millió forintot... *(Megszólal egy mobiltelefonon.)* Még azt sem tudjuk igazából, hogy... Elnök úr, nem én vagyok a hibás, a technika.

ELNÖK: Egy pillanat, nem tudom, hogy mi lehet a hiba, de ez nagyon hangos.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Lehet, hogy mégiscsak én, a telefon kapcsán.

Tehát eltapsoltak 17-18 ezer millió forintot, ennek okán jó lenne ismerni ma azt, hogy hogyan és miképpen kerültek ezek a pénzek felhasználásra - miközben zajlik Magyarországon a betelepítés. Tudják, annak idején a kopt keresztényekkel elkezdtek, Balog miniszter beszélt is róla, még a miniszterelnök is, majd ezt követően a betelepítési programjukat, a letelepedési programot meghonosították. Több mint 4 ezer embert érint év végéig, és 18 ezren kapnak majd tartózkodási engedélyt Schengen határain belül, vagy letelepedési engedélyt adott esetben Magyarországon vagy bárhol Európában.

Azt kell mondjam, hogy ez a múlt és a jelen, és a jelenhez párosul persze az is, hogy az ukrán nyugdíjasok mellé most már jönnek a harmadik világbeli, átmenetinek tekinthető ukrán munkavállalók is. Mert látható módon rövid idő után majd elhagyják a hazánkat.

(Ikotity István elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Azt akarom mondani, hogy miközben a Jobbik támadja ezt a letelepedésikötvényes történetet, aközben persze akkor, amikor 2012-ben szavazás volt,

akkor Vona nem szavazott, mellette pedig a frakció fele tartózkodó álláspontra helyezkedett *(Farkas Gergely: Ne beszélj már hülyeségeket!)*, de azért foglalkozzunk inkább azzal, hogy a Magyar Szocialista Párt nem október 2-a után, jobbikos képviselőtársaim, hanem szeptember 12-én törvénymódosítási javaslatot nyújtott be, amely javaslatban benne volt ennek a projektjüknek a megszüntetési szándéka, és ezzel együtt az is, hogy az a mérhetetlen haszon, hozam, extra nyereség, amit önök elkönyveltek a vállalkozásokon, offshore cégeken keresztül, annak egy jelentős hányada, 75 százaléka kerüljön befizetésre a központi költségvetésbe.

Önök ezt lesöpörték, teszem hozzá, bizottsági ülések keretei között. Mert hát Orbán Viktor még október 3-án is azt mondta, hogy ez a program egy sikeres, biztonságos és eredményes konstrukció Magyarország számára. Persze, a haverok számára eredményes, ez kétségtelen, erre a konstrukcióra tehát ilyen értelemben az ő szavai szerint nyilván szükség van. A lenyúlás, a lopás lehetőségének a biztosítása vagy annak a kiterjesztése zajlik ma Magyarországon e tekintetben, hiszen Orbán is azt mondja, hogy ha nem ezen a programon keresztül, majd egy másikon keresztül.

És akkor ma meg mivel szembesülünk? A Gazdasági bizottság ülésén ma Seychelle-szigetek állampolgárai és a Seychelle-szigetek területén regisztrált vállalkozások többségi tulajdonosai által Magyarország területére benyújtásra kerülő kérelmek kiterjesztésére kerül sor, amelyet megszavaznak. Megszavaznak! Nem döbbenet az, amit csinálnak? Hülyének néznek mindenkit, azt gondolják, hogy az emberek benyalnak mindent! Miközben, még egyszer hangsúlyozom, az eredeti névértéken történő visszavásárlások mind-mind az emberek számára jelentenek majd terheket, és a hasznokat pedig mások viszik el a történetben.

Arról már nem is beszélek, hogy közben bűnözők jönnek be az Európai Unió területére, hogy áttekinthetetlen rendszereket működtetnek, hogy nem zárható ki a kormányközeli figuráknál landoló pénzek mikéntje sem. Arról már nem is beszélek. Sokkal inkább csak annyit akarok mondani, hogy Magyarország nagyon sokat bukik ezzel a történettel. A haverok persze nyernek, a magyar emberek veszítenek. Jelenleg olyan 6 milliárd forintnyi mínuszban vannak az adófizetők. Pénzért eladják akár az ország biztonságát is, mindazt, ami a haveroknak hasznára van, azt támogatják. Erkölcstelen mindaz, amit csinálnak, kevesek hasznát, sokak veszteségére és persze biztonsági kockázattal is felütve.

Még egyszer azt szeretném hangsúlyozni önöknek, inkább abba az irányba menjenek, amit a szeptember 12-i törvényjavaslatunkban megfogalmaztunk, az pedig az, hogy az extra nyereség 75 százalékát fizessék be ezek a cégek a központi költségvetésbe, ami alapját adhatja annak is, hogy a későbbiekben a magyar emberek messze döntő többsége egy picivel jobban tudjon élni. Gondoljanak arra a másfél millió, minimálbér alatt dolgozó emberre, arra a 2,2 millió, létminimum alatt dolgozó emberre, arra a 4,2 millió-

ra, aki létminimum alatt éli az életét. Ezeknek az embereknek van szüksége arra, hogy friss forráshoz jussanak, és nem önöknek, nem a haverjaiknak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni a kérdésre.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: *(Hangosítási hiba.)* Furcsa betelepítési ügyekben hallgatni annak a baloldalnak a képviselőjét, amelyik még kormányon, amikor baloldali kormány volt, arra tett javaslatot - és ez a javaslat a kormányulást is megjárta -, hogy egymillió embert telepítsenek Magyarországra.

Furcsa önöktől hallani *(Dr. Varga László: Nem baj, hogy nem halljuk?! El tudjuk képzelni nagyjából, hogy mit mondasz!)* Furcsa önöktől hallani azokat a hozzászólásokat, ha tudjuk, hogy a baloldali pártok még egy évvel ezelőtt is aláírást gyűjtöttek a betelepítés mellett. Furcsa önöktől hallgatni ezeket a hozzászólásokat, ha tudjuk, hogy önök, amikor Brüsszel nyilvánosságra hozta a betelepítési terveket, hallgatólagosan végig támogatták azt, és ma sem támogatják a népszavazásból fakadó alaptörvény-módosítást.

Szeretném önnek is elmondani, hogy a letelepedési kötvény nem bevándorlási, hanem befektetési kérdés, idegeneket betelepíteni a bevándorláspárti baloldal akar. A letelepedési kötvény bevezetésére 2012-ben azért volt szükség, mert abban az évben a magyar gazdaság, a baloldali ténykedésnek is köszönhetően le volt értékelve, forráshiányos időszak volt ez, annak minden következményével. Ennek enyhítésére, több más eszköz mellett, a letelepedési-kötvény-program is megfelelőnek bizonyult.

A gazdaság azonban ma már jóval stabilabb lábakon áll, ezt a felminősítések is jelzik, ezért a kormány elrendelte a kötvényprogramok felülvizsgálatát. Azonban az a felülvizsgálat még nem ért a végére, és egyébként sem született még végleges döntés, az NGM az év végéig terjeszti elő majd javaslatát. *(Gúr Nándor: Ott van a Gazdasági bizottság döntése! Nem tudod a mai nap történéseit?)*

Önök hétről hétre különböző ügyekben szólnak itt fel a tisztelt Házban, az imént is az állampolgárok életére hivatkozott, és amikor felszólalnak, rendre figyelmen kívül hagyják azokat az intézkedéseket, történéseket, amelyek jelentősen befolyásolják az ország mindennapjait.

(11.10)

Önök a tényeket is figyelmen kívül hagyják. Ön az állampolgárok életére hivatkozott, de nem hallom, hogy arról beszélne, hogy növekedő pályán van a gazdaság; hogy több mint 600 ezer emberrel többen dolgoznak 2010-hez képest; hogy összesen 50 százalékos béremelésre számíthatnak a rendvédelmi dolgozók és a pedagógusok; hogy *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Külföldön...)* sikerült megvédeni a nyugdíjak értékét, míg önök egyhavi nyugdíjat vettek

el tőlük. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Magától kell megvédeni őket.)*

Önök például pár hónappal ezelőtt rendre felhozták itt az egészségügy kérdését, ami egyébként valóban fontos kérdés, de most meg hallgatnak arról, hogy 207 ezer forintos béremelésben részesülnek a szakorvosok, az ápolók pedig több év leforgása alatt 65 százalékos béremelést kapnak. Ha önöknek valóban fontos például az egészségügy helyzete, akkor miért nem támogatják és miért nem üdvözlük ezeket a lépéseket? Egyébként a járási hivatalokban dolgozók és a kormányhivatalokban dolgozók is több bért kapnak *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Ki nem támogatja? Miért hazudsz?)*, és ezek a béremelések a piaci szférában is érzékeltetik a hatásukat. Az első hét hónapban több mint 7 százalékkal növekedtek az átlagbérek.

Csak hogy még egy dolgot említsek, amit önök csak úgy eldobnak, miközben korábban támogatták: január 1-jétől csökken a legfontosabb élelmiszerek áfája. Egy olyan intézkedésről van szó, amit korábban önök is támogattak. Az tehát, hogy a legfontosabb dolgokban Magyarország egységes, lehetővé tette, hogy sok közös eredményt érjünk el. Én nagyon sajnálom, hogy az MSZP nem részese ennek a történetnek. *(Gógös Zoltán: Minden miniszternek helikoptert!)*

Tisztelt Ház! Feltehetjük ezek után a kérdést: mi az oka annak, hogy az MSZP mintha kívül lenne az ország történésein, és nem vesz tudomást a közös eredményekről? Én arra a következtetésre jutottam, az az elsődleges oka ennek, hogy *(Dr. Varga László: Hangosabban, nem halljuk egyáltalán!)* már megint megkezdődött a szokásos baloldali casting, a szokásos választás előtti marakodás. A baloldali pártok az ország dolgaival ilyenkor kevésbé törődnek, legfeljebb az osztozkodással, a konccal és az elérhető pozíciókkal. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Te se erről beszéljél!)*

Ezért van az, hogy arról olvashatunk, hogy a parlamenti munkát egyébként hanyagoló Demokratikus Koalíció megállapodott az MSZP-vel a budapesti jelöltekről. Nem tudom, az itt ülő képviselők hallottak-e erről *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Még egy kicsit arról, amit Orbán mondott...)*, és ha hallottak erről, akkor kíváncsiak lennének, hogy mi erről a véleményük. *(Gógös Zoltán: Helikopterek!)* Újra megkezdődött tehát a hatalomra éhezők viadala, sokadik évad már ez. Ez pedig nem sok jót ígér sem az országnak, sem pedig a baloldali szavazóknak. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Miért nem kérdezted meg a bulibáró haverodat?)*

Két dolgot szeretnék rögzíteni végül betelepítési ügyekben. *(Gúr Nándor: Bulibáró helikopteres haverod!)* Nem fogadunk el kioktatást attól a baloldaltól, amelyik, amikor kormányon volt, 1 millió embert telepített volna Magyarországra. Másodsorban, az MSZP belügye, hogy hogyan készül a 2018-as választásokra, de azért mi arra kérjük önöket, hogy ha már a közös erőfeszítésekben nem vesznek részt, akkor legalább *(Gúr Nándor: Siralmas vagy!)* ne tagadják el a közös eredményeket, azért sem, mert sok millió

ember munkája van benne. Köszönöm a figyelmet. (Gúr Nándor: Támogattatok volna az MSZP szeptember 12-ei törvényjavaslatát. - Dr. Varga László: Biztos jó volt, de nem hallottuk egyáltalán! - Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, frakcióvezető asszony: „Hová vezet a kormány gazdaságpolitikája?” címmel. Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A Fidesz gazdaságpolitikája zsákutca. Az LMP ezt már régóta mondja.

A kormány gyakran hangoztatja, hogy számára milyen fontos, hogy a különböző kérdésekben megismerje a választók véleményét, de eddig még sem a bérek, sem az egészségügy, sem az oktatás területén nem kezdeményeztek nemzeti konzultációt; nem véletlenül, mert azt gondoljuk, hogy egyikre sem lehet a kormány büszke.

Fel kell tenni a kérdést, miért tartunk ott, hogy ma már Romániával és Bulgáriával versenyzünk. Miért nem tudtuk a nyugat-európai és a régiós országokkal szemben az elmúlt években csökkenteni a hátrányunkat? A választ a kormány zsákutcás gazdaságpolitikájában találjuk meg. Ez a gazdaságpolitika ingatag lábbon áll. Kritikusan függünk az európai uniós pénzektől - 2015-ben a GDP 5 százaléka jött be. Fügünk az autóiipartól és már lassan a külföldön dolgozók hazautalásaitól is. A szakemberhiány és az elvándorlás növekszik. És ahelyett, hogy a kormány megteremtené a radikális béremelés lehetőségét a többkulcsos személyi jövedelemadó bevezetésével és a járulékok csökkentésével, nem gondolja végig, hogy a külföldi vendégmunkások betelepítésével tovább szorítja lefelé a béreket, és erősíti a kivándorlást.

Persze, már látszik, hogy a válságjeleket a kormány is észleli, de ahelyett, hogy irányt váltana, még jobban ragaszkodik a zsákutcás gazdaságpolitikához. A kudarc beismerésére azonban képtelen a fideszes kommunikációs gépezet, mert úgy ítéli meg, hogy ez a gyengeség jele. Pedig a jó kormányzáshoz a hibák beismerése és a változtatási képesség is hozzátartozik. De a kormány inkább tönkreteszi több százezer ember életét, de kitart az elhibázott gazdaságpolitikai irány mellett. Márpedig ez hamarosan odavezet, hogy külföldi vendégmunkások dolgoznak majd Magyarországon éhbérért a külföldi nagyvállalatok összeszerelő üzemeiben. Mindezt azért, mert azt gondolják, hogy egy-két unortodox intézkedéssel máris kistigrisekké válunk. Nem látják, hogy még a példaképnek tekintett ázsiai országok is több olyan lépést tettek meg, amiket a Fidesz-kormány elutasít.

Szeretném kiemelni ezek közül az oktatást, az egészségügyet és a kormányzást. Azt lehet mondani, hogy semmilyen felzárkózás, sikeresség, innovációs tevékenység nem képzelhető el az oktatás fejlesztése nélkül. Mégis az egyetlen, amit önök ezeken a területeken tettek, az az értelmetlen és káros központosítás. A szakképzést is átalakították, aminek csupán az volt a célja, hogy a szakképzett munkaerőt minél

olcsóbban kiárusítsák a hazai és a külföldi nagytőkének. A magyar kisvállalkozók arról panaszkodnak, hogy a szakképzés egyoldalú, csak a multinacionális cégek igényét nézi, holott nekik nem futószalag mellé kellene szakbarbár, hanem rugalmasan alkalmazkodni tudó, több területet ismerő emberek kellenek. Erre a lebutított szakképzés nem alkalmas.

Nem egyszerűen az oktatásról van szó, hanem a tudásról. A jövő gazdasága tudásintenzív. Ezt mindenki tudja, csak a Fidesz-kormány nem. Többek között ezért baj az urizálás, a szűk baráti kör teljesítmény nélküli gazdagítása közpénzből. Ez a jövő egyértelmű felélése. Ez látszik a kormány sok intézkedésén, akár az energiahatékonyság támogatásának elsikkasztása, akár a szélenergia betiltása kapcsán.

Drasztikus javulás kellene az egészségügyben is. Nemcsak a kórházi ellátás van bajban, hanem házi-orvosok, gyermekorvosok, fogorvosok hiányoznak egyre több helyről, és nagyon sok településen az egészségügyi intézmények fizikai állapota olyan, hogy oda az ember legszívesebben be sem menne.

És szólni kell arról is, hogy a működő országhoz hiányzik a felkészült, nem korrumpált államigazgatás. Tudjuk, ezt nehéz önöknek elfogadni, pedig ez is elengedhetetlen feltétele a fellendülésnek. Az LMP szerint tehát új irányra van szükség, elsősorban a társadalmi különbségek csökkentésére, a korrupció felszámolására, és az urambátyám-világ helyett arra, hogy munkával lehessen előrejutni. És ebben a leg-sürgősebb feladat, hogy a gazdaságfejlesztésben az olcsó munkaerő helyett a tudásra alapozzuk a stratégiánkat. Ehhez pedig emelni kell a béreket, és a jelenlegi többszörösét kell az oktatásra, a szakképzésre és az egészségügyre költeni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: A kormány részéről Tállai András államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Asszony! Bár az ellenzék politikai témaválasztása nem az én felelősségem, de megmondom őszintén, immár sokadjára szólal fel a magyar kormány zsákutcás gazdaságpolitikája miatt. Ezért elgondolkodom rajta: ennyire jó a helyzet országunkban, hogy az önök pártja egyszerűen nem tud más témát választani, mint Magyarországnak, a magyar kormány egyik sikerágazatának, mégpedig a gazdaságpolitikának az eredményeit kell hogy kétségbe vonja?

(11.20)

Megmondom őszintén, hogy kicsit furcsállom, különösen egy olyan párttól, amelyik az adópolitikákra azt mondja, hogy a mi egykulcsos személyijövedelemadó-rendszerünk helyett progresszív adókulcsok kellenek, azaz lényegében kimondja azt, hogy adót kell Magyarországon növelni. A családi adókedvezmény kiszélesítése, amit mi folytatunk, már 1 millió 100 ezer családot ér el. Ehelyett önök

azt vallják, hogy a családi adókedvezményt szűkíteni vagy az is lehet, hogy megszüntetni szükséges.

Vagy mit mondjak önnek? Ön nem a kormányral és nem velünk vitatkozik, hanem a hitelminősítővel. A három nagy hitelminősítőből már kettő felminősítette Magyarországot, és várhatóan ezen a héten remélhetőleg meg fogja tenni a harmadik nemzetközi hitelminősítő is. Vagy vitatkozik az Európai Unióval? Az Európai Unió elismeri a kormány ez irányú eredményeit, mi több, Európa élvonalába sorolja Magyarországot. Vagy említsem önnek az IMF-et? Önöknek ezek szerint jobb szakértőik vannak, mint az IMF-nek vagy a hitelminősítőknak? Az az IMF, amelynek megköszöntük a szolgálatait 2010 augusztusában, elismerően nyilatkozik a magyar gazdaságpolitikáról, a magyar gazdaságpolitika eredményeiről.

Nézzük, hogy mi a zsákutca önök szerint! Kérdezem önt, szemtől szembe, hogy sikerült-e a költségvetési hiányt csökkenteni és a túlzottdeficit-eljárásból kihozni Magyarországot? Sikerült. Sikerült-e az államadósságot csökkenteni, a GDP 80 százaléka alá vinni, mi több, a GDP 75 százaléka alá fog nemsokára csökkenni, és megszüntetni a devizakitettségünket? Sikerült? Sikerült! De folytassuk! Sikerült-e a foglalkoztatás növelésében nagyon komoly, európai szintű eredményeket elérni? *(Korózs Lajos: Nem!)* A közel 12 százalékos munkanélküliségi ráta ma 5 százalék alatti. *(Korózs Lajos: Nem igaz! 8,5 százalék!)*

Való igaz, hogy Magyarországon néhány év alatt, lényegében a kormány gazdaságpolitikájának köszönhetően, munkaerőhiány állt be, mert a munkahelyek gyarapodása miatt ma már arról beszélünk *(Korózs Lajos: Elvándorlás!)*, hogy nem elegendő a munkaerő, és hogyan tudjuk ezt pótolni, hogy a gazdasági növekedésünket ne korlátozza. Ön azt mondja, hogy csak azt a munkaerőt kell megfizetni és alkalmazni Magyarországon, aki magas tudással rendelkezik. Mi meg azt mondjuk, hogy minden munkaerőt alkalmazni és foglalkoztatni kell, azt a munkaerőt is, aki nem olyan képzett és nem rendelkezik akkora szakképzettséggel. Egyébként számukra is van lehetőség erre.

Ön beszél az alacsony bérekről. Ebben természetesen van még teendő. Ha figyeli a kormány kommunikációját, Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter urat, ő ma is arról beszélt a sajtótájékoztatóján, hogy a járuléksökkentéssel párhuzamosan egy bérnövekedést kell végrehajtani Magyarországon. Ajánlom önnek, hogy figyelje az eseményeket, és ha megfigyeli és elfogadja majd a döntésünket, mi több, még támogatja is, akkor biztosan nem fog többet felszólalni a kormány gazdaságpolitikájával szemben.

De ugyanezt tudom önnek elmondani a fogyasztás növekedésével, illetve a reálbér növekedésével kapcsolatban is. Igenis vannak komoly eredmények. Igaz, ehhez hozzájárul a devizaadósság rendezése és a rezsicsökkentés is. De azt is a magyar gazdaság érte el, a magyar gazdaság alapozta meg, hogy ilyen döntéseket tudjon hozni a kormány. És nem igaz, hogy a GDP-növekedés tekintetében bármilyen szegyenkez-

nivalónk is lenne. Az eredményeink azt mutatják, hogy most is, jelenleg is az Európai Unió első országai között vagyunk a gazdasági növekedés tekintetében.

És ha nem sértődik meg, ezt a gazdaságpolitikát fogjuk ezután is folytatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gulyás Gergely alelnök úr: „Az Országgyűlés megalkotta, a Kúria igazolta” címmel. Oné a szó.

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az 1956 utáni megtorlás keretében hozott elítélésekkel kapcsolatosan az Országgyűlés elfogadott egy olyan jogszabályt ebben a parlamenti ciklusban, amely lehetővé tette, hogy ne csupán a korábban már megtörtént rehabilitációra kerülhessen sor ezekben az ügyekben, hanem ezeknek az ítéleteknek a semmisségét is a Kúria megállapíthassa. Ezt követően a Kúria a legfőbb ügyész indítványára megállapította a Nagy Imre-perben hozott ítélet semmisségét, és azt is megállapította a csütörtöki határozatában, hogy az 1958-ban a Nagy Imre-perben meghozott bírói döntés csak a formáját tekintve volt bírói ítélet, egyébként nincs köze az igazságszolgáltatáshoz. Emlékeztetett arra, hogy az egyfokú jogorvoslat kizárásával zajló eljárásban az 1958. június 15-én meghozott halálos ítéleteket másnap végrehajtották, és egyértelművé tette, hogy igazságszolgáltatásnak nem nevezhető színjáték zajlott, ahol ártatlanok bűnösségét mondták ki, legitim kormányzati tevékenységért szabtak ki büntetést.

Úgy gondoljuk, hogy ennek az ítéletnek komoly jelentősége van abból a szempontból, hogy az ilyen súlyos, igazságszolgáltatásnak nem nevezhető joggal való visszaélés esetén nem elegendő a rehabilitáció, hanem ezeknek az ítéleteknek a semmisségét is meg kell állapítani. Mindannyiunknak örülnünk kell, hogy erre sor került a volt miniszterelnök és mártírtársai perében.

Általánosságban azt mondhatjuk, hogy 1990-et követően a büntetőjogi igazságtételre nem került sor megfelelő formában, hiába támogatta ezt az akkori kormánykoalíció parlamenti többsége, azonban sajnos az akkori köztársasági elnök magatartása, illetve az Alkotmánybíróságnak egy téves döntése lehetlenné tette azt, hogy azok, akik a legsúlyosabb cselekményeket követték el a kommunista diktatúra idején, akiknek a kezéhez valóban vér tapadt, azoknak legalább szimbolikusan vagy részben valóban a büntetőjogi felelősségre vonására sor kerülhessen.

Éppen ezért örvendetes az, hogy 2010 után megkésetten is időszerűen az új Alaptörvény már azon az alapon állt, hogy az igazságszolgáltatásban nem volt lehetőség a kommunista diktatúra alatt, sőt egészen az Alaptörvény elfogadásáig sem a valódi bűnösök felelősségre vonására, ezért az elévülés nyugodott ebben az időszakban, a legsúlyosabb cselekmények esetén azért büntetőjogi felelősségre vonásnak is kell hogy helye legyen.

Természetesen, ami 1990-ben időszerű volt, az 2010 után és ma, 2016-ban a biológia törvényszerűségei folytán hasonló hatást már nem válthat ki, ugyanakkor nagyon fontos, hogy egyértelművé tegyünk, hogy az 1956-os forradalom időszakában a magyar nemzet egységesen lépett fel a diktatúrával szemben, és nagyon kevesen voltak olyan hazaárulók, mint Kádár János, aki a forradalom elárulásával, a Vörös Hadsereg segítségével tért vissza a hatalomba, ezt követően pedig több mint kétszáz ember kivégzéséről rendelkezett, hiszen - mint most a Kúria is megállapította - maga az igazságszolgáltatás egyértelműen csak színjáték volt ebben az időszakban.

Éppen ezért nagyon káros és a kommunizmus bűneinek tagadását veti föl, hogy még ma is van olyan párt, amelynek egyik képviselője a putyini orosz állami médiával együttműködve tagadja az '56-os forradalom megtörténtét, tesz vállalhatatlan, elfogadhatatlan, türheterlen nyilatkozatot. Természetesen a legkevesebb, hogy az illető demokratikus politikai pártnak Magyarországon nyilvánvalóan tagja sem maradhat, de az a kérdés, hogy lehet és hogy maradhatott évek vagy évtizedek óta, amikor a hasonló véleményét más formában már korábban is kifejtette, a tagja.

Úgy gondoljuk, hogy sajnós kevés közös alapja van a jelenlegi magyar demokratikus jogállami berendezkedésnek, de az egyik egészen biztosan az, amit az Alaptörvény és 1990 után, az első szabadon választott Országgyűlés után elsőként elfogadott törvény egyaránt rögzít, hogy a jelenlegi szabadságunk az 1956-os forradalomból sarjadt ki, ezért úgy gondoljuk, hogy a forradalom emlékének a megőrzése, a forradalom mártírjai emlékének a méltó ápolása közös felelőssége minden parlamenti pártnak.

Éppen ezért tartjuk azt is sajnálatosnak, hogy noha a múltja ellenére négy parlamenti párt - két kormánypárt és két ellenzéki párt - megtette azt a gesztust a bűnben és vérben fogant Magyar Szocialista Munkáspárt jogutódja felé, hogy közös nyilatkozatban emlékezzünk az 1956-os forradalom 60. évfordulójának jelentőségére, azonban ezzel az MSZP-nek egyébként nem járó gesztussal sem élt a Magyar Szocialista Párt. Ezt sajnálatosnak tartjuk, és azt reméljük, hogy eljön az az időszak, amikor a magyar politikai élet egységesen képes lesz emlékezni az 1956-os forradalomra. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

(11.30)

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kommunista diktatúrának Magyarországon nagyon sokféle áldozata van. Talán számba se tudjuk venni azt a rengetegféle módot, amivel igyekezett emberek életét kerékbe törni, karriereket, családi együttléteket ellehetetleníteni a kommunista rendszer. Gon-

doljunk csak arra, hogy rögtön a megalakulásakor 800 ezer honfitársunkat hurcolt el valahová a Szovjetunióba, a sok száz vagy sok ezer kényszermunkatábor egyikébe, amit a nemzetközi közvélemény is csak gulágokként ismer. Ebből a 800 ezer honfitársunkból 200 ezer sohasem tért haza, hanem ott maradt ezen a kis málenkij roboton, ahogy cinikusan mondták a szovjet katonák, kis munkán.

De volt olyan két hónap, amikor 50 ezer embert bocsátottak el állásukból, mert politikailag nem voltak megbízhatóak. Emlékeztünk a kulákiudözésekre, a padlássóprésekre, emlékeztünk a földek elvételeire, ami vidéki családok tízezreit - vagy inkább azt mondom: száz ezreit - tette vagy földönfutóvá, vagy teljes mértékben kiszolgáltatottá. Emlékeztünk a halálos ítéletekre, az Andrassy út 60.-ra vagy a többi hasonló helyszínre, amelyek egy részét a nyilasoktól vették át a kommunisták, mind az épületet, mind az embereket, mind pedig a módszereket; csak éppen nem a fajelmélet nevében, hanem az osztályelmélet nevében, de ugyanazok az emberek más egyenruhában ugyanolyan kegyetlenséggel és embertelenséggel tevékenykedtek. Jól mutatja ezt a Terror Házában az átöltözőszoba, amelyben a Rákosi-rendszer már formanyomtatványt is nyomtatott azoknak az úgynevezett kisnyilasoknak, akiknek az embertelen szolgálatára igényt tartott az a rendszer.

De gondolhatunk a recski kényszermunkatáborra, ahol 1300 honfitársunk raboskodott, gondolhatunk arra a több mint 10 ezer emberre, akit Budapestről telepítettek ki pár év leforgása alatt, gondolhatunk arra a 13 ezerre, akit a Hortobágyra hurcoltak, akár kényszerlakhelyet kijelölve nekik, akár kényszermunkára kötelezve őket. Amikor visszatértek, nem foglalhatták el eredeti lakásukat, eredeti munkahelyüket, hanem mindvégig megbélyegzetten éltek. És gondolhatunk azokra az emberekre is, akik az '56-os forradalom és szabadságharc után szenvedtek halált, voltak több százan vagy több ezren, akik a harcokban hunytak el, de bizony több száz halálos ítélet az, amit Kádár János rendszere hozott meg, és amivel próbálta az egész országot megfélemlíteni, és mindemellett 22 ezer embert még az '56-os forradalom után is bebörtönöztek a forradalomban való részvétel miatt.

Rengeteg tehát a kárvallottja a kommunista rendszernek, akiket akár jogilag, akár egzisztenciálisan, akár más módon igyekeztek ellehetetleníteni, nehéz helyzetbe hozni. Azt hiszem, az egykori szocialista-liberális kormányzat hozzájuk való hozzáállását jól mutatja, hogy 2008-tól kezdve, amikor a gazdasági megszorításokat lépésről lépésre végrehajtották, pontosan ezeknek az embereknek a nyugdíjkiegészítését fagyasztották be elsőként, és nem emelték ugyanúgy, ahogy az alapnyugdíj összegét.

A 2010 után hivatalba lépő Fidesz-KDNP-kormányzat tehát feladata volt, hogy ezeket az elmaradt emeléseket kompenzálja. Ezt meg is tettük, és összességében 50 százalékkal emeltük a tartós szabadságelvonást elszenvedett kommunistaáldozatok nyugdíj-kiegészítését. Ezzel messze nem tudjuk sem szenvedésben, sem anyagiakban kompenzálni

azt, amit nekik igazságtalanul és büntetlenül el kellett szenvedniük, de legalább jelképesen tudtunk az ő javukra is intézkedéseket hozni, pótolni azt, amit elődeink nem tettek meg.

Fontosnak tartottuk, már csak a velük való szembenézés szempontjából is, hogy nemzetközi fórumok nyomása, sőt, kötelezése ellenére is a kommunista szimbólumokat, a vörös csillagot vagy a sarló-kalapácsot ugyanúgy tiltja a magyar büntető törvénykönyv, mint a nyilaskeresztet vagy a horogkeresztet, vagy az SS-jelvényt. Egyiket sem lehet használni, azt hiszem, ez az európai demokratikus hozzáállás alapértéke és alapvető elvárása, hogy egyik diktatúra jelképei se legyenek használhatóak, csak történelmi szemléltetés céljából.

Magyarország a rájuk való emlékezés európai motorja is kívánt lenni, ezért 2011-ben, a magyar EU-elnökség alatt javaslatunkra, magyar-lengyel-litván kezdeményezésre elfogadtuk, hogy augusztus 23-a a XX. századi önkényuralmi rendszerek európai közös emléknapja, mármint az áldozatokra való emlékezés közös emléknapja. Az is fontos, hogy a magyar büntető törvénykönyv immáron expressis verbis tartalmazza, hogy a kommunizmus bűneit, a kommunista vezetők rémtetteit nem lehet tagadni. Ez bűncselekmény, ugyanúgy, mint a holokauszt tagadása. Bárki, aki tagadja azokat a kegyetlenségeket, amiket akár '49-ben, '49 után vagy '56-ban, '56 után követtek el a kommunista államrend nevében, aki tagadja ezeknek az embertelenségét, jogtalanságát, tisztességtelenségét, az most már bűncselekményt követ el Magyarországon, éppen ezért felelőségre vonható.

A Szocialista Párt pedig maga dönti el, hogy mit tesz azokkal a véleményekkel, amelyek tagadják az '56-os forradalmat és a forradalom értékeit, de hát azt nekik is viselniük kell, hogy aki néma marad ebben a helyzetben, az cinkosa annak, aki tagadja az '56-os forradalmat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gyöngyösi Márton képviselő úr: „Az ördöggel is biznisszelnek, ha személyes üzleti érdekük fűződik hozzá? Az ország biztonsága sem számít?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt egy év a kvótaellenes kampányról és a migrációról szólt, és arról a nagyon helyes törekvésről, miszerint a multikulturalizmussal és a brüsszeli központosítással, a diktatúrával szemben védjük meg hazánkat. Ezzel párhuzamosan azonban egyre gyakrabban bukkantak fel olyan hírek, miszerint kétes hátterű üzletemberek Magyarországon kiterjedt üzleti tevékenységet folytatnak, és nemcsak kétes üzleti tevékenységet folytatnak, hanem mindezt kormányközeli emberek vagy kormánytagok hathatós tevékenységével, segédletével folytatják ezeket az üzleti tevékenységeket.

Ezen személyek közül is talán az egyik legérdekesebb figura az a Ghaith Pharaon, aki egy szaúd-

arábiai milliárdos, és akiről annyit tudunk, hogy az FBI két évtizede körözi, és a mai napig érvényes FBI-, illetve Interpol-körözés van érvényben vele szemben; és hogy nemrégiben, pár évvel ezelőtt a francia országgyűlés egy határozati javaslatban összefüggésbe hozta ezt a Ghaith Pharaont a terrorizmus finanszírozását célzó pénzügyi hálózattal, a havalával, és ezt az embert több globális magazin és felmérés úgy tartja számon, mint az egyik legkeresettebb fehérgalléros bűnözőt.

Magyarországon ez az ember kiterjedt üzleti tevékenységet folytat, és ebben kormányközeli szálak is felbukkannak, és kormányközeli emberek, kormánytagok, miniszterek segédkeznek ehhez a tevékenységéhez. Ghaith Pharaon nem másban utazik, mint műemlékek felvásárlásában. Ezek közül számosat név szerint is ismerünk, a hógyészi Apponyi-kastélyszállót, a seregélyesi Zichy-Hadik-kastélyt, a Postabank-székházat, amit nemrégiben ez az úriember Tiborcz István cégétől vásárolt meg, illetve a Kútvölgyi-villát itt, Budapesten, a Czinége utca és a Kútvölgyi út sarkán, Orbán Viktor miniszterelnök úr tőzszomszédságában.

Ghaith Pharaon magyarországi üzleti tevékenységét a magyar kormány több tagja segíti hálózatszerű együttműködésbe, szövetségbe tömörülve, és egyfajta maffiaszerű hálózatot hoznak létre Ghaith Pharaon érdekében. Összeszámoltuk, 11 miniszteri tárca van Magyarországon, 6 miniszter közvetve vagy közvetlenül érintett Ghaith Pharaon üzleti tevékenységeinek segítségével.

Egyből kezdjük Rogán Antallal, aki 2012-ben mint képviselő benyújtott egy olyan törvényt, aminek eredményeképpen létrejött a letelepedési államkötvény. Majd ugyanez a Rogán Antal besétált a Gazdasági bizottságba, aminek ő akkor elnöke volt, és jóváhagyatta azokat a cégeket, amelyek ezeknek a kötvényeknek a forgalmazását biztosították. Mind a mai napig 100 milliárd forintba rúgó hasznot húznak általunk nem ismert emberek, akik az offshore cégek mögött megbújnak. És olyannyira kettős a kormányzat kommunikációja ezzel kapcsolatban, hogy a mai napon a Gazdasági bizottság ülésén, az egyebek témakörben bejött egy olyan javaslat, miszerint a seychelle-i bejegyzésű offshore cég még a Seychelle-szigetekre is terjessze ki a letelepedési államkötvények árusításának jogát.

Adott Szijjártó Péter, aki által miniszterként felügyelt Nemzeti Kereskedőház Zrt.-nek közös cége van Ghaith Pharaonnal, élelmiszerimportra, -exportra szakosodó cége. És akkor vannak természetesen... - Varga Mihály miniszter úr nemrégiben beterveztett egy olyan törvényt, a 2017-es költségvetést, amelyben lehetővé teszi azt, hogy 31 milliárd forintig leírható legyen a társaságiadó-alapból a műemlékekre fordított költség. Ez a jövő évi költségvetésben benne van. És persze vannak, akik falaznak ehhez a tevékenységhez. Lázár János, az Információs Hivatal felügyelő miniszter nem is hallott Ghaith Pharaonról, illetve Pintér Sándor, miután megkapta az FBI-tól a Ghaith Pharaonra vonatkozó információkat, nem teljesítette a nemzetközi szerződésekből

fakadó kötelezettségét, nem tartóztatta le, nem ke-
reste ezt a nemzetközileg keresett bűnözőt.

Az államtitkára pedig, aki itt ül, és remélem,
hogy felvetéseimre válaszokat fog adni, azt nyilat-
kozza, hogy ennek az embernek nincs tulajdona,
nincsenek ingatlanjai Magyarországon, miután önök
írták le egy levélben, hogy hány műemlék, hány tu-
lajdon birtokában van ez az ember.

(11.40)

Több kérdést is felvet Ghaith Pharaonnak a
személye: önök vagy dilettánsok, és a magyar nem-
zetbiztonság nem működik Magyarországon, vagy
pedig önök részesei ennek a fajta hálózatnak, ami itt
működik Magyarországon, és személyes érdekeikből
és pénzügyi haszonból önök működtetik ezt a rend-
szert. Kérem, válaszoljon, államtitkár úr. *(Taps a
Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: A kormány nevében Dömötör Csaba ál-
lamtitkár úr kíván válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinet-
iroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Kicsit fur-
csa hallgatni a Jobbikot a biztonsági vonatkozásokról,
a biztonsági kockázatokról, főleg, ha tudjuk,
hogy ez a párt, amióta csak létezik, súlyos biztonsági
kockázatokat jelent. Csak hogy egy példát mondjak a
sok közül: önök az iráni forradalmi gárdát szerették
volna behívni választási megfigyelőnek. *(Mirkóczki
Ádám: Valamit a napjainkból?)*

Ami a Pharaon nevű embert illeti, szeretném önt
arról tájékoztatni, hogy az arab világban ez egy tö-
megnév, ezért nem biztos, hogy ugyanarról az em-
berről beszélünk. *(Gyöngyösi Márton: Itt az ujje-
nyomat.)* A hatóságok információi szerint nem tar-
tózkodik az országban Ghaith Pharaon nevű személy,
és nem is él életvitelszerűen ilyen személy Magyaror-
szágon. Amennyiben Pharaon egyértelműen azonos
azzal a személlyel, aki az amerikai hatóságok körözé-
si listáján szerepel, és ezt az amerikai hatóságok is
megerősítik, a magyar hatóságok el fogják fogni.

Azt az embert egyébként, akiről a sajtóhíradások
szólnak, két évtizede hol körözik, hol nem. Ez azért
furcsa, mert aligha elképzelhető, hogy valakit
(Gyöngyösi Márton: Máiig érvényes a körözés!) a
nemzetközi hatóságok komolyan köröznék, és köz-
ben jár-kelet a világban szabadon. Információink sze-
rint az a Pharaon, akiről a sajtóhírek szólnak, több-
ször is vízumkérelmet nyújtott be a schengeni orszá-
gokba, ám a beutazással kapcsolatban egyetlenegy
ország sem emelt kifogást. *(Mirkóczki Ádám: A
Nemzetbiztonságiban nem ezt mondtátok!)* Az
iménti felszólalása jól bizonyítja azt, amit a Jobbik az
elmúlt hetekben is csinált: az elvileg nemzeti alapo-
kon álló párt összevissza beszélt. *(Mirkóczki Ádám:
Az a jó, hogy ti nem!)*

Vegyük például a népszavazás kérdését és az ab-
ból fakadó alkotmánymódosítás kérdését. Azért em-
lítem ezt, mert önök ebben az ügyben is biztonsági
vonatkozásokra, biztonsági kockázatokra utalnak.

Fontos körülmény, hogy korábban maga a Jobbik is
támogatta az alkotmánymódosítást, a párt azt monda,
hogy támogatja az alkotmánymódosítást, ez szá-
mára nem presztízskérdés, és minden eszközzel meg
kell akadályozni a brüsszeli kvótarendszer bevezeté-
sét. A Jobbik elnöke még arra is utalt korábban, hogy
aki ezt nem szavazza meg, arra nem tud másként
tekinteni, mint hazaárulóra. *(Gyöngyösi Márton:
Miután a kiskapukat bezártuk.)* Ezek után azonban
történt valami. Nem tudjuk, hogy kinek a kérésére,
nem tudjuk, hogy kinek a sugallatára, nem tudjuk,
hogy milyen indíttatásból, de a Jobbik hirtelen 180
fokot fordult, és hirtelen feltételeket szabott az al-
kotmánymódosításhoz. *(Gyöngyösi Márton: A felté-
teleket ti szabtatok.)* Cuki vizslákat az égre álmódó
elemző legyen a talpán, aki megérti, hogy miért van
ez, csak kapkodjuk a fejünket. *(Mirkóczki Ádám:
Még ilyen szövirágot! Tudsz te jobbat is!)*

Szeretném egyértelművé tenni, hogy a letelepe-
dési kötvényeknek és az illegális bevándorlásnak
semmi köze nincs egymáshoz. Az egyik egy befektetési
eszköz, a másiknak viszont súlyos gazdasági-
társadalmi és biztonsági kockázatai vannak. A Jobbik
hozzállása már csak azért is érthetetlen egyébként,
mert a kormány már a Jobbik keménykedése előtt
bejelentette, hogy minden kötvénykonstrukciót felül-
vizsgál, mivel a magyar gazdaság állapota sokkal jobb,
mint 2012-ben volt. *(Z. Kárpát Dániel: Ki hiszi el?
Senki nem hiszi.)* Ezt önök is tudják. Ez azonban telje-
sen független kérdés az Alaptörvény módosításától.

A kormány - és ezt szeretném egyértelművé ten-
ni - nem fog engedni semmiféle zsarolásnak, 3 millió
magyar embert nem lehet csak úgy zsarolgatni. *(Z.
Kárpát Dániel: Seychelle-szigetek!)* Minden pártnak
a saját lelkiismeretétől függ, hogy felismeri-e, hogy az
alkotmánymódosítás nemzeti ügy. A Jobbikról meg
személy szerint azt gondolom, hogy önök a pecsenye-
sütögetés mellett is túl gyávák ahhoz, hogy ne szavaz-
zák meg az Alaptörvény módosítását. Ez a helyzet. *(Z.
Kárpát Dániel: Nem ez volt a kérdés! - Mirkóczki
Ádám: Erre építetek a jogbiztonságot?)*

Még egy dolgot érdemes rögzítenünk itt *(Közbe-
szólás a Jobbik soraiból.):* a Jobbik továbbra is egy
nagyon zavaros párt. Ezért szervezik ki egy neve-
nincs egyesületnek a konzultációjukat, ezért van az,
hogy továbbra sem tisztázzák egyes vezetőiknek
áfacsalásokban betöltött szerepét, mint ahogy a ki-
terjedt kémkedés botrányt sem, lapulnak, mint
pitypang a fűben. A Jobbik egyébként azért is zava-
ros, mert máig kimutatható szálak kötik radikális és
szélsőséges szervezetekhez.

Szeretném önt is emlékeztetni arra, hogyha már
annyira érzékeny a biztonsági vonatkozásokra, hogy
az az ember, aki múlt héten hidegvérrel fejbe lőtt egy
rendőrt, korábban együtt nyomult az önök betyárse-
reges haverjával, önök ennek a Betyárseregnek tettek
korábban ígéretet arra, hogy a Jobbik majd számít
rájuk a rendvédelem területén, hogyha majd kor-
mányra kerül. *(Mirkóczki Ádám: Miért gyalázod a
halott ember emlékét? Úlj le!)*

Csak pár példát ragadtam ki, de az jól látszik,
hogy a cukin pislogó vizslák és egyéb cukiságok elle-

nére a Jobbik a hatalomért és a pénzért mindenre képes (*Z. Kárpát Dániel: A mi tagjaink nem ülnek gyilkosságért.*), de sajnálatos módon, amint azt látuk, az ország érdekeinek védelme ebbe sajnos nem fér bele. Önök tudják, hogy miért teszik ezt. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harrach Péter frakcióvezető úr: „Megemlékezés az előttünk éltekről” címmel. Öné a szó.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A jelenben élünk, a múltra tisztelettel tekintünk, és a jövő iránt felelősséget érzünk. A magyar emberek az elmúlt napokban a múltra emlékeztek, amikor meglátogatták a temetőket, és szeretteikre emlékeztek. Ez arra készítet minket, hogy ne csak a családi, hanem a nemzeti, előttünk járt személyekre is gondoljunk, akik nemzettársaink voltak, és ma már nem élnek.

De talán nem leszek ünneprontó, ha egy-két mondat erejéig a temetkezési körülményekről és a visszaélésekről is szólok. Mindenekelőtt azonban a két ünnepről egypár mondatot engedjenek meg nekem. November 1-je a mindenszentek ünnepe, november 2-a pedig a halottak napja. Elég régen, már 308-ban a keleti egyház megemlékezett a mindenszentekről; a római egyház 609-ben, amikor IV. Bonifác a római Pantheont Mária és az összes vértanú tiszteletére szentelte, és a vértanúk ereklyéit a katakombákból odavitte. Ez vonatkozik a mindenszentek ünnepére, amit az egyház úgy fogalmaz, hogy a dícsőséges egyház tisztelete.

November 2-a viszont a halottak napjáról szól. Ez ezeréves ünnep, 998-ban a clunyi apát kezdeményezésére jött létre, aki azt mondta, hogy ha november 1-je mindenszentek ünnepe, akkor november 2-a legyen minden elhunyttra való emlékezés napja. De nemcsak a családunk elhunytjaira kell gondolnunk ilyenkor, hanem a nemzetünknek előttünk élt tagjaira is. És hogyha erről van szó, akkor talán nem lehet méltóbb mondatokat találni, mint azt, ami az Alaptörvény Nemzeti hitvallás című fejezetében van. Ez a fejezet különös hangsúlyt tesz a folytonosságra; akkor is, amikor a történeti alkotmányt idézi, és akkor is, amikor ezt Magyarország alkotmányos állami folytonosságának nevezi.

A személyekről pedig engedjenek meg két olyan mondatot, ami, azt hiszem, hogy méltó kifejezése annak, hogy mit értek én az előttünk élt nemzettársainkra való emlékezésen: „Büszkék vagyunk az országunk megmaradásáért, szabadságáért és függetlenségéért küzdő hőseinkre.” Mi hozzátehetjük most, a 60. évfordulón, hogy '56 hőseire is gondolunk. És amikor ez az Alaptörvény önmagát értelmezi, akkor kimondja azt a mondatot, ami talán a legszebb: „Szövetség a múlt, a jelen és a jövő magyarjai között.” Vagyis nemcsak mi alkotjuk a nemzetet, akik itt vagyunk, hanem mindenki, aki ezer éve a Kárpát-medencében élt, és magyarnak vallotta magát. De természetesen a felelősség a jövő generációért is benne van ebben a mondatban.

És ahogy mondtam, talán nem ünneprontás, ha megemlítem azt, hogy a temetkezések körül olyan visszasságok vannak, amiket rendeznünk kell, és ez a magyar parlamentnek a feladata. Biztosítani kell azt, hogy a magyar családok méltó módon megemlékezzenek szeretteikről, és ne legyenek kénytelenek olyan alternatív megoldásokat keresni, ami a pénztárcájukhoz mérhető.

Úgy tudom befejezni ezt a felszólalást, ahogy kezdtem, hogy a jelenben élünk, a múltra tisztelettel emlékezünk, és a jövő iránt felelősséget érzünk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

(11.50)

ELNÖK: Köszönjük. Az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Aki az elmúlt napokban a temetőket járta vagy a mai nap megy, az láthatja, hogy amennyire lehet, a polgárok biztonságát mindenki igyekszik szavatolni és segíteni, sok polgárőrrel, sok rendőrrel igyekszünk mindenki számára a megemlékezés perceit zavartalaná tenni. Azt hiszem, az elmúlt napokban ez sikerült is, és mindenki, aki vissza akart emlékezni szülei, nagyszülei, rokonaira, az nyugodt, békés körülmények között ezt meg is tehette.

Nagyon sok temetőben azonban a bejáratnál vagy valamelyik központi részen vannak olyan kialakított emlékhelyek, amelyek nem egy-egy személynek szólnak, hanem olyan személyeknek, akik akár a mindenszentek közé is tartozhatnak, akiknek nincsen sírhelye vagy nincsen más sírhelye, vagy nem található fel a sírhelye, és ott lehet egy-egy méceszt gyújtani. Bizony, ott is elég sok méceszt égett, és vannak olyan emlékhelyek is, amelyek akár egy-egy városnak, településnek vagy településrésznek, kerületnek az '56-os forradalomban vagy más történelmi eseményben elhunyt tagjainak állítanak emléket, és ott ki-ki, akár ismeretlenül és tiszteletből, akár ismerve leszármazottként is az illetőket, gyertyát tud gyújtani, el tud helyezni egy-egy virágot.

60 évvel ezelőtt az akkori halottak napja, azt hiszem, sokkal inkább, még inkább áthatotta a hétköznapokat, hiszen nagyon sokan vesztették el akkor, az '56-os forradalom első napjaiban is hozzátartozóikat, rokonaikat, ismerőseiket vagy csak egy ismert arcot az utca másik végéből. És aztán még inkább emlékezetes volt sokaknak 1957 és az akkori halottak napja, amikor már nem lehetett szabadon emlékezni azokra, akiket elvesztettek, akiket bebörtönöztek, akik ismeretlen helyen voltak, és lovas rendőrök jártak körbe-körbe a síró édesanyák mögött, akik megpróbálták egy-egy temető bejáratánál gyertyát gyújtani a fiuk vagy lányuk emlékére vagy a férjük emlékére, akiről talán nem is tudták, hogy hol van, vagy tudták, hogy valahol egy ismeretlen parcellában eltemették őt. Sok esetben tudjuk, hogy akár kátránypapírba

csomagolva, szögesdróttal összetekerve, arccal lefelé temették el a forradalmárokat, akiket aztán csak a rendszerváltáskor lehetett exhumálni.

Ha az '56-os forradalom egyes elhunytjaira emlékezünk, azt hiszem, Tóth Ilonka és Mansfeld Péter két olyan személy, akiknek sokan ismerik a történetét.

Tóth Ilonka volt az, aki október 23-án részt vett a diáktüntetésekben, majd utána, 25-én önkéntes ápolónőnek jelentkezett, és a Péterfy Sándor Utcai Kórház önkéntes mentőszolgálatának először a tagja lett, majd utána, november 1-jétől a kórház kisegítő részlegének a vezetője is. A forradalom után sem hagyta el a forradalom ügyét: röpcédulákat készített, az Élünk című szamizdat újság készítésében vett részt, éppen ezért november 20-án társaival, Gönczi Ferencel és Gyöngyösi Miklóssal együtt le is tartóztatták, és emberölés vádjával, valamint '56-os szervezkedésben való részvétel vádjával bíróság elé állították, és egy koncepció perben halálra ítélték. Jellemző az akkori korszak gondolkodására, hogy megpróbálták köztörvényes bűncselekmény jelleget belevinni a tényállásba, és így köztörvényes bűnözőként elítélni azokat, akik valójában forradalmárok voltak. Az volt ellene a vád, hogy Kollár István rakodómunkás vénájába, akit társaival az ÁVH tagjának véltek, fecskendeztek benzint, altatót vagy szívszúrással megpróbálták őt megölni. Ezen alaptalan vádak alapján elítélték, ahogy mondtam, halálra ítélték, és 2001-ig kellett várni, mire a bíróság semmisnek nyilvánította ezt az ítéletet.

Mansfeld Péter sokak számára azért is közismert, emblematis alakja a forradalomnak, hiszen ő volt a legfiatalabb forradalmár, akit kivégeztek, halottak napján rá is emlékezhetünk, hiszen amikor megölték ezt a vasesztergályos szakmunkástanulót 1959. március 21-én, 18 éves és 11 napos volt. Ismerjük, hogy addig vártak a kivégzéssel, amíg be nem töltötte a 18. életévét, és direkt olyan törvények alapján ítélték el, amelyek miatt már 16 éves kor fölött is elítélik, csak az ítélet végrehajtását halasztották a 18. születésnap betöltéséig. Ő a Széna téren harcolt, és ahogy mondtam, a legfiatalabb áldozata a forradalomnak; ugyanakkor a családja megszenvedte a kommunizmus más részeit, hiszen málenkij robotra hurcolták a család férfitagjait, ő pedig az '56-os megtorlásban vesztette életét.

Azt hiszem, gyertyagyújtással és virágokkal sok mártírra is emlékezhetünk, de büszkén emlékezhetünk azokra a nagy alakjaira is a magyar történelemnek, akik akár itt a Kossuth téren is szobor képében tekintenek ránk: II. Rákóczi Ferenc, Kossuth Lajos, Andrássy Gyula vagy Tisza miniszterelnök úr személyében, vagy ha egy kicsit lejjebb megyünk, Széchenyi Istvánnak is a Széchenyi téren most már megtalálhatjuk a szobrát. Ők nagy alakjai a történelemnek, nagy mártírjai a magyar XX. századi történelemnek, akikről ma itt megemlékezhetünk. Azt hiszem, halottak napján, mivel ők a nemzetért hozták meg a legnagyobb áldozataikat, a nemzet nevében is megemlékezhetünk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában. - Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most felkérem Földi László jegyző urat, ismeresse a **napirendi után felszólalók** névsorát.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Bodó Sándor, Fidesz; Ander Balázs, Jobbik; Kulcsár Gergely, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Pócs János, Fidesz; Magyar Zoltán, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most, 11 óra 55 perckor elkezdjük a **kérdések** és azonnali kérdések tárgyalását.

Elsőként Szabó Sándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: **„Miért döntötte be a Kormány saját 'sikertörténetét', az Ócsai projektet?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter nevében Pogácsás Tibor államtitkár úr fog válaszolni. Megadom a szót a képviselő úrnak.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A múlt hónapban helyezte hatályon kívül a kormány azt a 2011-es határozatát, amely a devizahitelek megsegítését célzó szociális családház-építési programról szól. A program megvalósítására akkortájt Ócsát találták meg, ahol a most hatályon kívül helyezett kormányhatározat szerint 66 hektáron több mint 500 házat terveztek felépíteni intézményi bővítéssel; ehelyett 80 családi ház épült meg, intézmények nélkül.

Mint ismeretes, már akkor több szakértő számmal igazolta, hogy a projekt méregdrága, a közel 2,7 milliárd forintból 80 családi ház helyett több szociális bérlakást lehetett megvalósítani, akár úgy, hogy családi házakat vagy lakásokat alakítanak át szociális bérlakássá. Akkoriban vidéken 7-8 millió forintért lehetett volna venni családi házat, de még Budapesten is 10 millióért lakást, ehelyett Ócsán 34 millió forintot költött a kormány egyetlen házra úgy, hogy egyébként még a fűtést sem korszerűen oldották meg. A fatárolót, öntözésre szánt kutat is kihagyták, mert az valahogy már nem fért bele a félmillió forintos négyzetméterenkénti árba.

Nagy nehezen aztán azért megépült a lakópark, a Nemzeti Eszközkezelő kapta meg kezelésbe a lakóparkot. A 80 lakás igencsak lassan népesült be, mert először a pályázati feltételek voltak szigorúak, meg nyilván egy lakott településtől öt kilométerre lévő telepre nem nagyon akartak költözni, ahol ráadásul a közlekedés is elég gyatra volt. Végül aztán több ütemben, 2014 novemberében sikerült mind a 80 ház bérletére szerződést kötnie a NET Zrt.-nek.

A hatályon kívül helyezett határozat után azonban kérdések merülnek fel, amelyeket, azt gondolom, tisztázni illene és kellene. Ön szerint helyénvaló-e, hogy egy szociális családi ház építése félmillió forint/négyzetméterbe kerül? Megvizsgálták-e, hogy miért került a piaci ár többszörösébe a lakópark megépítése? Miért helyezték hatályon kívül a 2011-es

határozatot, hiszen ma is van számtalan devizahiteles, aki segítségre szorul? Vagy ők már nem fontosak? Várom válaszát, államtitkár úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót válaszára Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A szociális családházépítés programja az elindulása pillanatában helyénvaló volt, hiszen olyan lehetőségeket keresett a kormány abban az időben, amelyek az akkori gazdasági helyzetben, gazdasági válságban a válságba került családoknak, embereknek kiutat jelenthettek életük további kezeléséhez. Ehhez valóban a kormány úgy döntött, hogy Ócsa mellett épít egy szociális családi házakból álló lakóparkot.

A terület akkor közművesítetlen volt, így a területet közművesíteni kellett, közutakkal kellett ellátni, így ha a családi házakra mért költségekről ezeket a költségeket leválasztjuk, akkor nyilván az derül ki, hogy az 50 négyzetméteres lakások, amelyekből egyébként 50 darab készült, 13,5 millió forintba kerültek, a 60 négyzetméteres lakások, ebből 20 darab készült, 15 millió forintba kerültek, a 70 négyzetméteres lakások pedig, ebből 10 darab épült, 16,8 millió forintba kerültek, tehát ezeknek a lakásoknak a megépítési költsége négyzetméterenként 250 ezer forint volt.

Valóban, az ócsai beruházás első ütemének megfelelően 80 lakás épült, és ezek a lakások kerültek kiadásra, a devizaadósok ezekbe költözhetnek be.

(12.00)

A kormányhatározat hatályon kívül helyezésével a kormány természetesen nem mond le a devizaadósok segítségéről, hiszen az otthonvédelmi akcióterv keretén belül 2011 óta számos intézkedés, törvény született, így - sorolhatom - az árfolyamgát, kedvezményes végtörlesztés, kisebb lakásba költözők kamattámogatása és a Nemzeti Eszközkezelő programjai. A Nemzeti Eszközkezelő jelenleg az ócsai lakóházakkal együtt 25 633 család lakhatását biztosítja azzal, hogy az Eszközkezelő vette át a lakásokat. Természetesen ezt a programot folytatjuk. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szávay István, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Akkor fog csak problémamentesen működni a Határtalanul! Program, ha teljesen elfogynak a pályázók?”** címmel. Képviselő urat illeti a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Annak idején a Jobbik által is javasolt, illetve támogatott Határtalanul!-programnak, ugye, az a lényege, hogy életében egyszer minden magyar gyermek, minden magyar diák állami támogatással - elvi-

leg ingyenesen - eljuthasson osztálykirándulás keretében egy határon túli magyar területre, ott programon vegyen részt, határon túli magyar gyerekekkel együtt ünnepelhessen, megerősödhesen magyarságtudatában, átélhesse a nemzeti összetartozás élményét. Ez a program az elmúlt években azonban minden évben botrányosan működött, késtek a kiírások, késtek a pályázatok, késtek az elszámolások, sokaknak a kedve is elment az egyébként túlbürokratizált pályázaton való részvételtől, még akkor is, ha ez a diákoknak egy lehetőség lett volna.

Több alkalommal foglalkoztam ezzel magam is, és szóltam a Ház falai között, illetve bizottsági ülésen is. Azt mindenképpen szeretném elmondani, államtitkár úr, hogy örülök, hogy végre a kiírásokban idén sikerült időben megjelentetni a pályázatokat, és úgy néz ki, hogy volt azért értelme több alkalommal is szót emelni a visszasságok és a problémák miatt. Úgyhogy ezt azért mindenképpen szeretném jelezni, hogy látunk javulást a területen. Ugyanakkor még mindig vannak problémák. Egyrészt az, hogy továbbra sem teljesen ingyenes ez a kirándulás, étkezésre, biztosításra, több kiadásra, belépőkre nem lehet költséget elszámolni. Én annak idején pótpályázatot javasoltam ezzel kapcsolatban, államtitkár úr azt mondta, hogy erre csak akkor lesz esetleg lehetőség jövőre, ha erre jelzés fog érkezni. Az első kérdésem az lenne, hogy kapott-e az EMET vagy a minisztérium a kirándulások tényleges ingyenességét kérő jelzéseket szülőktől, tanároktól.

A másik pedig az, hogy a rendszer azonban még most is meglehetősen bürokratizált és túl bonyolult. Például teljesen érthetetlen az a rendelkezés, KLIK-es utasítás, miszerint minden egyes százezer forintot meghaladó pályázati tétel - például a szállás vagy utazás - esetén három árajánlatot is kérni kell. Ez sok esetben az összeg nagysága miatt is értelmetlen, és ismerve a szomszédos országok viszonyait, nem is mindenhol könnyen kivitelezhető.

Kívánnak-e ezen a bürokratikus terhen, ezen a bürokratikus szigoron enyhíteni annak érdekében, hogy a Határtalanul!-program jobban működhessen, és még több iskola tudjon erre pályázni? Várom válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Balog Zoltán miniszter úr nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Örülök, hogy a Határtalanul!-programról ismételtelen a parlamentben ejthetünk szót. Itt is volt már szó erről, hiszen a Nemzeti összetartozás bizottsága nagyon nagy munkát végez a képviselő úrral együtt, hogy minél inkább olyanná tudjuk tenni ezt a programot, hogy minden gyermek, minden tanuló, minden tanár számára leginkább könnyen biztosítsa annak lehetőségét, amit ön is mondott, hogy mindenki az érettségi előtt meglátogasson egy határon túli magyar közösséget.

Ez látszódik a program számaiból és a résztvevők számából, hiszen míg ez 2013-ban 9551 diákkal

indult, ha csak a hetedikeseket nézem, ez '14-re 23 480-ra, aztán 25 386-ra és idénre már 28 657-re emelkedett. Tehát évről évre emelkedik azoknak a száma, akik a hetedikes osztálykirándulásokban részt tudnak venni. Tehát ez egy sikeres program, összességében 87 ezer fiatalt juttatott el határon túlra a hetedikesek közül, a gimnazisták közül 17 932-t, a szakképző iskolába járók közül pedig 18 153-at. Elsősorban nyilván Erdélybe mennek a legtöbben, Székelyföldre és Kassa, a kassai környék az, amelyik a legnépszerűbb az osztálykirándulásokat választók között. Ezért szeretnénk ezt továbbvinni, és tovább ösztönözni mindenkit, hogy vegyen részt a programban.

Több iránya is lehet ennek természetesen, azokból a tapasztalatokból, amelyeket akár a bizottságban vagy máshol személyesen is megtapasztaltunk. Így kívánjuk a következő évnek is a pályázati lehetőségeit kibővíteni, egyrészt, hogy szélesebb legyen az elszámolható költségek köre, hogy bizonyos programtípusokra, személyi költségre is lehessen ezekből fordítani, azt hiszem, ezzel ön is egyetért, hogy ezt bővítsük, illetőleg nagyobb legyen a forrás is nyilvánvalóan egy gyermekre vetítve, tehát ezeket a pluszköltségeket többletforrásból is lehessen fedezni. Ez még az utolsó simítások alatt van a minisztériumok közötti egyeztetésben, bízom benne, hogy ez a kibővítés is hamarosan megjelenik, és ennek az lesz az eredménye, hogy ebből a vissza nem térítendő támogatásból még többen fognak kérni, és még több hetedikes jut el határon túlra.

Kérem önöket is, hogy támogassák majd a kormánynak ezeket a célkitűzéseit. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: **„Gátat vet-e a kormány az Orbán-haverok mohóságának?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter nevében Pogácsás Tibor államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor a sajtó és az ellenzék fölvetette, hogy az 1500 fa kivágásával járó, Budapest utolsó természetes partszakaszát tönkretévő római-parti mobilgát építésére esetleg egy nagyszabású ingatlanspekuláció miatt van szükség, az egész kormányoldal felháborodottan tiltakozott, az árvízi biztonság veszélyeztetésével vádolva a mobilgát ellenzőit.

Időközben, az érintett területre elfogadott változtatási tilalom bevezetése előtt ugyanakkor kiderült, hogy a majdani gáttal ármentesített területen máris folynak bizonyos lakóparképítési munkálatok előkészületei, és a szerencsés nyertesek jobbjára a miniszterelnök úr környezetéből, a kormánypárt gazdasági holdudvarából kerülnek ki. Köztük van például Garancsi István, akit sem önnek, sem a magyar közvéleménynek nem kell bemutatni. Garancsi

István és társai milliárdos profitra tesznek szert abból, hogy a majdani gát miatt védetté és beépíthetővé válik egy ártéri terület, ahol korábban nem lehetett építkezni. Ráadásul rájuk a változtatási tilalom sem érvényes, mivel az engedélyeket gondosan megadták nekik már a tilalom hatálybalépése előtt.

Az említett urak profitjának egyetlen forrása az a 15-20 milliárd forintnyi közpénz, amit az állam az összes megvizsgált verzió közül a legdrágább megoldásra, a partvonalon futó mobilgát építésére fordít. Így lesz az orbáni Magyarországon a közérdekből magánérdek, a közvagyonból pedig magánhaszon a kormányoldal mesterkedései nyomán.

Kérem, szíveskedjék tájékoztatni arról, támogatja-e a kormány, hogy az ár helyett a kormányzati korrupció döntse el a Római-partot, vagy pedig felépnek végre a magyar adófizetők megkárosítása ellen, és gátat vetnek-e az Orbán-haverok mohóságának. Válaszát előre is köszönjük.

ELNÖK: Államtitkár urat illeti meg a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A Római-part esetében, azt gondolom, hogy egy régi adósságot kell törleszteni annak, akinek az árvízvédelem ezen a területen a kötelezettsége, és az árvízvédelem a Római-parttal kapcsolatban a főváros kötelezettsége; régi adósságát kell törlesztenie azokkal az emberekkel szemben, akik ott engedélyek birtokában építkeztek az elmúlt évek-évtizedek alatt, és akiket az árvíz folyamatosan sújtottak.

Téves azt beállítani, hogy a Római-part árvízvédelmének bármiféle ingatlanspekuláció lenne az indoka. A Római-part környékén, azon a területen élők a 2013-as árvíz után is számos levélben kérték a kormányt, hogy találjon olyan megoldást, ami megvédi az otthonaikat a visszatérő árvízi elöntésektől. Én úgy gondolom, hogy mindannyian jól ismerhetik, akik az árvizek körüli állapotokat végignézték, hogy milyen károkat okozott az árvíz a Római-parton, ezért szükséges az, hogy a főváros mint az árvízi védekezéssel e területen feladattal rendelkező önkormányzat, a szükséges lépéseket tegye.

Ugyanakkor azt ki kell jelenteni, hogy jelenleg nincs olyan építési engedély, ami alapján 1500 fát kellene kivágni, de még csak olyan engedély sincs, ami alapján a mobilgát megkezdhető lenne. Ezt a programot az Európai Unió szoros felügyelet alatt tartja, ez egy olyan beruházás, amelynek során csak olyan döntés, vízügyi létesítési engedély születhet, amely az Európa Parlament és az Európa Tanács vízpolitika terén közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló irányelvnek minden előírását betartja. A beruházáselindítás ügyében a kormány a feladatkörében a csillaghegyi öblözet árvízvédelmének kialakításához szükséges 10,52 milliárd forint forrás biztosításáról döntött, amely a környezet- és energiahatékonysági operatív programban áll majd rendelkezésre. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(12.10)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Vinnai Győző, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: „**Hova vezetnek a szálak?**” címmel. Képviselő urat illeti a szó.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Teréz körüti robbantás után az volt a rendőrök egyik elmélete, hogy szélsőjobb oldali, félkatonai csoport követhette el a bombatámadást a belvárosban. Ezért döntöttek úgy, hogy ellenőrzik a radikális szervezeteket, hogy melyiknek lehet illegális lőfegyvere, robbanóanyaga. Ebben a sorban volt az egyik a Magyar Nemzeti Arcvonal, aminek korábbi vezetője, Gyórkös István egy Kalasnyikovval fejbe lőtte a hozzá házkutatásra érkező egyik rendőrt. A szélsőjobb oldali Gyórköst a kilencvenes években a nemzetiszocializmus eszmeiségének terjesztése miatt felfüggesztett börtönbüntetésre ítélték.

A Magyar Nemzeti Arcvonal Magyarország egyik legnagyobb és legerősebb félkatonai, szélsőjobb oldali csoportja; tavaly Orbán Viktor ellen tervezett támadást. A miniszterelnök elleni támadás miatt a TEK által lekapcsolt két férfi közül az egyik - az interneten fellelhető információk alapján is - a Magyar Nemzeti Arcvonalhoz köthető. A nemzetiszocialista eszméket valló két férfit közvetlenül azután kapta el a TEK, hogy a két férfi telefonbeszélgetést folytatott egymással, amelyen megbeszélték, hogy a lőfegyverekkel és robbanószerekkel felpakolt autójukkal elindulnak Orbán Viktor házához, hogy végezzenek a kormányfővel.

A Magyar Nemzeti Arcvonal azzal a Betyársereggel működik együtt, amelynek vezetője Tyirityán Zsolt, Vona Gábor Jobbik-elnök személyes jóbarátja. A Jobbik pártalapítványa azt a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalmat is támogatja, amelynek korábbi elnöke és legismertebb arca a Jobbik jelenlegi alelnöke, Toroczkai László, emellett Orosz Mihály Zoltán érpatoki polgármester is jó kapcsolatot ápol Gyórkössel. Bónyben többen tartottak Gyórkös Istvántól különös, elzárkózó viselkedése miatt, illetve tisztában volt mindenki azzal, hogy fegyvereket tart az otthonában, ráadásul Gyórkös vezetésével évente többször is kiképzést tartottak, időnként több száz szélsőséges fiatal részvételével.

Tisztelt Államtitkár Úr! Korábban a szélsőbaloldali Munkásárság kapcsolódott sok szálon az MSZMP-hez, az MSZP jogelődjének félkatonai szervezete volt. Most a Jobbiknál láthatóak ilyen szálak, hogy több ponton találkozunk paramilitáris szervezetekkel történő kapcsolatokkal. Ennek fényében kérdezem: hová vezetnek a szálak? Köszönöm válaszat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Dömötör Csaba államtitkár urat illeti a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Képv

selő Úr! A múlt heti, brutális bónyi rendőrgyilkosság után valóban érdemes megvizsgálni, hogy az egyes pártok, illetve a Jobbik valóban együttműködnek-e szélsőséges, radikális szervezetekkel. Csak szeretnék itt mindenkit emlékeztetni arra, hogy az az ember, aki a múlt héten hidegvérrel főbe lőtt egy rendőrt, korábban együtt mozgott a Jobbik betyársereges haverjával. A Jobbik ennek a Betyárseregnek tett ígéretet arra, hogy majd számít rájuk a rendvédelem területén, ha kormányra kerül.

Korábban is voltak már jelek az együttműködésre, a Betyársereg egyébként Hitler-émléktúrát szervezett, és nem mellékesen a vezetője nácinak vallja magát, és a fajok hierarchiájáról értekezik, egyébként pedig a Jobbik egyik magas beosztású vezetőjének a közeli jó barátja. Van itt más is. Egy korábban nagy nyilvánosságot kapott telefonbeszélgetés alapján munkamegosztás van a Jobbik, a Betyársereg és a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom között, ahol is ezek az utóbbiak kimondhatják azokat a dolgokat, amiket a Jobbik taktikai okokból nem, mert nem szép történet.

Jól látszik tehát, hogy a Jobbik egy zavaros hátterű párt, és csak remélhetjük, hogy a párt partner lesz ezen ügyek tisztázásában, ha már egyszer annyira érzékeny a biztonsági kockázatokra. *(Dúró Dóra: Adtunk ki közleményt! Tisztáztuk!)* Mindannyiunk érdeke, hogy megtudjuk, hogy valójában mi zajlik a bulvárszereplések és az egyéb cukiságok árnyékában. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Meddig nézi tétlenül a kormány a lakhatási válságot? Tudta, hogy idén eddig több mint háromszor annyi kilakoltatás történt, mint korábban egy év alatt?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy a címben is elhangzott, szeptember végéig háromszor annyi családot lakoltattak ki Magyarországon, mint az ezt megelőző években, és szeretném figyelmükbe ajánlani a Magyar Nemzeti Bank azon tanulmányát, amelyik a közelmúltban látott napvilágot. Eszerint mintegy 130 ezer problémás adós van; hangsúlyozom, a Magyar Nemzeti Bank nyilvántartása szerint.

Kedves Képviselőtársaim! Több mint 2 ezer családot lakoltattak ki a kilakoltatási moratóriumot követően, és ebből több mint ezer bírósági határozat született, s - kapaszkodjanak meg képviselőtársaim - 15 ezer család vár kilakoltatásra ma Magyarországon. Látszik, hogy a családi csődvédelem, amelyet nagy dérral-dúrral beharangoztak mintegy 13-14 hónappal ezelőtt, kudarcot vallott, hiszen mindösszesen 500-an jelentkeztek be. Én emlékszem, akkor az indokolásban olyan 30-35 ezerre tették azon családok számát, akik potenciális ügyfelek lehetnek ebben a családi csődvédelemben. Ha megnézzük ezt az 500 jelentkezőt - hangsúlyozom, ők még nem

nyertek pozitív elbírálást, ők csak bejelentkeztek -, ez mintegy 6 százaléka a potenciális klienseknek. Ezen túlmenően meg kell említenem, képviselőtársaim, hogy 840 ezer ember súlyos megfizethetőségi problémákkal küzd a felmérések szerint, és 246 ezer ember nyilatkozott úgy, hogy a közelmúltban nem tudta megfelelően fűteni a lakását. S persze százezrek várnak arra, hogy a szolgáltató kikapcsolja a villamos energiát, a földgázt vagy a távhőszolgáltatást.

Eppen ezért kérdezem államtitkár urat: mikor lesz a kormánynak egy koherens bérlakásprogramja? Mikor folytat olyan politikát a kormány, hogy az igazán rászorulóknak, az igazán szegényeknek is fedeleket tudjanak biztosítani a fejük fölé? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ne feledjük el, hogy ennek a kormánynak azzal kellett kezdenie hat évvel ezelőtt a tevékenységet, hogy családok százezreit kellett megmenteni a devizahitelezés miatti válságból, helyzetből. Több százezer család állt ott, hogy máról holnapra akár 2010-ben vagy 2011-ben megszűnik a lakhatásuk. Ezeknek a családoknak a helyzetét sikerült javítani, sikerült őket megmenteni ettől a közvetlen veszélytől. Sőt, ma már a családok számára sokkal többféle lehetőség van, elég csak a CSOK-ra gondolni, ahol egy háromgyermekes család 10 millió forint, vissza nem térítendő támogatást kaphat. Nem arról van szó tehát, hogy a devizaárfolyam-emelkedés miatti hiteltörlesztő részleteket nem tudják kigazdálkodni hónapról hónapra, hanem arról, hogy 10 millió forintot vissza nem térítendő támogatásként kapnak az államtól ahhoz, hogy a saját lakhatásukat meg tudják alapozni.

Aki korábbi problémák miatt még nehéz helyzetben volt, nemcsak a ma már említett ócsai lakópark, hanem a Nemzeti Eszközkezelő is a segítségére tudott sietni, és teszi ezt a későbbiekben is, hiszen szeptember 30-ig összesen 37 900 ingatlanfelajánlás érkezett a Nemzeti Eszközkezelő Zrt.-hez, és a Nemzeti Eszközkezelő minden olyan családnak meg fogja vásárolni az ingatlanát, aki a jogszabályoknak megfelel.

Ha azt nézzük, hogy a hiteltörlesztéssel most mennyivel kevesebb embernek van gondja, mint akkor, amikor a szocialisták abbahagyták a kormányzást, azt látjuk, hogy 414 ezerrel kevesebb embernek van hiteltörlesztési problémája. Ha pedig azt nézzük, hogy mennyivel kevesebb embernek jelent most már problémát a rezsicsökkentés után a lakás kifűtése, akkor az Eurostat számításai szerint - tehát nem kormányzati, hanem Eurostat-számítások szerint - 450 516-tal csökkent azoknak nagyságrendileg a száma, akiknek problémát jelent a lakás kifűtése.

Úgy érzem, hogy ez, illetőleg az a 30 ezer család, amely már a CSOK-ot is igényelte, bizonyítja, hogy sokkal jobb körülmények között vannak a lakhatás tekintetében is ma a családok, mint voltak hat évvel

ezelőtt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Pintér Tamás, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem érzi a kormány erkölcsi kötelezettségének az ígéreteivel átvert pedagógusok helyzetének rendezését?”** címmel. Ön a szó, képviselő úr.

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valószínűleg ismeretlen az önök számára a következő mondat, de létezik egy ilyen: az ígéret szép szó, ha megtartják, úgy jó. Nos, mondom ezt azért, mert megdöbbenve tapasztalta az utóbbi időszakban megannyi pedagógus, hogy sajnos ismét csak üres nagyotmondással súlyultak a nekik oly nagylelkűen tett ígéretek. A köznevelési kerekasztal márciusi ülésén a miniszter úr egyértelmű ígéretet tett a pedagógusoknak arra, hogy akik elérik az öregségi nyugdíjkorhatárt bizonyos határidőn belül, automatikusan átkerülnek a magasabb fizetéssel járó pedagógus II. fokozatba.

(12.20)

Ugyanezen ígéret szerepel az intézményeknek kiküldött tájékoztató levélben is. Nos, ezért is értetlenül állunk tehát mindannyian az előtt a nemrégiben módosított kormányrendelet előtt, amely alapján az érintettek közül mégis lesznek kivételek. Ők azok, akik korábban úgynevezett sikertelen minősítési eljárásban vettek részt. Jelenleg több mint ezer pedagógus került tehát abba a méltatlan helyzetbe, hogy nem kerülhettek át magasabb fokozatba. Aggodalomra ad okot az, hogy az önök által módosított kormányrendelet miatt mégis sokan részt vettek a minősítési eljárásban, noha a köznevelési törvény alapján nekik nem lett volna kötelező. Felháborító tehát, hogy így azon pedagógusok magasabb fokozatba történő minősítését is megakadályozhatták, akik a törvény erejénél fogva automatikusan jogosultak lennének rá. A probléma felvetése nem először hangzik el itt a Ház falain belül, de megoldás továbbra sincsen.

Tisztelt Miniszter Úr! Ezért szeretném feltenni a kérdéseimet önhöz. Mikor kívánják rendezni a béremeléssel nem érintett, védhetetlenül méltatlan helyzetbe került pedagógusok helyzetét? Miért nem tájékoztatták az érintetteket a várható rendeletmódosításról, megfosztva őket ezzel a felkészülési időtől? Végül, de nem utolsósorban, miért nem tartalmazza a módosítás a tavasszal tett ígéreteit? Megtisztelő választát előre is köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár urat illeti a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön nem régóta képviselő, ezért engedje meg, hogy elma-

gyarázzam, hogy pontosan miről szól ez a folyamat. Az volt a célunk, hogy minél inkább tudjuk honorálni azoknak a pedagógusoknak a tevékenységét, akik több időt, több energiát fordítanak a gyermekek nevelésére. Ezért hoztuk létre a pedagógus II. fokozatot, hogy aki különböző iratok leadásával mutatja, hogy ő többet is akar teljesíteni az átlagnál, azok számára egy magasabb, 30-35 ezer forinttal magasabb fizetési fokozat is legyen.

Ugyanakkor felmerült a köznevelési kerekasztalon, hogy azok a pedagógusok, akik már hét, hat vagy öt évvel a nyugdíjkorhatár előtt állnak, az ő esetükben szükséges-e ez a teljes feltöltés, szükséges-e ez a teljes procedúra, hogy végigmenjenek, és így ériék el a magasabb fokozatot. Végül úgy döntött a köznevelési kerekasztal, hogy ennek a körülbelül 13 ezer pedagógusnak nem írja elő ezt, hanem ők automatikusan a pedagógus II. fokozatba kerülnek. Így is lett, tehát az érintett kör 90 százalékának a problémáját a köznevelési kerekasztal idén tavasszal elrendezte.

Ugyanakkor voltak olyan pedagógusok, akik valamiért elindultak ebben a minősítési eljárásban, de nem értek a végére. Nem tudhatjuk, hogy pontosan azért nem értek a végére, mert igazából el sem akarták kezdeni, és csak az iskolaigazgató pressziója miatt adták be ezeket a papírokat, vagy miért nem fizették be a csekket, vagy elindultak, csak nem volt megfelelő az, amit leadtak, és ezért nem minősítették őket és nem tudtak pedagógus II. helyzetbe lépni; tehát ez egy heterogén, körülbelül 1300 fős kör. Ezért döntött úgy a köznevelési kerekasztal, hogy számukra egy ingyenes és rövidített, gyorsított eljárást biztosít, csak ennek a különleges személyi körnek, akik így már márciusra áteshetnek ezen a minősítésen, és magasabb kategóriába kerülhetnek, így könnyebben, egyszerűbben és gyorsabban kerülnek pedagógus II. kategóriába.

A korábbiakról pedig egyébként, ha már az ígéret szép szó, a '16. június 21-i tájékoztató anyagainkban, a július 29-i anyagban és a május 12-i híradásokban is pontosan azok szerint adtunk hírt, ahogy az a jogszabály-módosításba is bekerült. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Firtl Máttyás, a KDNP képviselője, kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszterhez: „**Újabb illetményemelés a katonáinknak?**” címmel. A képviselő urat illeti a szó.

FIRTAL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Örömmel értesültünk arról, hogy ismét emelkedik a Magyar Honvédség állományának keresete. A kormány döntésének megfelelően töretlenül folyik tehát az illetményemelés és bérjellegű juttatások rendszerének fejlesztése. Ahogy a miniszter úr a múlt héten bejelentette, a mostani emelés a legénységi állomány minden tagját érinti, ily módon külön megbecsülve a legénységi állomány szolgálatát. A döntés értelmében az érettségivel nem rendelkező katonák körében a közkatonák illetménye bruttó 180 ezerre, az őrvetők fizetése bruttó 190 ezerre, a tizedeseké bruttó

200 ezerre, míg a szakaszvezetőké pedig havi bruttó 220 ezer forintra nő. Az érintett állomány tagjai valamennyien októberi fizetésükkkel, vagyis már november hónapban megkapják emelt illetményüket.

Tisztelt Miniszter Úr! Katonáink az Európát sújtó újkori népvándorlás és terrorveszély közepette több mint egy éve garantálják az ország biztonságát és őrzik határainkat. Köszönet érte. Emellett a magyar haderő több alkalommal is bizonyított, legyen az szakmai feladat ellátása vagy természeti katasztrófák elleni védelem. Gondolom, egyetértünk azzal, hogy az illetményemelés nagy jelentőséggel bír honvédeink megbecsülése és munkájuk elismerése szempontjából.

Kérdezem tisztelt miniszter urat, hogyan illeszkedik a most bevezetett emelés a korábban elfogadott koncepcióba; milyen tényezők állnak az emelés háttérében; milyen emelések és további javító intézkedések várhatók még az állományt érintően. Várom miniszter úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Simicskó István miniszter úrnak.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is engedje meg Firtl Máttyás képviselő úr, hogy megköszönjem a kérdését és elismerő szavait, amelyet a Magyar Honvédség érdekében kifejtett. Egyébként is mint a Honvédelmi és rendészeti bizottság alelnöke rendszeresen megteszi ezt, úgyhogy ismételtelen köszönetet tartozunk, és ezt itt szeretném nyomatékosítani.

A kérdésében valóban egy fontos kijelentést tett, amely azt mutatja, hogy igen, elkötelezettek vagyunk a Magyar Honvédség fejlesztésében, és nyilván ezt számos lépéssel próbáljuk igazolni. Azt hiszem, a mostani illetményemelés, az eldöntött, korábban eldöntött illetményemelésen felüli, egy úgynevezett illetménykiegészítő bérpótlék tervezete, amelyet most megvalósítunk, az egy fontos megbecsülési tényező. Valóban így van, hiszen korábban bruttó 176 ezer forint volt a legénységi állomány, a közkatona illetménye. Ezt emeltük most meg az érettségi nélküli közkatonára esetében 180 ezerre, és így tovább, a szakaszvezető esetében 220 ezer forintra, amely egy jelentős emelés, átlagosan mintegy 30 százalékos emelést jelent. Ez a jövő évi, már korábban eldöntött 5 százalékos illetményemelésbe beépül, illetve ezen felül kapja majd még az 5 százalékos katonára, ezt az alapot tekintjük majd az illetményének, és ehhez képest még januárban ismét 5 százalékkal fog növekedni az illetmény. Szerintem nagyon fontos dolog, hogy a megbecsülésünket kifejezzük ilyen módon is.

Fontos, hogy amikor a katonáink világszerte helytállnak és a határainkat is védelmezik, akkor valóban kifejezzük illetményemelés formájában is elsősorban persze azoknak, akik ezt a végrehajtott munkát végzik, a megbecsülésünket és a tiszteletünket. Fontos, hogy hosszú távú pályaképet tudjunk a katonák elé felvázolni, egy életpályát. Fontos, hogy a

kiszámíthatóságot sugalljuk mindezzel, vonzóvá téve a katonai hivatást.

Egyetlenegy hivatás ma a katonai hivatás Magyarországon, amelyben az esküjünkkel a katonák azt fogadják, hogy életüket is feláldozzák a haza védelmében. A haza védelme közös nemzeti ügyünk, ezért fontos, hogy a megbecsülésünket, a tiszteletünket ilyen módon is kifejezzük. Engedjék meg, hogy én is megköszönjem a katonáinknak a helytállást mind világszerte 13 országban, mind a határaink védelmében, amit ellátnak; és köszönöm szépen képviselő úrnak, alelnök úrnak, hogy feltette ezt a kérdést, és támogatja a haza védelmének ügyét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Schmuck Erzsébet és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Mikor tesz eleget a magyar kormány nemzetközi kötelezettségének az egyházügyi törvény megváltoztatásával kapcsolatban?**” címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az önök által elfogadott új magyar egyházügyi törvényt az Emberi Jogok Európai Bírósága nemzetközi jogba ütközőnek találta, és kötelezte Magyarországot annak megváltoztatására. A benyújtott törvényjavaslatukhoz nem tudták megszerezni a megfelelő támogatást, többek között azért sem, mert a javaslat kapcsán az LMP által tett konstruktív javaslatokat sem fogadták el.

A törvényjavaslattal kapcsolatban fontosnak tartottuk kiemelni, hogy bár valóban tartalmazott előremutató megoldásokat, a kitzűzött céloknak nem felelt meg, mert az egyházi státusz eléréséhez változtatlanul túlzó feltételeket határozott meg, és nem biztosította kellőképpen az önkényes jogalkalmazással szembeni garanciákat. Az egyházi szervezeteknek kiszámítható, igazságos és a napi politikától a lehető legtávolabb álló egyházügyi szabályozásrendszerre van szüksége.

A Fidesz javaslata öt egyházi kategóriát különített el, ami feleslegesen megbonyolította a kisebbségek számára igazságtalanná tett törvényt. A mi javaslatunk szerint három kategória bőven elegendő lett volna. A nemzeti érdek az, hogy olyan egyházügyi szabályozás szülessen, amely egyenlő mércével méri az összes egyházat, amely nem kivételez, és amely nem támaszt teljesíthetetlen feltételeket.

(12.30)

Olyan szabályozás kell szülessen, amely a lehető legmesszebb helyezi az egyházakat a napi politika befolyásától. Az LMP kiemelten fontosnak tartja, hogy rendezzük végre ezt az adósságot, és biztosítsa a Magyar Országgyűlés a megfelelő, európai színvonalú szabályozási kereteket az egyházak, a vallási közösségek számára.

Kérdezem államtitkár urat, hogy mikor tesz végre eleget a kormány a nemzetközi kötelezettségének

az egyházügyi törvény megváltoztatásával kapcsolatban. Várom válaszát.

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár urat illeti a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Úgy látszik, egy év alatt nagyon megkopnak az emlékeink itt a parlamenti patkóban, hogy pontosan mi történt az egyházügyi törvény módosításával kapcsolatban, ezért több mindent engedjen meg, hogy pontosítsak abból, amit ön mondott.

Először is a bíróság nem tudja kötelezni Magyarországot a statútum alapján a törvények megváltoztatására. Itt egy kártérítési perben folyt le egy eljárás, amelyben egyébként hat kérelmezővel megállapodtunk, három kérelmezővel részmegállapodás született, és csak a maradékban kellett utána a bíróságnak döntést hoznia. De ez a kormányzati, korábbi ajánlathoz közeli összecszerülésben határozta meg azt, amit a magyar államnak fizetnie kellett a felpereseknek.

Ugyanakkor a magyar kormány az Alkotmánybíróság korábbi döntései és az EJEB döntései alapján, tehát a strasbourgi döntések alapján egy módosító javaslatot beterjesztett ide, a parlament elé, ami mivel kétharmados törvényt jelent, ezért az ellenzéki pártok közül valakinek támogatni kellett volna. Ebből látszódik, hogy az ellenzéki pártoknak éles helyzetben mekkora felelősségérzetük van a törvényalkotásban, amikor valamelyest kormányzati részfelelősségük van, hiszen egy kétharmados törvénynél most már az ellenzéknek is fontos a szavazata, és ezt majd meglátjuk persze november 8-án is. De az előző évi ilyesfajta mércénél, amikor a korábban hangoztatott változásokat törvényjavaslati formába öntötte a kormányzat, akkor bizony, amikor szavazásra került a sor, akkor ezt egyik ellenzéki párt sem támogatta.

A javaslatban egyébként három típus volt: vallási egyesület, nyilvántartásba vett egyház és bejegyzett egyház; tehát nem öt, ahogy a képviselő úr mondta, hanem három. 400 főnyi 1 százalékos számfelajánlásra lett volna szükség a nyilvántartásba vett egyház státusz eléréséhez. Tehát ez is másként van, mint ahogy a képviselő úr fogalmazott. Az LMP sem zárkózott el ettől a módosításból az elején, csak végül mégis ellene szavazott ennek a javaslatnak.

A nemzetközi gyakorlat nem azt írja elő, hogy minden egyházat egyenlő jogszabályi mércével kell mérni, hanem objektívnek kell lennie annak a kritériumrendszernek, ami alapján nyilván a kisebb egyházzal másképp működik együtt a kormányzat, mint egy nagyobb egyházzal. Egy évvel ezelőtt mi megpróbáltuk ezt a helyzetet rendezni, az önök nem szavazata miatt nem sikerült ezt a helyzetet rendezni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Dunai Mónika, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Nagyobb megbecsü-**

lést kapnak a bölcsődei dolgozók” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DUNAI MÓNICA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Mi a Fidesz-KDNP-ben azért dolgozunk, hogy gyermekeink a lehető legjobb gondoskodást kapják akkor is, ha az édesanyjuk otthon marad velük az óvodáskor végéig, és akkor is, ha azt választja, hogy visszamegy dolgozni, és a bölcsődei gondozókra, kisgyermeknevelőkre bízva gyermekeit.

Csecsemő- és kisgyermeknevelő szak 2009 óta működik Magyarországon hat féléves alapképzésként, 12 felsőoktatási intézményben. Átlagosan 200-an végeztek nappali és levelező szakon az elmúlt három évben. A jelentkezők száma idén több mint háromszorosára nőtt 2015-höz képest, ami azt jelenti, hogy ez a szakma vonzóbb lett a fiatalok, illetve a felsőfokú végzettség nélküli bölcsődei dolgozók számára. Azt szeretnénk, ha a jövőben minél többen választanák a kisgyermeknevelő pályát, és a most középfokú végzettségük közül minél többen szereznének felsőfokú végzettséget.

Ezért is döntöttünk arról, hogy a pedagógus-életpálya terjedjen ki a felsőfokú végzettségű bölcsődei kisgyermeknevelőkre, szakemberekre is. Az életpályával januártól havi 40-60 ezer forinttal nőtt a bére mintegy 900 érintettnek. Döntöttünk arról is, hogy jövőre megemeljük a középfokú végzettségű kisgyermeknevelők bérét is. Másfél milliárd forint áll rendelkezésre erre a célra. Ez azt jelenti, hogy átlagosan 12 százalékos növekedésre, bruttó 17 ezer forintos pluszra számíthatnak ezek a dolgozók.

Kérdezem öntől, tisztelt államtitkár úr, milyen segítségre számíthatnak a továbbiakban a bölcsődei dolgozók. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár urat illeti a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy április 21-e, a bölcsődei dolgozók napja, és minden más nap is, amikor a bölcsődébe viszik a szülők a kisgyermeküket, fontos időpont, amikor mércét vonhatunk, hogy miben tudtuk segíteni azokat, akik a bölcsődékben dolgoznak, illetőleg azokat, akik bölcsődébe viszik a gyermeküket.

És itt beszéltünk sok mindenről, beszéltünk például a megemelt ingyenes étkeztetési jogosultak köréről, hiszen a bölcsődében és óvodában a korábbi 92 ezerrel szemben most már 318 ezer kisgyermeknek jár ingyenesen az étkezés. Itt a bölcsődében kell leginkább odafigyelni, a legtöbbször kapnak itt enni a gyermekek; tehát itt volt fontos az az emelés, amit az elmúlt években a bölcsődébe vitt gyermekek szüleinek segítségére meg tudtunk adni, és bízunk benne, hogy a továbbiakban is sikerül ezt vinni, hiszen itt most már tíz bölcsődés korú gyermekből kilenc ingyenesen kap enni. De fontos volt, ahogy a képviselő asszony is utalt rá, az itt dolgozók megbecsült-

sége, hiszen jóval többen dolgoznak most már a bölcsődékben, mint korábban. Az elmúlt öt évben 22 százalékkal bővültek a bölcsődei férőhelyek, és ehhez bizony a kisgyermeknevelők számát is emelni kellett 15 százalékkal, tehát hasonló mértékben. Így tehát több férőhelyen több bölcsődei kisgyermeknevelő magasabb fizetésért várja már a gyermekeket.

Ahogy elhangzott, idén január 1-jétől a felsőfokú képzettségűek bekerültek a pedagógus-előmeneteli rendszerbe. Ez, ahogy a képviselő asszony is mondta, 40-60 ezer forint pluszt jelent havonta. Tegyük hozzá, hogy rájuk is nyilván kiterjedhet a családi adókedvezmény. Igyekszünk minél többeknek segítséget nyújtani abban, hogy középfokúból felsőfokú végzettséget szerezzenek, így a hat féléves képzés időtartamát is csökkenteni lehet az ő esetükben, valamint ösztöndíjat is szeretnénk mint egyfajta ösztönzést adni azoknak, akik felsőfokú végzettséget akarnak szerezni.

Az pedig, hogy jövő január 1-jétől differenciált mértékben, fizetési fokozattól függően akár 33 ezer forint is lehet a többlet a középfokú végzettséggel rendelkezőknél, az is mutatja, hogy az általános béremelések a bölcsődei kisgyermeknevelőkre is kiterjednek Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Meddig nézi tétlenül a kormány a lakhatási válságot? Tudta, hogy ma több ezer gyermeknek nincs lakcíme, és ezért semmilyen ellátásában nem részesül?”** címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Négyezer gyermeknek nincs érvényes magyarországi lakcíme, így ők szinte minden szociális ellátástól elesnek. További 1500 kiskorúnak csak települési szintű lakcíme van, ami jelentősen megnehezíti az ellátáshoz való hozzáférést.

Nézzük meg, mitől is esnek el ezek a gyermekek ma Magyarországon! Első és egyik legfontosabb az egészségügyi ellátás. Jelenleg ugyanis az államilag támogatott egészségügyi ellátásra csak azok a gyerekek jogosultak, akiknek van bejelentett lakó- vagy tartózkodási helyük Magyarországon, de nem kapnak semmilyen családi támogatást és szociális juttatást sem ezen gyerekek után a családok, mivel gyes, családi pótlékot és rendszeres gyermekvédelmi kedvezményt is csak az a család kaphat, amelynek van bejelentett lakhelye, ahogyan az ingyenes intézményi gyermekétkeztetésre is csak ennek birtokában kaphatják a támogatást a gyerekek.

Ezenfelül az úgynevezett települési támogatások igényléséhez szintén bejelentett lakó- vagy tartózkodási hely kell. Sok ezer olyan család van, amely olyan albérletben él, ahol a tulajdonos nem járul hozzá a lakcímbeljelentéshez, és ilyen körülmények közé érkezik a gyerek. Ráadásul a családok egy része az

anyagi problémái miatt állandóan költözni kényszerül, így könnyen kieshetnek a gyermekvédelem látóköréből is.

Államtitkár Úr! Egy kisvárosnyi gyermekről beszélünk. 4 ezer plusz 1500 kisgyerekről. Mindezek miatt kérdezem, államtitkár úr, mit tesz a kormány a lakhatási válság kezelése érdekében. Meddig nézik tétlenül, hogy a családok és gyermekeik ezrei nem jutnak hozzá semmilyen egészségügyi és szociális ellátáshoz ma Magyarországon?

Kérném államtitkár urat, hogy ne olyan választ adjon, mint múlt héten Czibere államtitkár úr, amilyet - semmilyen nem kaptunk tőle. Kérném, hogy válaszolja meg kérdésemet. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban. - Dr. Varga László: Halljuk!)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A kormányzat családtámogatásokra, így a rászoruló gyermekek támogatására is ma jóval többet költ, mint korábban, pont azért, hogy segíteni tudja őket, ezért sokkal több gyermekhez és gyermekes családhoz is jut el.

(12.40)

Ön is tudja, hogy ha GDP-arányosan nézzük a jövő évi kiadásokat, a GDP 4,7 százalékát költjük családtámogatásra *(Bangóné Borbély Ildikó: A négyezer gyerekről beszéljen, államtitkár úr!)*, ez az OECD 2,5 százalékos átlaga fölött van, illetőleg az önök által utoljára elfogadott költségvetéshez képest is ez 42,7 százalékkal magasabb.

Ma Magyarországon minden gyermek - függetlenül a lakcímkártyakérdéstől, amelyet ön itt szövegszerűen átvett egy múlt héten vagy azelőtt megjelent nyílt levélből - hozzájuthat, három alapvető típusa van a támogatásoknak. Az egyik az önkéntesen igénybe vehető, például gyermekjóléti szolgáltatások, amelyek esetében nem lehet elutasítási indok, ha egy gyermeknek nincsen lakcímkártyája; a krízisszolgáltatás tekintetében a törvény szerint az önkormányzatnak illetékességi területre tekintet nélkül el kell látni és segítséget kell nyújtani a krízisbe került gyermekeknek, úgyhogy itt is mindenképpen univerzális a kötelezettsége a hatóságoknak; a harmadik pedig a hatósági ügyek intézése, ahol elsősorban lakóhely szerint kell intézni, ha nincs lakóhely, akkor tartózkodási hely szerint, ha az sincsen, akkor a legutóbbi tartózkodási hely szerint, ha pedig valakinek legutóbb ismert tartózkodási helye sincsen, akkor a Fővárosi Kormányhivatal nevében eljáró V. kerületi gyámhatóságnak kell intézkednie.

Tehát nem maradhat olyan gyerek, aki akár az egyik, másik vagy harmadik típusú közszolgáltatásból nem részesülhet. A családi ellátások vonatkozá-

sában a gyermek lakcíme közömbös, igénybevételéhez nincsen szükség lakcímkártyára, hiszen a jogszabály pontosan rendezi, hogy miként kell ezt megtenni, a pénzbeli juttatásokat akár postán is átvehetik, bankszámlára is megkaphatják, így tehát egyetlen gyermek sem maradhat ma lakcímkártya hiányában ellátás nélkül. A törvény egyértelműen rögzíti az ő ellátásuk formáját. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Miért nem tesznek semmit a közúti áru fuvarozásban dolgozó sok ezer munkavállaló helyzetének megkönnyítése érdekében?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A közúti közlekedés teherfuvarozási piaca az uniós csatlakozás után végbemenő teljes piacnyitás áldozata lett. Az áruszállítás nyilván szükséges velejárója a gazdasági működőképesség fenntartásának, de nem szabad elfelejtenünk, hogy tranzitország vagyunk, így Magyarországon a nehéz-tehergépkocsi forgalmának mintegy 40 százalékát nem hazai, hanem külföldi jármű adja. Mindez az infrastruktúrában okozott amortizációt és az egyéb külső költségeket összeadva hozzávetőlegesen 350 milliárd forintnyi terhet ró évente hazánkra.

Az ágazat magyar munkavállalóinak szempontjából pedig ezt még az is negatívan tetézi, hogy lobbierajuknál fogva a munkaadók szinte szabad kezét kaptak a munkaidő kitolására. Hiszen az AETR és a közlekedési törvény homályos megfogalmazásai, valamint az új munka törvénykönyve sajnos mindezt lehetővé teszi a foglalkoztatók számára. A külföldön való foglalkoztatás hossza is a munkaadók jóindulatán múlik. Jogos dolgozói panasz tehát, hogy a fideszes új munka törvénykönyve lerombolta az érdekképviseleti jogosítványokat, így prognosztizálható volt, hogy a munkavállalói kiszolgáltatottság is nőni fog.

A mostanra kialakult krónikus munkaerőhiány nem a véletlen eredménye az ágazaton belül sem. A túlfoglalkoztatás, az alacsony bérek, valamint a szakmátsítás hiánya, amely segédmunkássá degradálja az ebben az ágazatban dolgozó munkavállalókat, együttesen vezettek a felhalmozódott problémákig. Ágazati kollektív szerződés híján nem is várható javulás, a munkaerőhiány csupán rövid távon fogja a bérek növelését kikényszeríteni. Szükség lenne a tehergépjármű-vezetőkre vonatkozó jogszabályok pontosítására, mint például a kiküldetés fogalmának munka törvénykönyvében való tisztázására.

De az is jogos felvetés, hogy miért nem hajlandók végre érdemben tárgyalni a munkavállalói oldal képviselőivel, meghallgatni azon felvetésüket, és ezáltal segíteni több ezer dolgozó helyzetének rendezését, hogy a gépjárművezetés szakma lehessen. Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tasó László államtitkár úrnak adom meg a szót.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon köszönöm, hogy feltette a kérdését, azért is, hiszen örömmel tudom tájékoztatni arról, hogy szeptember 1-jétől kezdődően az Országos Képzési Jegyzékről szóló kormányrendelet változott, és ennek következtében a tehergépkocsi- és autóbusz-vezetési jogosítványok egy új képesítés kialakításával lehetőséggé váltak már, és ezzel tudjuk igazolni azt is, hogy a magyar kormány figyel arra, hogy mi történik a gépjárműpiacon, és pontosan látjuk azt, hogy hiány van gépjárművezetőkből. Ezért is gondoljuk azt, hogy így tudtuk szakmásítani magát a képzési formát, és azt a lehetőséget meg tudtuk teremteni, hogy állami költségvetésből történjen meg az utánpótlás.

Jól tudja, hogy nagy erővel foglalkozunk ezzel a kérdéssel, és arról is bizonyára megfelelő információval rendelkezik, hogy nem is olyan túlságosan régen a C típusú jogosítványnál is lehetővé tettük a 18 éves kortól kezdődő belépés lehetőségét, igaz, Magyarországon csak 21 éves korig, és azt is tudja, hogy a D kategóriában, igaz, hogy csak 24 éves korig Magyarországon, de visszavettük az életkori határt. Ezzel is segíteni próbáljuk a problémákat.

Ami a kérdésének a másik oldala volt, az arról szólt, hogy mennyire szabályozza az új munka törvénykönyve a munkavállalói érdekképviselőket. Én inkább azt szeretném erősíteni, hogy laza kereteket ad neki, és a kormány csak olyan mértékben avatkozik be, amennyi a munkavállalói oldal szempontjából szükséges. Tehát a garanciákat nekik adjuk, és nem magának a szervezetnek, de a szervezetek nem panaszkodtak mostanában arról, hogy ne lennének meg a jogosítványaik. Azt gondolom, hogy a tárgyalásaink is eléggé előremutatóak. Úgyhogy úgy érzem, hogy amit a magyar kormány meg tudott tenni az elmúlt időszakban, azt meg is tette annak érdekében, hogy csökkentjük a gépjárművezető-hiányt.

A másik az, hogy a munkaidővel kapcsolatban én inkább pontosítanék. Tehát uniós jogszabály kötelezett bennünket arra, hogy figyelemmel kísérjük a munkaidő betartását. E tekintetben nincs mellébeszéd, világosan kell látnunk, és világosan látunk is benne. Én nem látok olyan jeleket, amelyek ezt beárnyékolnák. És még egy dolog csak. A munkavállalók béremeléséhez köti a kormány a járulékcsökkentést. Ez mindenről többet mond. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A felsőoktatási szektor K+F tevékenységében folyamatos a mérséklődés**” - **Mit lép a kormány?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A KSH Statisz-

tikai tükrének október 3-i száma a kutatás-fejlesztési terület 2015-ös helyzetét elemzi. Az anyag külön foglalkozik az egyetemi-főiskolai szektor adataival. Az LMP úgy gondolja, hogy a felsőoktatásnak a hazai K+F+innováció egyik legfőbb bástyájának kellene lennie. Ehhez képest a friss adatok alapján igen lecsújtó kép jellemzi ezt a területet. Hadd idézzek három szakaszt a KSH elemzéséből.

A felsőoktatási szektor K+F tevékenységében folyamatos a mérséklődés, ami a kutatóhelyek, a létszám adatok és a K+F ráfordítások vizsgálata során egyaránt megfigyelhető. 2015-ben 66 felsőoktatási intézményben összesen 1253 kutatóhely működött, 35-tel, azaz 3 százalékkal kevesebb, mint az előző évben. Az összes kutatóhelyhez viszonyított arány nem érte el a 45 százalékot. Kutatási, kísérleti, fejlesztési tevékenységgel 21 998 fő foglalkozott, ez az átlagosnál kissé nagyobb, 2 százalékos növekedés 2014-hez képest. A kutatók létszáma 1,8, a segéd-személyzeté 2,4 százalékkal lett kevesebb.

Tovább folytatódott a szektor K+F ráfordításainak mérséklődése, az egyetemek és főiskolák 2015-ben az előző évhez képest 4,7 százalékkal kevesebbet, összességében 56,7 milliárd forintot, a nemzetgazdasági szintű ráfordítások közel 12 százalékát fordították K+F tevékenységre. Az egyetemek, főiskolák K+F tevékenységének elsődleges pénzügyi forrása az állami költségvetés. Az összes K+F ráfordítás több mint háromnegyedét, 42,7 milliárd forintot ebből finanszíroztak, ezáltal a csökkenés 3,3 százalékos volt, miközben nemzetgazdasági szinten 9,8 százalékos volt az emelkedés.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mi ennek az oka, miért gyengül a kutatás-fejlesztés, mit lép a kormány, hogyan lesz versenyképes így Magyarország? Várom válaszát.

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár urat illeti a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Több irányból is megközelíthetjük a kérdést, hiszen több irányból is többletforrás érkezik azokhoz, akik kutatás-fejlesztéssel és innovációval foglalkoznak Magyarországon.

Egyrészt az egyetemi szférában idén, január 1-jén indult meg nagy, átfogó béremelési program, amely 15 százalékkal emelte idén a béreket január 1-jétől, jövő év január 1-jével további 5 százalékkal, és '18-ban még 5 százalékkal emelkednek a bérek. Tehát összességében 2018-ig 27 százalékkal nő a felsőoktatásban dolgozók fizetése. Azt hiszem, hogy ez a kutatás-fejlesztésben leginkább részt vevő egyetemi oktatói kör megtartásában és ösztönzésében egy fontos szempont.

(12.50)

De nyilván kellene további források is ehhez, és sokkal nagyobb nagyságrendekről tudok beszámolni a bővülésben, mint amiről a képviselő úr beszélt. Ha azt

nézzük, hogy három operatív programban is szerepelnek uniós források, és ezen kívül a kizárólag hazai bázisú Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap-források is szerepelnek a magyarországi K+F+I kapacitás megerősítésében, ez a 2014-20-as időszakban összesen 330 milliárd forint forrást jelent, ami jelentős bővülés. S ehhez még hozzávehetjük a Horizont 2020 program teljes pénzügyi keretét, ami 80 milliárd euró, ami szintén rendelkezésünkre áll.

Tehát azt kell mondanom, hogy a Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap költségvetési forrásaiból, három operatív program uniós forrásaiból és egyéb közvetlen brüsszeli forrásokból több száz milliárd forint pluszt tudunk garantálni. S ezen felül kell még számítani azt a többletkiadást, amit a 15 százalékos idei és összességében 27 százalékos felsőoktatási béremelésre fordítunk. Azt hiszem, hogy Magyarország ebben jól áll. Ha GDP-arányosan nézem, Horvátországot, Lettországot, Litvániát, Lengyelországot, Szlovákiát messze meghaladó mértékben fordítunk ilyen kiadásokat kutatás-fejlesztésre.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Teleki László, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Miért rombolták szét a szakképzést?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azért teszem fel ezt a kérdést, mert azt látom, hogy önök nem szeretik a szakmunkásokat. Azért nem szeretik, mert azok közül az intézkedések közül, amiket az elmúlt időszakban hoztak, egyetlenegy sem szolgálja a szakmunkások létét.

Miért mondom ezt? Ha egyet kiemelek, akkor talán jól megértik, hogy miről beszélek. Az egyik: amikor 18 évről 16 évre csökkentették a tankötelezettséget, akkor ásták meg a szakmunkások sírját, mert a legtöbben azzal az intézkedéssel elhagyják az iskolát. Ebből adódóan tehát önök biztos, hogy egyetlenegy réteget szerettek volna kigyomlálni, a szakmunkások rétegét, mert ők kevésbé tudnak eljutni oda, hogy kellőképpen tudjanak szakmát szerezni maguknak.

Ebből adódóan azt kérdezném az államtitkár úrtól, a kormány képviselőjétől, kívánnak-e valamilyen változtatást tenni annak érdekében, hogy minél tovább bent maradjanak az iskolai rendszerben. Ez lenne az egyik kérdésem, mert ha nem, akkor nincs miről beszélni, akkor továbbra is megmarad az a helyzet, az az úr, amit láthatunk, hogy nagyon sokan idő előtt otthagynak az oktatási intézményeket, így nem válhatnak szakmunkássá.

De azt gondolom, hogy a másik kérdés is nagyon fontos. Nagyon sok helyről kaptam visszajelzést, hogy a gyakorlati oktatók nincsenek megbecsülve. Nincsenek megbecsülve azért sem, mert azt a munkát, amit ők végeznek, senki nem karolja fel, és kormányzati szinten nem lehet látni azt, hogy a pedagógusokkal egyenlő szinten lennének kezelve, a peda-

gógusokhoz képest nagyon sokszor hátrányban vannak. Ezért az a kérdésem, hogy a gyakorlati oktatóknak is megadják-e azt a lehetőséget, hogy ők is érezzék a súlyát annak a munkának, amit végeznek, mert ma az a legnagyobb panaszuk, hogy se a besorolásuk nem olyan, amilyen kellene, hogy legyen, sem pedig a gyakorlati oktatáshoz szükséges eszközöket nem kapják meg, amivel lehetne dolgozniuk. Mondok egy konkrét példát: például egy asztalosüzemben nincs kellő anyag, hogy dolgozni tudjanak. Úgy pedig nem lehet szakmát tanulni, ha nincs kellő anyag, amivel gyakorolni tudnának a szakmunkástanulók. Ebből adódóan nemcsak a képzésre, hanem a gyakorlati oktatásra is kellene figyelniük. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Cseresnyés Péter államtitkár úrnak adom meg a szót.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Bár az eredeti kérdésében nem szerepeltek ezek a kérdések, de mindenképpen szeretnék válaszolni. Remélem, hogy megnyugtató válaszokat fog kapni, hisz a gondolataiból és a kérdéseiből - mind az írásban, mind a szóban megfogalmazott kérdéseiből - az derült ki, hogy nem tájékozott kellően a tekintetben, hogy milyen célok és milyen okok motiválták a szakképzés átalakítását. Kettőt mindenképpen szeretnék megemlíteni, amelyek összefüggenek az ön gondolataival és a kérdésével.

Az egyik legfontosabb cél az volt, hogy a szakképzés, a szakképzésben eltöltött évek ne jelentsenek zsákutcát az ott tanulók számára, s intézménytípustól függetlenül mindenki számára lehetőség nyíljon a továbbtanulásra.

A másik fő cél az volt, hogy úgy alakítsuk át a szakképző intézményeket és a szakképzést magát, hogy a munkaerőpiaci igényeknek megfelelő képzés alakuljon ki, olyan képességek és tudás jöjjön létre a leendő szakmunkások birtokában, amivel eredményesen el tudnak helyezkedni, és jó munkát tudnak végezni. Ezért vontuk be többek között a vállalkozók világát, a gazdaságot legjobban ismerő társaságot, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarát abba az átalakító munkába, ami az elmúlt időszakban történt.

De hogy a szakgimnáziumokról és az ott folyó képzésekről is beszéljek: természetesen mind a pedagógusok, mind a szakoktatók megbecsülése folyamatosan történik. A pedagógusok béremelése ezt jelenti, és a szakoktatók felvételét és megbecsülését is nagyon-nagyon fontosnak tartjuk. De hogy megfelelő tudással rendelkezzenek a szakgimnáziumban tanuló diákok, már többször elmondtuk, hogy az ottani érettségi egyenrangú a gimnáziumi érettséggel, a szakképzésben viszont több tudást tudnak magukénak, hisz emelt óraszámban is tanulhatják a szakmájukhoz, a szakképesítésükhöz szorosan kapcsolódó anyagokat.

Tehát nem igaz az, amit állít, hogy a szakképző iskolákban a szakképzést nem megfelelő hangsúllyal

és megfelelő módon végzik az ott dolgozó pedagógusok. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kulcsár Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Miért nem tesz semmit a kormány a Komádiban található veszélyes hulladék eltávolítása érdekében, amely miatt emberek tucatjai haltak meg?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Komádi Hajdú-Bihar megye déli részén található város, amelynek lakóit sajnos évtizedek óta dagantos jellegű megbetegedések tizedelik. Az országos átlagnak sokszorosát teszik ki az ilyen jellegű betegségek, van olyan városrész, ahol a halálozások közel 80 százalékát okozzák a rákos megbetegedések.

A várostól körülbelül másfél kilométer távolságra volt található egy évtizedeken át üzemelő személerakó, az ehhez legközelebb fekvő utcákban kirívóan magas a már említett betegségek száma. A személerakó két részből állt, az egyik részen darabos hulladékot helyeztek el egykor, a másik pedig egy szennyezett mocsár, ahová tartálykocsik tartalmát ürítették ki szennyvíz, mezőgazdasági melléktermékek és ismeretlen eredetű, folyékony halmazállapotú hulladékok formájában. A helyiek elmondása szerint a nyolcvanas években ismeretlen tartalmú hordók tucatjait süllyesztették el ezen a helyen.

Pár évvel ezelőtt a városvezetés felszámolta ugyan a lerakót, de ennek a körülményei igencsak homályosak, és csak találgatások vannak ezzel kapcsolatban. Az egész telepet gépekkel felásták, évtizedes szennyeződések, valószínűsíthetően veszélyes hulladékokat is a felszínre hozva, és azt közmunkásokkal és munkagépekkel tüntették el. Az érintettek elmondása szerint a közmunkások védőruházat és egyéb egészségügyi védelem nélkül dolgoztak. A szennyezett mocsarat feltöltötték és bevetették haszonnövényzettel, a többi rész helyére pedig egy óriási mesterséges dombot hoztak létre. Szintén említésre méltó, hogy a komádi ivóvíz annyira rossz minőségű, hogy többször kellett átmeneti vízellátást biztosítani a honvédségnek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Foglalkoztak önök valaha ezzel a problémával? A hulladéktelep felszámolása a vonatkozó jogszabályok betartásával történt? Kormány szinten terveznek-e bármilyen lépést tenni az ügyben, ugyanis Komádi lakosainak igen fontos ez a kérdés. Ezért várom érdemi válaszát. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak, és elköszönök önöktől, mert átadom az elnökséget.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nem akkor, nem ott, nem úgy történtek a dolgok, ahogy ön ezt sorolta, és

ez egy képviselőnél igen veszélyes dolog. Engedje meg, hogy elmondjam önnek, mi zajlik Komádiban.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Komádi települési hulladéklerakójával kapcsolatosan sem a működése során, sem a rekultivációja óta nem érkezett megkeresés sem a helyi hatóságokhoz, sem a minisztériumba. A kérdése apropóján viszont a hatóságok utánanézték a tényeknek. Ez alapján a valóságos helyzet a következő: Komádiban az önkormányzat üzemeltette a hulladéklerakót, egészen a kilenc évvel ezelőtti bezárásáig. Ezt követően az engedélynek megfelelően 2013-ban történt meg a hulladéklerakó rekultivációja. A rekultivációs munkálatokat nem az önkormányzat végezte el közmunkások bevonásával, hanem pályázat útján kiválasztott gazdálkodó szervezet, mivel a munkálatokat az Európai Unió finanszírozta. Jelenleg az utógondozás folyik a bezárást követő harminc évig. Ezalatt gondoskodni kell a rekultivációs tervben szereplő növényborítottságról. A gyepterületek gondozását - nagyon helyesen - közfoglalkoztatottak bevonásával végzi el az önkormányzat. A rekultiváció során a hulladéklerakó környezetében monitoringrendszer is kialakítottak, s veszélyes hulladékoknak a nyomát sem lehet kimutatni.

(13.00)

A településen szolgáltatott ivóvíz minőségével kapcsolatosan igaza van képviselő úrnak, határérték feletti természetes arzéntartalom miatt valóban átmeneti ivóvízellátás került elrendelésre 2013-tól. A lakosság egészségének védelme érdekében a honvédség gondoskodott a település vízellátásáról. Hangsúlyozom, csak átmenetileg. Időközben megvalósult a települési vízmű korszerűsítése, a beruházás eredményeként a Komádiban szolgáltatott ivóvíz minősége megfelel a hatályos jogszabályoknak. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat, folytatjuk a kérdéseket.

Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, az Országgyűlés jegyzője kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„A településektől elveszik az iskolákat és még büntetést is kapnak?”** címmel. Ikotity István képviselő úré a szó. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az LMP kezdettől fogva következetesen képviseli azt az álláspontját, hogy súlyos hiba az iskolarendszer államosítása. Nem működött hatékonyan a 2010 előtti rendszer sem, akkor minden felelősséget a településekre hárítottak, megfelelő források és segítség biztosítása nélkül. De erre hibás válasz volt a KLIK létrehozása, a teljes központosítás. A ló egyik oldaláról átestek a másikra, az

egyik szélsőségből áttolták a biciklit a másik szélsőségbe.

Az LMP szerint, amelyik település kéri és képes rá, annak vissza kell adni az iskolákat, természetesen a források biztosításával, aki pedig valamiért nem akarja vagy nem képes a fenntartásra, ott kell belépnie az államnak valamilyen formában. Önök a pedagógustüntetések hatására megígérték, hogy lazítanak valamit a rendszeren, megszüntetik a KLIK-et. Kiderült, hogy nem mondtak igazat, és tovább tolják a biciklit a zsákutcába, a településektől még a működtetés jogát is elveszik. A működtetés átvétele természetesen pénzbe kerül. Az önkormányzati szövetségek számítása szerint mintegy 100 milliárd forintos költségről van szó. Palkovics László ezzel szemben mindössze 55 milliárd forintot ismer el.

A pénzt önkormányzati megszorításokkal teremtik elő szemlátomást, egyrészt elvesznek a települések támogatásából, másrészt büntetőadót vetnek ki rájuk, amit cinikusan szolidaritási hozzájárulásnak csúfolnak. Kiderültek a részletek is, hogy kit mennyire büntetnek meg. Budaörs például egymaga 2,3 milliárd forintot fizetne, így a teljes büntetés 10 százalékát egyetlenegy településtől szednék be. De Százhalombattára is majdnem 1 milliárdos büntetést vetnek ki; Veresegyház vagy Paks is saját költségvetésének jelentős részét veszíti el a sarc miatt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ha totális államosítást hajtanak végre, miért nem adja ehhez az állam teljes mértékben a forrásokat? Nem elég, hogy elveszik a településektől az iskolákat, még igazságtalanul meg is büntetik őket? *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Igaza van. - Szórványos taps a Jobbik és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az vezette a kormányzatot az elmúlt években, hogy minden településen minden gyermeknek hasonló esélye, lehetősége legyen arra, hogy végzettséget szerezzen, tanuljon és boldogulni tudjon. Az önök javaslatai, amiket most itt elmondott, egyrészt ellentmondanak más javaslatainknak, amelyek a nehéz sorsú gyermekek jövőjével kapcsolatosak, amikor azt mondják, hogy egy kelet-magyarországi kistelepülésnek a gyermeke ugyanolyan esélyekkel kell induljon, mint egy budaörsi gyermek, ahol nyilván sokkal nagyobb a település iparűzési- és egyéb adóbevétele. Tehát ellentmondanak saját maguknak is és ellentmondanak a magyar gyerekek érdekeinek is. Hiszen az lenne a fontos, hogy mindenki ugyanolyan esélyt kapjon és ugyanúgy finanszírozott iskolába járjon.

Önök klasszikusan az SZDSZ módját folytatnák, hogy legyenek gyerekek, akiket nagyon jól dotál az állam, akiknek az iskoláját sok pénzben részesíti az adóbevételekből a közsféra, és legyen olyan, aki pórul jár, mert kistelepülésre született, szegény tele-

pülésre született. Azokon viszont nem segítenének, azokat magukra hagynák, sőt anno 381 helyen meg is szüntették az iskolákat. *(Ikotity István folyamatosan közbeszól.)*

Mi viszont abban hiszünk, hogy minden gyermeknek hasonló esélyt kell adni, és ha önnek azt a mondatát nézem csak, tisztelt képviselő úr, hadd hívjam föl a figyelmét az önellentmondására. Azt mondja, hogy aki kéri, annak vissza kell adni a források biztosítása mellett. Tehát magyarul, ön is azt mondja, hogy az iskola és az állami támogatás együtt mozog. Az állam biztosította korábban az önkormányzatoknak a támogatásokat; most nyilván azt a támogatást, amit adott az iskolák működtetésére, a Klebelsberg Központnak és a tankerületeknek fogja adni, hogy ők biztosítsák ezt a forrást. Ön is azt mondja, hogy az önkormányzatnak alpból nincs erre forrása általában, hanem adják az iskolát is és a működtetési forrást is mellé.

Tudja, ez az a modell, amit az LMP képvisel, ami pontosan 20 év alatt bukott meg Magyarországon. Mert volt egy ilyen rendszer, csak ez sem teljes mértékben, sem gazdasági fenntarthatóságban nem bizonyította, hogy Magyarország érdekét szolgálná. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselője, az Országgyűlés jegyzője kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Egekben a fekete foglalkoztatás?”** címmel. Gúr Nándor jegyző urat illeti a szó. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Tudjuk mindnyájan, hogy nagyon sok olyan munkáltató, munkaadó van, aki nem jelenti be a foglalkoztatottjait. Ezek az emberek persze ezt mind elszenvedik. Azt is tudjuk, hogy 2015-ben mintegy 20 milliárd forintnyi járulékkülönbözet beszédésére került sor, és azt is tudjuk, hogy 2016 első felében ez 16 milliárdos nagyságrendet ért el. Kíváncsian várjuk az év végi adatokat, nyilván ez a 20 milliárdot is meg fogja haladni.

Ebből fakadóan pedig az látszik, hogy az a munka törvénykönyve, amit önök szültek 2012-ben, gyakorlatilag megadja mindannak a lehetőségét, hogy egyrészt a munkavállalók kiszolgáltatottá váljanak, másrészt a munkaadók, ha már máshonnan nem tudnak bőrt lenyúzni, akkor a munkavállalóikról húznak le még egy bőrt. Az érdekképviselők súlytalanok lettek téve, legalábbis erre törekszenek minden mozdulatukkal, a munkaügyi vagy a munkavédelmi szervezeteket pedig beintegrálják járási hivatalokba, kormányhivatalokba, egy főosztályként jelenítik meg őket, és megpróbálják gyakorlatilag sarokba szorítani őket is.

No hát, egy szóval azt lehet mondani, hogy nő a kiszolgáltatottság a bejelentések elmulasztásából fakadóan. Nyilván példák sokaságát lehet említeni. A nyugdíjak, a társadalombiztosítás, a táppénz vagy épp a hitelfelvétel tekintetében is mind-mind hátrányosabb helyzetbe kerülnek ezek az emberek. Önö-

ket a dolgozók sokasága, azok érdekei egy picit sem hatják meg. Látható, hogy az a folyamat, amit erősítenek, gyakorlatilag a kiszolgáltatottságot növeli. Mikor akarnak már végre olyan munkaügyi, munkabiztonsági feltételrendszert teremteni, ami az emberek érdekét szolgálja? Mikor akarnak már végre olyan munkaerőpiaci felületet életre hívni, ahol az emberek nem kárvallottjai, hanem haszonélvezői a folyamatoknak? Mikor akarják már ezt a mérhetetlen feketefoglalkoztatást visszaszorítani, amiből gazdasági hasznót lehetne produkálni, és azt az emberek javára lehetne fordítani? Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. A választ Cseresnyés Péter államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszeri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által elmondottakkal ellentétben a hatályos munkajogi szabályok a korábbiakhoz hasonlóan rendelkeznek a munkaviszony létesítésével és bejelentésével kapcsolatos kötelezettségekről. Szigorúan tilalmazzák a bejelentés nélküli foglalkoztatást, hasonlóképpen változatlan a munkaügyi ellenőrzésről szóló törvénynek a bejelentés nélküli foglalkoztatással kapcsolatos szankciórendszere.

A munkaügyi hatóság ellenőrzési tervei évek óta kiemelt feladatként határozzák meg a bejelentés nélküli foglalkoztatás feltárását és visszaszorítását. *(Gúr Nándor folyamatosan közbeszól.)* A munkaügyi hatóság létszáma az elmúlt években tényleg csökkenő tendenciát mutatott, azonban 2010 óta így is 1 milliónál több munkavállaló foglalkoztatásának körülményeit vizsgálta meg a hatóság. A munkaügyi ellenőrzések rendszere és hatékonysága azonban ezzel párhuzamosan növekedett. Az ellenőrzések hatékonyságának növekedését mutatja az ellenőrzéssel érintett munkáltatók, munkavállalók, valamint a jogsértéssel érintett munkáltatók, munkavállalók száma közötti oló szűkülése. Ez azt jelenti, hogy a munkaügyi ellenőrzések jelentős többsége olyan munkahelyekre irányul, ahol ténylegesen megsértik a munkavállalók jogait.

Képviselő úr következtetésével szemben a meglátásom szerint az, hogy az adóhatóság és a munkaügyi ellenőrzést végző munkatársak egyre több ügyet derítenek föl, ez nem a feketegazdaság növekedésére utal, hanem arra, hogy az adóhatóság és a munkaügyi hivatal munkájának hatékonysága javul. Az, amit ön elmondott, az az önök idejében volt igaz, és éppen azért vannak ilyen nagy számok, mert most kezdjük rendbe tenni az önök által elhibázott foglalkoztatáspolitikai tevékenységet. *(Gógös Zoltán: Azért ezt nem gondolod komolyan, ugye?)* Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra képviselő asszony, a

Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor rendezi a kormány a színházi dolgozók bérét?”** címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

(13.10)

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar kulturális élet meghatározó szereplői a színházak dolgozói, színművészeink és minden más munkavállaló a maskmestertől a kellékesig, mindenki, aki hozzájárul az előadások sikeréhez. Sok esetben fizikai veszélyektől sem mentes munkájuk anyagi elismerése azonban sok éve késedelmet szenved.

A hozzávetőleg 1000-1200 fős magyar színész-társadalomban mindösszesen néhány tucatnyian mondhatják el magukról, hogy olyan keresettel rendelkeznek, amelyet a nagyközönség gondolatban minden színész jövedelmének vél. A színészek és más színházi dolgozó közalkalmazottak túlnyomó többségének havi nettó keresete azonban messze elmarad attól, amit a külvilág feltételez.

Tizenegy évvel ezelőtt átlagosan bruttó 180 ezer forintot keresett egy színművész, ez az összeg több mint egy évtizeddel később is csak átlagosan bruttó 195 ezer forint. Közismert mondás, hogy a színészt a közönség szeretete és rajonsága élteti, ez azonban a megélhetést tekintve önmagában kevés.

Színművészeink mellett foglalkoznunk kell a színjátszáshoz kapcsolódó feltételeket biztosító technikai és műszaki színházi dolgozók talán a színészekénél is nehezebb helyzetével. Bár erőfeszítéseik nélkül az előadások megvalósíthatatlanok lennének, mégis kifejezetten csekély fizetségért, sok esetben védőfelszerelés nélkül, a vonatkozó jogszabályokban meghatározottaknál jóval hosszabb munkaidőben dolgoznak.

A magyar színházak dolgozóinak túlnyomó többsége lényegében egy évtizede nem kapott érdemi fizetésemelést, egy részüknek pedig rendkívül elhanyagolt és veszélyes körülmények között kell nap mint nap teljesítenie. Kérdezem mindezek alapján az államtitkár urat, mikor rendezi a kormány a színházi dolgozók bérét Érdemi választ várom. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza Rétvári Bence államtitkár urat kérem. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! 2017. január 1-je lehetne a rövid válasz a képviselő asszony kérdésére, hiszen jövő év január 1-jén indul meg az a béremelés, amely a színházi dolgozókat, a kulturális szférában érintetteket is érinteni fogja.

Az elmúlt időszakban mindenki jól láthatta Budapest és vidéken egyaránt, hogy fejlesztésekben,

infrastrukturális beruházásokban igencsak bővelkedett a kulturális élet. Ma már jóval több és jóval jobb színvonalú intézmények várják azokat, akik színházba, koncertre szeretnének menni. A művészeti fesztiválok tekintetében is igyekeztünk a tartalmas, főleg a vidéki fesztiválokat nagymértékben támogatni - 250 millió forintot különítettünk el erre először. Ezt a jövő évi költségvetésben növelni is fogjuk, pontosan azért, hogy nemcsak turisztikai szempontból, nemcsak kereskedelmi szempontból, hanem kulturális értékek szempontjából is fontosak legyenek ezek a fesztiválok és a tartalmat tudjuk támogatni.

A jövő évi költségvetés 5,4 milliárd forintot tartalmaz többletként a kulturális szféra közalkalmazottainak 15 százalékos illetménypótlékkal való kiegészítésére. Ez a fizetésük megemelkedését fogja jelenteni a bankszámlájukon. Ez az 5,4 milliárd forint, ahogy mondtam, körülbelül 15 százalékot jelent átlagban.

Nagyon sokszínű a kulturális szféra, ön is tudja, a fenntartók között van maga a magyar állam, vannak önkormányzatok, civil szervezetek, sok esetben gazdasági társaságok vagy nonprofit gazdasági társaságok tartanak fent kulturális intézményeket, de mi úgy számoltunk, és úgy számoltuk ki ezt az emelkedést, hogy ez az Államkincstár által kulturális bértömegként kezelt, március 31-én folyósított összeghez képest legyen megemelt összeg, méghozzá ezzel a 15 százalékkal megemelt összeg. Bízunk benne, hogy ez nemcsak a színházakban, hanem máshol, kulturális intézményekben dolgozók számára is érezhető növekedést jelent, és a munkájuk megbecsülését is jelzi. Ez az első lépés.

Azt hiszem, fontos, hogy mindenki lássa (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) a kormányzat komoly szándékait, és bízom benne, hogy ezt a következőkben továbbiak fogják követni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselőcsoportjának vezetője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Hány embernek kell még meghalnia, hogy a kormány érdemben foglalkozni kezdjen az asbesztproblémával?”** címmel. Schmuck Erzsébet frakcióvezető asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Selypen és környékén sorra halnak meg az asbesztzennyezés áldozatai, a kormány pedig folyamatosan elhárít a felelősség és a kártérítési igények elől, pedig a kormányzati felelősség egyértelmű. Az egykori asbeszt-cementgyár bezárása után éveken keresztül nem gondoskodtak a rákkeltő, veszélyes asbeszthulladék biztonságos ártalmatlanításáról. Ráadásul az érintettek, akik bizonyíthatóan az asbeszt miatt szenvedtek súlyos, a kimenetelét tekintve legtöbbször halálos megbetegedést, semmilyen segítségre nem számíthatnak az államtól, sőt még peres úton is csak na-

gyon nehezen tudják kikényszeríteni a kárpótlást, mivel a kormány a megoldás keresése helyett csak az időt húzza.

Közben az asbesztzennyezés áldozatai közül egyre többen halnak meg, ami morálisan és jogilag is egyre vállalhatatlanabbá teszi a képtelen helyzetet a kormány számára. Magyarországon a korábban széleskörűen használt, de mára a veszélyessége miatt betiltott asbeszt problémájának kezelése megoldatlan. A kormány felelőtlen; tétlen magatartása emberéletek sokaságába, a megbetegedett emberek gyógyításának költségeit és a várható költségterítéseket tekintve pedig milliárdokba kerül.

Ezért kérdezem: mikorra készíti el a kormány az évek óta ígért, az asbeszt-tartalmú épületeket teljeskörűen tartalmazó asbesztkatasztert? Mikor folytatódik a korábban félbeszakított asbesztmentesítési program? Mikorra teremti meg a kormány az asbeszthulladék biztonságos kezelésének infrastruktúrális feltételeit? Kérdezem továbbá: kész-e a kormány haladéktalanul, peren kívül megállapodni az asbesztzennyezés áldozataival, vagy tovább folytatja az eddig látott időhúzó játszmát, újabb életeket áldozva fel azért, hogy a felelősséget ne kelljen vállalnia? Válaszát előre is köszönjük. (*Dr. Józsa István tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. A választ Nagy István államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselő Asszony! A kormány célja és egyben határozott szándéka az ország egészségügyi ellátásának fejlesztése és hazánkban az emberek életminőségének javítása. Minden ember élete egy kincs.

Az eljáró környezetvédelmi és munkaegészségügyi hatóságok minden esetben megtették a szükséges intézkedéseket. Az ön által is kiemelt esetben valószínűsíthető, hogy a környezetszennyezés és egészségveszélyeztetés a nem jogszerűen vagy szakszerűen elvégzett tevékenység, engedély nélküli bontás következménye.

Zagyvaszántó és Lőrinci háziiorvosi körzetéből 2013 októberében érkezett bejelentés az egészségügyi hatóság felé mezotelióma-megbetegedések és -halálozások halmozódásának gyanújáról. A Heves Megyei Kormányhivatal a háziiorvosok bejelentése alapján azonnal orvosi vizsgálatot indított, amely alapján 2014. január 31-ére elkészült egy epidemiológiai tanulmány.

Az országos tisztí főorvos a vizsgálat eredményeinek értékelése és az esetek hátterének feltárása érdekében 2014. március 6-án szakmai munkacsoportot állított fel. A Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség 2014. június 25-én adott tájékoztatást arról, hogy a mintavételezéssel egybekötött vizsgálatok eredményei alapján bizonyítást nyert, hogy az építési-bontási hulladékok között fellelt asbeszt-tartalmú anyagok igazoltan ke-

veredtek az építési-bontási hulladékokkal. Ennek elszállítása 2015. október 21-éig megtörtént a várpalotai hulladéklerakóba és a galgamácsi veszélyes-hulladék-lerakóba.

Mindazonáltal kiemelem, hogy a tárca kiemelt céljai között szerepel az azbeszthulladékok, ezen belül kiemelten a lakosságnál képződő hulladékok szakszerű és a lakóhelyhez közeli elhelyezésének a biztosítása, egy országos szintű azbeszmentesítési program megindításának a lehetősége is, így ennek (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.) első lépéseként a hulladéktörvény ez évi módosításával a lakosságtól magánépítkezések során kikerülő azbeszt után nem kell hulladéklerakási járadékot fizetni.

Köszönöm a kérdését. (Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszterhez: **„Ebben a formában már elfogadható?”** címmel. Heringes Anita képviselő asszonyé a szó, parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Egy fogadóórámra beérkezett problémával fordulok most önhöz. Tisztelt Államtitkár Úr! Répássy Róbert volt államtitkár úr javaslatára fordulok most kérdés formájában is most önökhöz és a többiséghez.

Határozati javaslatot nyújtottam be egy fontos témában a tavaszi ülészakán, amelyet az Igazságügyi bizottság nem vett tárgysorozatba. Répássy Róbert a határozati javaslat formája miatt nem támogatta a felvetésemet. Javaslatára, képviselői joggal élve, most a szóbeli kérdés formáját választottam, hátha, ha más ruhát adunk a gyerekre, akkor tudják önök támogatni.

(13.20)

A kormány rendeletben pénzbeli kárpótlást biztosított azoknak a személyeknek, akiket 1944. október 1-jét követően a Szovjetunióba kényszermunkára hurcoltak el. A kormány rendelete az érintett jogosultságát az egy évet elérő, illetve azt meghaladó szabadságkorlátozáshoz köti. A túlélő házastárs esetében a jogosultságot az egy évet elérő időtartam nem alapozza meg; ahhoz, hogy a túlélő házastárs kárpótlásban részesülhessen, az szükséges, hogy az elhunyt jogosult szabadságkorlátozásának időtartama a három évet elérje. Ez a megkülönböztetés a kárpótlásra jogosult túlélő házastársak tekintetében nem méltányos. Különösen akkor, amikor a rendelet szerint a három évet meghaladó szabadságelvonás esetén is csak 20 ezer forint összegű a kárpótlás.

Az a kérdésem, tisztelt államtitkár úr, fel kívánja-e oldani a kormány ezt a méltatlan helyzetet. Az az egy kérdésünk van - miután ez nem sok embert érint, és tényleg csak emberségről lenne szó -, tegyük meg azt a lépést, hogy megkaphassák ezek az emberek is

ezt az ellátást. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Völner Pál államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A kárpótlás, így az egyes tartós időtartamú szabadságelvonást elszünetelt részére járó juttatásokról szóló 267/2000. számú kormányrendelet meghatározott juttatás és szociális jellegű ex gratia juttatás, amelyre senkinek sincs alkotmányból fakadó alanyi joga. Ezt az Alkotmánybíróság is megerősítette határozatában, amely szerint bárki hivatkozhat az ilyen jellegű sérelmekre, de a kárpótlásnak természetesen határt szabhat az ex gratia jellegből fakadó anyagi korlátok jelenléte. Kiemelte az Alkotmánybíróság is, hogy nincs a jogalkotónak alkotmányból eredő kötelezettsége, széles körű mérlegelési jog illeti meg, a személyi kört pedig a jogalkotó pontosan meghatározta.

Magyarország Alaptörvényének 2013. április 1-jétől hatályba lépett módosítása az U) cikk (9) bekezdése értelmében '90. május 2-át megelőzően az életüktől vagy szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak és az állam által a tulajdonukban igazságtalanul okozott károk folytán károsodottak számára pénzbeli vagy más vagyoni juttatást biztosító új kárpótlási jogcím jogszabályban nem állapítható meg. Tehát a kérdésben említett elhunyt jogosultak túlélő házastársai részére jogszabály-módosításra nincs lehetőség.

Megjegyezném egyébként, hogy ezeket a juttatásokat 2008-ban éppen az MSZP kormány fagyasztotta be (Dr. Rétvári Bence: *Így van!*), tehát érdekes a kérdésfeltevésnek ez a fajta megjelenítése.

Megemlíteném még, hogy az említett jogszabály alapján járó juttatásokra vonatkozó igényeket utoljára '94. március 15., illetve az egyéb kárpótlásoknál 2012. március 30. napjáig lehetett előterjeszteni, és e határidők elmulasztása jogvesztéssel járt. Köszönöm a figyelmet. (Taps a kormánypártok soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely frakcióigazgató úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem támogatja a kormány a szükséges kollégiumi fejlesztéseket?”** címmel. Farkas Gergely képviselő úré a szó. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik már számos alkalommal felhívta a figyelmet arra a felsőoktatást érintő komoly problémára, hogy az egyetemek, főiskolák kollégiumaiban átlagosan 30-40 százalékos túljelentkezés állapítható meg, ennek ellenére a kormány férőhelybővítést nem tervez. Ez azért is rendkívül aggasztó, mivel a kollégiumi szállások hiánya a fiatalok felsőoktatási tanulmányait veszé-

lyezetteti. Sok esetben ugyanis éppen a kollégiumi férőhelyek híján nem tudják a fiatalok elkezdni vagy éppen folytatni felsőoktatási tanulmányaikat, mert a jóval drágább albérletek szinte megfizethetetlenek számukra. Sajnos az évi néhány száz új férőhely édes kevés, hiszen a fiatalok jelentős része küzd súlyos nehézségekkel a lakhatást illetően.

A HÖÖK kollégiumi lakhatással foglalkozó, év elején megjelent kutatása is megállapítja, hogy az elmúlt évben a kollégiumok több mint felénél nem történt anyagi ráfordítás sem az állagmegóvás esetén, sem fejlesztés esetén. Márpedig ezt a kutatást szem előtt tartva világossá válik, hogy a kollégiumok kapacitásbővítése mellett egyszerre kell kiemelt figyelmet fordítani a meglévő kollégiumi épületek állapotára is, hiszen ez nagyban hozzájárulhat a kollégiumok egyéb lakhatási lehetőségekkel szembeni előnyben részesítéséhez.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön miniszterével nemrégiben készített interjúból az derül ki, hogy álláspontunkkal és kezdeményezésünkkel Balog Zoltán és Lázár János miniszter úr is egyetért, hiszen konszenzussal küldték a kormány elé az egyetemi kollégiumok fejlesztésének ügyét. Orbán Viktor azonban az interjú szerint ezt nem vette figyelembe és elutasította. Sajnos ez a helyzet akarva-akaratlanul is azt az érzést kelti az emberekben, miszerint hogyha Viktor nem enged, akkor nem is történhet meg semmi.

Mindezek alapján felmerül a kérdés: az égbeszökő albérletárak okozta lakhatási válság ellenére miért nem támogatták az elmúlt években megfelelő módon az egyetemi kollégiumok fejlesztését? Mikor várható végre, hogy napirendre kerüljön a fiatalok érdekét szolgáló nagymértékű egyetemi kollégiumi fejlesztés? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Rétvári Bence államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Érdekes volt, a két percnél az elején ugye kijelentette, hogy a kormány nem tervez kollégiumépítéseket, majd utána beszélt azokról a tervekről, amelyeket ön úgy tud, hogy a kormány tervez, aztán persze azt mondta, hogy mégsem tervez; tehát ennél messzebb a valóságtól, azt hiszem, nem is állhatna egy állítás a kormány kollégiumépítési stratégiájával kapcsolatban. Viszont az is fontos volt, amit a címében is megfogalmazott talán a képviselő úr, tehát a szükséges kollégiumi fejlesztések. Hiszen ön is tudja, hogy az első éveit a kormányzásunknak azzal kellett tölteni a felsőoktatás területén - és nyilván ennek még most is vannak számlái -, hogy a korábbi időszakban PPP-beruházásként úgy épített kollégiumoknak a helyzetét rendezzük vagy bármilyen más beruházásoknak, amelyeket akkor a kormányzat nem fizetett ki, hanem egy későbbi kvázi adóslevelet állított ki az őt

követő kormányoknak, és sok esetben nem ott épített kollégiumot, ahol valóban nőtt is a diákok létszáma.

De ezeknek a kérdéseknek a rendezése mellett mi azt fontosnak tartjuk, hogy igenis legyenek újabb kollégiumok, fejlesztések, a régi épületek korszerűsítése, új épületek építése, olyan épületeknek is az építése, amelyek akár már családos egyetemisták számára is jelenthetnek kollégiumi elhelyezést, tehát magasabb komfortfokozatú, nagyobb négyzetméterű kollégiumi szobáknak a kialakítását. Ezekhez nemcsak a HÖÖK tanulmányát használjuk fel, hanem sok más tanulmányt is vagy előkészítő iratot is. Nyilván a HÖÖK-é is fontos, amelyre ön is hivatkozott, ezt ismerjük, és azoknak a dokumentumoknak a tervezésénél, amelyeket a kormány már megvitattott, és a következő kormányüléseken is nyilvánvalóan meg fog vitatni, figyelembe fogjuk venni, és tisztelt képviselő úr is látni fogja *(Farkas Gergely: Hat éve nem csináltak semmit!)*, hogy ha a Jobbik valóban elkötelezett abban, hogy Magyarországon átfogó és szükséges kollégiumfejlesztési program induljon, akkor itt a parlamentben is lesz lehetősége arra, hogy ezt megszavazza. Kíváncsian várom, hogy akkor a Jobbik ugyanúgy fog-e változtatni az álláspontján, mint ahogy az alkotmánymódosítás területén jobbra-balra táncolgat, vagy majd akkor is bátran meri vállalni a mostani álláspontját, és támogatja a kormány erre vonatkozó javaslatát. *(Mirkóczki Ádám: Ilyen stílusban nem!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 13 óra 27 perc van, ezzel a kérdések időszakának végére értünk, és most áttérünk az **azonnali kérdések órájára**.

Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: **„Roknok, haverok és mások...”** címmel. Bárándy Gergely képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Felperes Úr! A Matolcsy-saga korábbi felvonásaiban sokan számon kértük már magán, hogy miként tömte ki családjának zsebet közpénzekből. Hogy miként kaptak százmilliókat unokatestvérek cégei és milliós fizetéseket rokonok jegybanki pénzekből. Azóta se szeri, se száma az ön botrányainak. A család már megvolt, folytassuk a haverokkal! Mégis hogy képzelem ön, hogy egy bankvezető lakásában lakik? Nem zavarja önt, hogy egy olyan ember lakásában lakik - vagy lakott -, akit ellenőriznie kéne? Nem gondolja, Matolcsy úr, hogy ez a korrupciónak a magasiskolája? A korrupció legklasszikusabb esete, iskolapéldája, amikor attól fogad el valaki valamit, aki fölött döntési joga van. A közlekedési rendőr a gépkocsivezetőtől, az építési osztály dolgozója az építési vállalkozótól, esetleg a bankfelügyelet első számú vezetője a bankvezetéstől, név szerint Matolcsy Pataitól. Azt nem kérdezem, hogy igaz-e, hogy ott lakott, mert ha eddig - hetek

óta - nem cáfolták a tényt, nyilván igaz; javasolom, ne is próbálja letagadni, mert a végén még hazugságba keveri egy-két fotó, mint Rogán Antalt a helikopterek vagy esetleg egy-egy szállodai alkalmazott.

Szeretném viszont megkérdezni: fizetett lakbért Patainak vagy szívességi lakáshasználó volt? Mi köze a maguk személyes viszonyának ahhoz, hogy az MNB - szakértők szerint - a piaci ár másfélszereséért vásárolta meg az Eiffel Palace-t, amivel Patai bankja, az UniCredit is nagyot nyert? Milyen előnyöket élvez az UniCredit, amióta ön a vezetőjének a lakásában lakik?

Aztán a sajtó szerint a szeretőjét alkalmazza kiemelt fizetésért a jegybanknál és alapítványainál. Nem telik a támogatásra a maga ötmillió forintjából, elnök úr? Mégis hogy gondolja, hogy a hírek szerint havi milliós nagyságrendű közpénzből tartja el a barátnőjét? Igaz, hogy India-kutatásokra 600 ezer forintot kap egy jógaoktató, csak mert a maga barátnője?

(13.30)

Aki egyetemi tanárként évtizedek óta foglalkozik ezzel a témával, az nem keres ennyit vele, pedig ő tényleg ért hozzá. Nem gondolja, hogy ez főként konzervatív politikusként kicsit gáz, elnök úr? *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Mikor fejezi már be az ámokfutását, Matolcsy úr? Mikor mond le végre? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel felhívom a figyelmét, hogy az ön megszólítása nem volt helyénvaló. Az elnök úrnak „elnök úr” a megszólítása.

Válaszra megadom a szót Matolcsy György elnök úrnak. Parancsoljon, elnök úr!

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Hát, folytatódik a blöffsorozat: amit ön elmondott, az 2014. augusztus közepétől egy nagyon szépen felépített, blöffökből álló vádirat.

Kezdjük azzal, hogy mit mondott egy Róna nevű úr, amit átvett az összes lap, átvette ön, az ön pártja, az ellenzéki pártok közül a balliberális pártok, és így hangzott a vád: miért vett hegedűt a Magyar Nemzeti Bank? Erről hetekig folyt az elítélő kampány *(Közbekiáltások az MSZP soraiból, köztük: A kérdésre válaszolj! - Az elnök csenget.)*, mindent elmondtak önök, és kiderült, amit tudtunk az elejétől fogva, hogy nem vett a Magyar Nemzeti Bank hegedűt; habár vehetett volna, mert az osztrák jegybanknak például nyolc Stradivari-hegedűje volt.

Hasonló dolog történt 2015-16-ban. Elmondták önök, például ön, képviselő úr, a pártja, hogy az én unokatestvérem 600 millió forint, horribile dictu, fantasztikus *(Dr. Szakács László: Neked nem pénz!)* 600 millió forint támogatást kapott a Magyar Nemzeti Bank, a jegybank alapítványaitól. Hónapokig folyt a vádiratba illő blöffölés, majd kiderült, hogy

egyetlen fillért nem kapott a vs.hu hírportál támogatásainak kereteiben Szemerey Tamás, de önök állították, hogy kapott, majd egyetlen bocsánatkérő szó sem hangzott el. Hasonló módon, értesülve egy, azóta megszűnt „Bulvárszabi” nevű lap légből kapott állításáról, önök azt állították, hogy én lakom valahol, ami esetleg Patai úr tulajdona.

Ugyanolyan légből kapott állítás, hiszen mint ahogy az a közérdekűadat-kiadásból kiderült, az állandó lakcímem: 8172 Balatonakarattya, Köztársaság út 26. szám. *(Dr. Bárándy Gergely közbekiáltása.)* Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Gógös Zoltán: Akkor miért nem találkozunk? - Közbekiáltások az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselőtársaim! Nyugodjanak meg! Most egyperces viszonzulásra Bárándy Gergely képviselő úrnak van lehetősége.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hát, ez nagyon gyenge volt! Sokaknak más az állandó lakcíme, mint ahol laknak, elnök úr; gondolom, ezzel nem árulok el újdonságot. Választ tehát szokás szerint nem kaptam öntől.

Szóval, az a helyzet, tisztelt elnök úr, hogy maga és a főnöke és néhány büntársuk egy XXI. századi diktatúrát alakítottak ki itt Magyarországon, húsz év után ismét meghonosítva a pártállamot és a nagy bölcs vezér kultuszát. És azt hiszik, hogy bármit megengedhetnek maguknak, és semmitmondó, cinikus válaszokkal elintézik a kritikákat. Tudja mit, elnök úr? Jelenleg igazuk is van: ez is természete egy diktatúrának. A legfőbb ügyész, aki szintén a rendszer része, sőt haszonélvezője, nem fogja lecsukni a felesége főnökét. De nem lesz ez mindig így, elnök úr! Minden diktatúra elbukik egyszer, a vezetői pedig vagy a börtönben, vagy a morális szemétdombon és szegényfalakon végzik. Mindenesetre, ha nem akarnak maguknak kellemetlen pillanatokat, drága vellesei tükröbe addig se fektessenek rútol szerzett milliárdjaikból.

És ha kérhetem, elnök úr, ha már indított egy pert ellenem *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, akkor legyen szíves ön is odafáradni a bíróságra legközelebb. Köszönöm szépen. *(Dr. Józsa István: Így van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzulás illeti meg Matolcsy György elnök urat is. Parancsoljon!

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Na, hát ezért még a jelenlegi tartózkodási helyemet sem mondom el önnek *(Derültség az ellenzéki padsorokban. - Az elnök csenget.)*, hiszen az ön blöffsorozatából teljesen kiténik *(Dr. Józsa István: Szemétdomb!)*, hogy állandóan, minden egyes kérdésben az önök által felépített támadó forgatókönyv szerint járnak el. *(Gógös Zoltán: Hova mennek a levelei, elnök úr?)*

Tehát még egyszer megismétlem, ez nem meghívás, képviselő úr, figyelemmel kísérjük, a meghívás egy másik dolog: 8172 Balatonakarattya, Köztársaság út 26., és nincs meghívás. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Gőgös Zoltán: Ezt kár volt mondani, holnap ott lesz az összes újságíró!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Bárándy Gergely közbekiáltása.)* Képviselőtársaim! Most már... *(Dr. Bárándy Gergely: Az a baj, hogy nem válaszolt!)* Képviselő úr, majd felteszi még egyszer a kérdést, és akkor majd elmondhatja, hogy nem kapott választ. Most be kell fejeznie, mert innentől nincs tovább. Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János frakcióvezető úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Miért ellenzi a magyar emberek munkabérének emelését a kormány?” címmel. Frakcióvezető úr, tájékoztatom önt, hogy a miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Varga Mihály gazdasági miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a miniszter urat válaszádnak, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Megvárom a miniszterelnök urat, elnök úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Frakcióvezető úr, köszönöm szépen. A miniszterelnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Védelmi pénzek az egészségügyben.**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem, képviselő úr, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Lukács László György jelzésére:)* A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja válaszádnak Rétvári Bence államtitkár urat. Lukács László György képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Új keletűen a köznyelv azokat a pénzeket nevezi az egészségügy védelmi pénzének, amelyeket a betegek adnak vagy éppen az orvosok fogadnak el a jobb ellátás reményében. Ez a védelmi pénz az egészségügy mindennapi korrupciója, közismert nevén a hálapénz.

Mára talán már közismert, hiszen a hálapénzzel kapcsolatos kutatásokból ez kiderült, hogy rég nem hálából, hanem kiszolgáltatottságból adják a betegek, illetve fogadják el reményeink szerint egyre kevesebben az orvosok azt. Az ilyen védelmi pénznek, azaz a hálapénznek komoly elutasíthatósága van, az orvosok, betegek egyaránt 90 százaléka teljesen elutasító a jelenséggel kapcsolatban, sőt, ez is a kimutatásban szerepel, mindkét fél részére többségben megalázó is. A cél tehát nem lehet más a hálapénz vonatkozásában, mint teljesen felszámolni azt,

és erről bizony beszélni kell, hogy hogyan, illetve mikor. Különösen azért is fontos lehetne felszámolni a hálapénzt, hiszen ez már nem a segítségért nyújtott hála, hanem a jelenlegi működése szerint a velünk együtt élő szocializmusnak az egyik maradványa.

A kormánnyal ellentétben a Jobbik nem azt akarja, hogy a hálapénz sok évet, esetleg évtizedet várva kikopjon a rendszerből, a Jobbik rövid időn belül megszüntetni kívánja azt. Persze kevesen veszik a bátorságot, hogy beszéljenek a hálapénzről, és kimondják, hogy cselekedni kell, pedig ha utánanéznünk, orvosok és betegek egyaránt elutasítják, többségükben megalázónak tartják. Akkor miért ne mondhatnánk ki, hogy meg kell szüntetni? A megszüntetés pedig nem lóghat a levegőben. Így a megszüntetéshez az első lépés, több feltétel megvalósulása mellett, például egy sokkal komolyabb béremelés, a kórházi adósságok teljes megszüntetése vagy az orvosi hűbérviszonyok teljes felszámolása, tehát egy plusz lépés, egy valós és egy pontos, véges határidő megszabása lenne.

Mindezekre tekintettel kérdezem az államtitkár urat, tervezi-e a hálapénz megszüntetését. Mikorra lehet az egészségügyben szedett védelmi pénzeket végleg megszüntetni? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Rétvári Bence államtitkár úrnak megadom a szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Kíváncsian vártam, hogy milyen eszközöket fog felsorolni annak érdekében, hogy a hálapénz megszűnhessen Magyarországon, hiszen a Jobbik általában eszközöket ritkán mond. Azzal, hogy jó lenne, ha nem lenne hálapénz, mindnyájan egyetértünk, nincs olyan ember Magyarországon - nem kell ehhez közvélemény-kutatást végezni, tisztelt képviselő úr. Mindenki azt szeretné, hogy ne legyen hálapénz, az orvosok kapjanak hivatalos módon, munkájukhoz illő, a megbecsülést is kifejező magasabb bért, mindemellett pedig a betegeknek ne kelljen borítékban, így-úgy-amúgy az orvosok számára ilyen hálapénzt átadni. Tudjuk, ez egy nagyon régi öröksége sajnos Magyarországnak, az 50-es években kezdődött el a hálapénz adásának az időszaka, és sajnos a rendszer-váltás után sem szűnt meg.

De az alapján, amit ön elmondott, tisztelt képviselő úr, hogy milyen eszközökkel lehetne a hálapénz ellen küzdeni, azt mondhatjuk, hogy a Jobbik kullog a kormányzat után, hiszen olyan javaslatokat ismételt, amely javaslatok már itt szerepeltek a parlament asztalán, lehetett róluk szavazni. Ott nem támogatta a Jobbik ezeket, hiszen nem támogatta a jövő évi költségvetést, amelyben az orvosok számára a bért 107 ezer forinttal emeljük meg. De lesz még egy lehetőségük majd a 2018-as béremelésről is szavazni, ami további 100 ezer forintot jelent. Kíváncsian várjuk, hogy mit fog a Jobbik erre szavazni, akkor is, ha a

„nem” gombot nyomja meg, vagy pedig meri vállalni a bátorságot, és az „igen”-t nyomja meg. Mint ahogy ugyanúgy nemet mondtak az egészségügyben dolgozó nem orvos, hanem ápoló dolgozók idej 26,5 százalékos béremelésére, vagy a jövő évi 12 százalékos és az utána következő 8 és 8 százalékos béremeléseknél majd meglátjuk, miket dönt a Jobbik.

(13.40)

De azt is láttuk, hogy 2012-13-ban, amikor már egy 26 százalékos béremelést megvalósítottunk, szintén nem támogatta a Jobbik. De büszkén mondhatjuk el, azt hiszem, hiszen az egészségügyben dolgozók érdemét is dicséri, hogy az az 500 milliárd forintos egészségügyi fejlesztés, amely megvalósult az egészségügyben, az viszont emberhez méltóbb és fejlettebb, igazi korszerű körülményeket teremtett a legtöbb vidéki kórházban a gyógyításhoz, és bízunk benne, hogy a szuperkórházban ez folytatódik Budapesten is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Lukács László György képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. A megoldáshoz még mindig nem jutottunk közelebb. És jól mutatja, amit államtitkár úr is mondott, hogy a kormány ebben az esetben is - hiszen nem a legmagasabb mértékkel emelkednek ebben az esetben a fizetések, a kórházi adósságok kérdését továbbra sem sikerült teljesen megoldani - a hálapénz kikopására játszik, azaz, hogy hosszú évek vagy évtizedek folytán tűnjön el. Ehhez képest sokkal fontosabb lenne az, hogy mindannyian közösen egy időpontot határozzunk meg, amely időpontban meg lehetne tartani azokat a feltételeket, amely komoly béremelés, amely az adósságtisztítás és a hűbéri rendszer felszámolása lehetne. Ezen hárommal együtt, illetve az időpont meghatározásával hatékonyan fel lehetne venni a versenyt, illetve a harcot a hálapénzzel szemben.

A Jobbik Magyarorszáért Mozgalom úgy gondolja, hogy a hálapénz elleni harchoz szövetségesekre van szükség. Világos az álláspont: az emberek többsége szövetséges ebben, a betegek többsége a hálapénzzel szemben, a kormánynak, az intézkedéseknek, az orvosoknak a többsége mind-mind szövetséges lehet, csak hatékonyan kell elkezdni ebben az irányban lépéseket gyakorolni. Egy időpontot kell meghatározni, államtitkár úr, vagy az egész évtizedekig fog tartani. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg államtitkár urat is. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Jó lenne, ha amit a Jobbik most megtehet ellenzékéből, legalább azt megtenné a kórházak állapotának javításáért és a hálapénznek nem kikopása, hanem szükségtelemmé válása érdekében.

Őn például azt mondja, hogy nem tett semmit a kormányzat a kórházi adósság megfékezésére. A semmi 225,5 milliárd forint. Tehát önnek ez semmi. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Gógös Zoltán: Ezret meg elvontatok!)* Önnek semmi 207 ezer forintos béremelés havonta. Önnek semmi az ápolók béérének megduplázása. És mivel semmi ez a 207 ezer forint, semmi a nyolc év alatti százszázalékos béremelés, semmi 225 milliárd forintos kórházi adósság-konzolidáció, ezért ezt a semmit önök nem is támogatják itt a parlamentben. Eddig se támogatták, és úgy látom, hogy ezután sem fogják támogatni.

De önök, tisztelt képviselő úr vagy legalábbis ön nem védelmi pénzt szedett az egészségügyben, hanem közvetítői pénzt. Ön is nagyon jól tudja, abból családi vállalkozást indított, hogy magyar orvosokat külföldre juttasson. Ez volt az ön válasza a hálapénzre, hogy menjél külföldre dolgozni. A mi válaszuk pedig az, hogy keress kétszer annyit. Ebből lehet választani, a Jobbik vagy a Fidesz-KDNP megoldása közül.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormány pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselőcsoportjának vezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Mikor ismeri fel a kormány, hogy rossz az irány? I.” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Varga Mihály miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem frakcióvezető asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a válasszal a miniszterelnök úr jelenlétét az Országgyűlés üléstermében. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Megvárom miniszterelnök úr jelenlétét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. A miniszterelnök úrnak a harmadik **SORON KÖVETKEZŐ** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjának képviselője, az Országgyűlés jegyzője azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Miért akarja Lázár János bevezetni a gimnáziumi felvételit?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Csepreghy Nándor államtitkár urat jelölte ki. *(Ikotity István bólint.)* Nem is kell feltennem a kérdést, hogy elfogadja-e képviselő úr a válaszadó személyét, mert jelzi számomra. Úgyhogy a választ majd Csepreghy Nándor államtitkár úr fogja megadni. És Ikotity István képviselő úré, az Országgyűlés jegyzőjéé a szó. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Lázár János miniszter úr az egyik legutóbbi kormányinfón arról beszélt, hogy 2018-tól az új Nemzeti alaptantervben már előírhatják a kötelező gimnáziumi felvételt. Ezzel gyakorlatilag csökkentenék a gimnáziumi férőhelyek számát. Amit korábban a tiltakozások miatt nem mertek közvetlenül meglépni, azt most ilyen módszerrel vihetik keresztül, ha Lázár János álláspontja győz a kormányon belül.

Ma tíz középiskolásból négy gimnazista - úgy látszik, ezt soknak gondolják. *(Dr. Rétvári Bence: Most is van felvételi! Rossz a kérdés.)* Az LMP szerint azonban ez súlyos hiba lenne, amely a társadalmi felemelkedés lehetőségét még mélyebbre, még szűkebbre venné az oktatási rendszerünkben. Nem akarjuk, hogy a szakképzés lebutítása után a gimnáziumoknak is nekiessenek, és elvegyék a diákok tízezrei elől a magas szintű általános műveltség megszerzésének a lehetőségét, korlátozva későbbi továbbtanulásukat. Vajon miért akarják ezt?

Mi nem értjük, miért van szükség minderre. A gimnáziummal mint rendszerrel nincsen probléma. Bár Lázár János azt mondta, hogy nem jó az, ha a gimnázium munkanélkülieket termel, de ez nem így van. Ha megnézzük a munkanélküliségi statisztikát, akkor látjuk azt, hogy a felsőfokú végzettségűek után a gimnáziumot végzeteknek a rátája a második legalacsonyabb. A gimnazisták döntő része továbbtanul, de aki valamiért mégsem, az is el tud helyezkedni, legalábbis az adatok szerint.

Tisztelt Ház! A gimnáziumi felvételi bevezetése tovább rombolná a magyar középfokú oktatás színvonalát. Az LMP határozottan tiltakozik egy ilyen intézkedés ellen. Lázár János álláspontját ismerjük az ügyben. De vajon mi a kormány álláspontja, meglépik-e a gimnáziumi felvételik újbóli bevezetését, korlátozzák-e a gimnáziumokba való bekerülést, visszaszorítják-e a gimnazisták számát? Várom választát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. A válasza Csepreghy Nándor államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen egyrészt a felvetést, hogy beszélhetünk erről a fontos kérdésről. Azt gondolom, hogy kormányoldal és ellenzék tekintetében is egyetértés van abban, hogy nincs versenyképes ország versenyképes oktatási rendszer nélkül. Ezért az államnak fenntartóként valóban újra kell gondolnia a teljes oktatási rendszert, ami a köznevelést, a szakképzést és a felsőoktatási rendszert is érinti.

Alapvetően azt is gondolom, hogy le kell számolni azzal a hazugsággal, ami évtizedek óta velünk él, ami azt mondja, hogy egy diploma az ember zsebében lényegében egy életbiztosítást jelent, vagy ha úgy tetszik, egy fizetésbiztosítást is jelent a diploma kézhezvétele és az első nyugdíj kézhezvétele közötti időszakban.

Arról sokat vitatkoztunk egyéb fórumokon is, hogy a technológia fejlődése milyen új típusú kihívások elé állítja a munkavállalókat, és azt gondolom, hogy ez nemcsak a magyar oktatási rendszer kérdésében vetődik fel, hanem sok állam foglalkozik ezekkel a kérdésekkel, ami egy kiváló lehetőséget ad az ellenzéknek arra, hogy valóban ne a kormányhoz viszonyított politikai viszonyrendszerrel, hanem valóban az észérvek mentén próbáljon meg állást foglalni ebben a kérdésben.

A magyar államnak az az álláspontja ebben az ügyben, és a kormányzati viták is erről szólnak, hogy helyes-e az, hogy egy felvételi nélküli rendszerben a diák csak akkor szembesül azzal, hogy az általa birtokolt tudás nem biztos, hogy elegendő egy felsőoktatási rendszerben való részvételre és onnan kikerülve egy piacképes tudással egy jó állás betöltésére, amikor már késő ezen változtatni. Hogyha a felvételi rendszer működik, akkor ezt már az alapfokú oktatási intézményből való kikerülést követően megkaphatja visszajelzésként, és valóban egy olyan szakképzésnek lehet a birtokában, ami egyáltalán nem alacsonyabb rendű, mint egy diplomás képzés esetében meglévő képzettségi szint, hiszen ma látjuk azt, hogy akár a bérvizonyok tekintetében, életminőség tekintetében egy jó szakképzéssel rendelkező szakmunkás sokszor megfelelőbb vagy jobb anyagi kondíciók mellett tud elhelyezkedni, mint egy diplomával rendelkező.

Ezért azt gondolom, hogy ennek az állami kontrollnak a behozatala a rendszerbe inkább javíthatja azt, hogy sokkal több elégedett és valóban piacképes tudással rendelkező hallgató legyen Magyarországon. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Ikotity István jegyző úré a szó. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ha megnézi a munkanélküliség statisztikáit, azt látja, egyetemi diplomával rendelkezőknek mindössze 1,9 százaléka a munkanélküli. Ez a legalacsonyabb szám. Tehát nem kell attól félni, hogy minél több egyetemista lesz, és ezzel növekszik a munkanélküliség, amire, úgy érzem, ön utalt.

A gimnáziumokkal kapcsolatban azt mondta, hogy itt a probléma az - ahogy miniszter úr fogalmazott -, hogy 2-esekkel, 3-asokkal kerülnek be gimnáziumokba. Azt gondolom, hogy ilyen előfordulhat, de azt kellene vizsgálni, hogy ezek kirívó esetek, vagy ez az általános. Azt gondolom, ezek kirívó esetek.

Úgy fogalmazott miniszter úr egészen pontosan, idézem, hogy a rendszer felülvizsgálatot érdemel. Na most, ha felülvizsgálatot érdemel valami, nem azt kellene először megtenni? Nem először kérdezni kellene, és utána lőni? Merthogy önök kijelentik azt, hogy 2018-tól bevezetik ezt a kötelező felvételt, miközben nyilvánvalóan az ön által is felvetett problémára a megoldás az lenne, hogy az általános iskolai képzés színvonalát növelni, nem bezárni egy kaput.

(13-50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra államtitkár úré a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Valóban igaza van abban, amit mond, hogy 1,9 százaléka a diplomásoknak az, aki nem tud elhelyezkedni, viszont ha megnézi azt a statisztikát is, hogy valójában olyan munkahelyen helyezkednek-e el, mint amit a végzettségük alapján betölthetnének, akkor már sokkal rosszabb statisztikával találkozunk.

Mi azt gondoljuk, hogy egy teljesen megreformált oktatási rendszerre lenne szükség, és ebben zajlik egy nagyon komoly intellektuális vita a kormányon belül is, hogy ennek milyen eszközei vannak. Azt gondoljuk, hogy a kötelező felvételi bevezetése lehetővé teszi azt, hogy egy gyerek, a szülő valóban visszajelzést, érdemi visszajelzést kaphasson már az alapfokú oktatási intézmény elvégzését követően, hogy annak a gyereknek érdemes-e továbbmenni a gimnáziumi képzésbe és így egy felsőfokú képzési irányba, vagy egy jó és stabil egzisztenciát biztosító szakképzési rendszerbe kell elmenni. És itt nem számíthat más szempont, mint egy gyereknek a tudása. A kormánynak pedig olyan rendszert kell működtetnie, amely függetlenül attól, hogy milyen háttérrel rendelkezik egy gyermek, megadja a lehetőségét annak, hogy a tanulmányai finansiális háttére garantálható legyen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Balla György képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjának frakcióigazgatója, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: **„Hány Havas Szófia lehet az MSZP-ben?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Dömötör Csaba államtitkár urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* Nem kell elmondanom végig a szövegemet, mert frakcióigazgató úr jelzi, hogy elfogadja Dömötör Csaba államtitkár urat válaszadónak. Balla György frakcióigazgató úré a szó. Parancsoljon!

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nehéz napokon van túl a magyar baloldal. No, nem számukra volt nehéz, ők csak a lényegüket adták; a jóérezésű emberek számára volt nehéz elviselni azt, amit műveltek. *(Dr. Szakács László: Ülj le! - Az elnök csenget.)*

Kezdődött azzal, hogy kivezényeltek egy szűk szélsőséges baloldali csoportot az október 23-ai megemlékezés megzavarására. Azért küldték oda őket, hogy több tízezer ember méltóságban töltött megemlékezését megzavarják. *(Gógös Zoltán: Ti meg jól megvertétek őket.)* Nyilvánvalóan provokáltak, nyilvánvalóan balhét akartak. Az, hogy ez nem sikerült végül, semmit nem vesz el a felbujtók szándékának aljasságából.

A szocialisták ugyanezen idő alatt egyébként pedig Gyurcsány Ferencsel látványosan egy közös színpadon csókolóztak. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból, köztük Gógös Zoltán: Na, na!)* Azzal a Gyurcsány Ferencsel, aki egyértelmű erkölcsi és politikai felelőse mindannak, ami tíz évvel ezelőtt történt. *(Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük Gógös Zoltán: Annak Orbán a felelőse, meg a Fidesz!)* Egyértelmű felelőse a szemkilövetésnek, a lovasrohamnak, mindennek. És ugyanezek a szocialisták akkor ott voltak, de azon az ünnepi ülésen, amikor a lengyel szejm elnöke, a német Bundesrat elnöke fejet hajtott a magyar hősök előtt, na, erre az ülésre, erre már nem voltak hajlandóak eljönni. *(Gógös Zoltán: Koszorúztunk.)* Számukra a magyar hősök semmit nem számítanak.

Azt hittük, nincs ennél lejjebb. *(Gógös Zoltán: Még te mondd?!)* De van. Nagy tiszteletben álló politikai képviselőtársuk, Havas Szófia ugyanis a következőket tudta mondani, sajnos szó szerint kell idézzem. *(Gógös Zoltán: Tudsz oroszul, vagy mi van? - Derűlttség, zaj az MSZP és a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)* Havas Szófia szerint „'56 horthysta provokáció, a nácik által szervezett fasiszta ellenforradalmi puccs”. Havas Szófia jelenleg az önök pártjának tagja. *(Dr. Józsa István közbeszólása.)* Szeretném megtudni, hogy hány Havas Szófia lehet a Magyar Szocialista Pártban. Várom államtitkár úr válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Józsa képviselő úr! Képviselő úr, nem ön kérdezt, nem öntől várjuk a választ, úgyhogy most maradjon csöndben, hogy ne kelljen kiküldennem önt. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból, köztük Gógös Zoltán: Pedig ezt pont tőlünk kellett volna.)* A választ Dömötör Csaba államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon! *(Gógös Zoltán: A rendőrt ki lötte le, államtitkár úr?)*

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Azt nem tudom megmondani, hogy hány Havas Szófia lapul még az MSZP soraiban, de egy biztos, 1956 hatvanadik évfordulója valóban kiváló alkalom lehetett volna arra, hogy a baloldal végre tisztázza viszonyát október 23-ához és 1956-hoz. *(Gógös Zoltán közbeszólása.)* Sajnos nem így történt. A szocialisták idén valóban szégyenteljesen viselkedtek, egyénileg és közösségileg is.

Kezdjük ott, hogy Szanyi Tibor, aki elvileg miniket képvisel az Európai Parlamentben, az Európai Unióban, nem tudjuk, hogy milyen befolyásoltság alatt, de kijelentette, hogy nem tudja október 23-át nemzeti ünnepnek nevezni. Azután jött Havas Szófia, aki szimplán lenacizta a szabadságharc hőseit; halkan tegyük hozzá, hogy nem először teszi ezt. Korábban is volt már erre példa. Pár évvel ezelőtt még egy SZDSZ nevű párt egyik képviselőjének kellett ezt kikérnie magának. *(Gógös Zoltán: De megölték az apját, öreg!)* Nem gondolná az ember, hogy valaha is az SZDSZ-szel vagy annak elődjével ért egyet, de itt ez a helyzet.

Az MSZP mint párt sem tett semmit azért, hogy ezeket a szégyenteli kijelentéseket jóvátegye. (*Gógös Zoltán: Ezt honnan tudod? Már lehallgattok minket?*) Nem írták alá a közös ünneplésre felhívó közös nyilatkozatot, és egyedüli pártként nem vettek részt az Országgyűlés közös ünnepi ülésén, amikor a német házelnök, amikor a lengyel házelnök itt méltatta 1956 hőseit, ezekben a padosorokban, ahol most önök ülnek, senki nem ült, senki. (*Gógös Zoltán: Mi meg koszorúztunk a Nagy Imre téren.*) Ez a magatartás, azt gondolom, hogy nemcsak egy magát demokratikus pártnak tekintő valamihez méltatlan, hanem a szabadságharc hőseihez is. Nem csoda, hogy október 23-án az ünnepek alatt nem futotta többre, mint pár tucat sípra, és hogy arra hívják fel a radikális baloldali híveket, hogy tegyék tönkre az állami ünnepeket. Erre nem találunk más szót, csak azt, hogy szégyen. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonválaszra frakcióigazgató úré a szó. Parancsoljon!

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szerintem nyilvánvalóvá kell tennünk, hogy a szocialisták egyértelműen lelepleződtek. Huszonöt éven keresztül hazudtak a magyaroknak. Ők ma is ellenforradalomnak tartják '56-ot, Havas Szófiával értenek egyet. (*Gógös Zoltán: Nem vagy lázas, öreg? Mit ittál?*) Ma is azt gondolják, hogy fasiszta hordák dúlták föl Magyarországot. Lehet kiabálni, Gógös képviselő úr, de adjon más magyarázatot arra, hogy Havas Szófia mitől lehet még az önök tagja most is. (*Gógös Zoltán közbeszólása.*) Csak emlékeztetném arra, hogy néhány héttel ezelőtt, körülbelül három héttel ezelőtt volt egy önkormányzati képviselőjük, aki nem önökkel értett egyet, hanem az emberek 98 százalékával (*Gógös Zoltán: Ti a betonozó gyilkost sem zártátok ki.*), és azt mondta...

ELNÖK: Gógös képviselő úr!

BALLA GYÖRGY (Fidesz): ...hogyan egyébként el szeretne menni nemmel szavazni. Három napon belül, képviselő úr, három napon belül pártfegyelmet kapott, meg fölfüggesztették a párttagságát. Havas Szófiával semmi ilyen nem történik. (*Gógös Zoltán: Honnan tudod?*) Miért? Azért, mert önök az önkormányzati képviselővel nem értettek egyet, Havas Szófiával pedig egyetértenek. Szégyelljék magukat! Ugyanolyanok, mint amilyenek voltak, semmit sem változtak! Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióigazgató úr. Mielőtt államtitkár úrnak megadom a szót, Gógös képviselő úr, egy nagy szerencséje van, hogy a monitorom önt folyamatosan kitakarja (*Derűtség.*), mert már réges-régen figyelmeztetésben részesítettem volna, amit most meg is teszek. (*Gógös Zoltán: Kell*

valami gyógyszer neki!) És fölhívom figyelmét a házszabály vonatkozó előírására; képviselő úr, ne tegye meg, hogy kiküldjem! Köszönöm.

Válaszra Dömötör Csaba államtitkár urat kérem. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Nem tudom megmondani, hogy Gógös képviselő úrnak miért megy fel a vérnyomása (*Gógös Zoltán: Nem ment fel, maradt ugyanannyi.*), de azt gondolom, és annyiban hadd gondoljam tovább a korábban elhangzottakat, hogy az MSZP hozzáállása azért is vérlázító, mert tíz évvel ezelőtt az 50. évfordulón már tönkretettek egy ünnepet. (*Balla György: Úgy van.*) Az 50. évfordulóról nem a méltóságteljes megemlékezés jut az eszünkbe, hanem a brutális erőszak, a könnygáz, a viperák és a gumilövedékek. (*Dr. Józsa István: És nektek az milyen jól jött!*) Szeretném önt is emlékeztetni, Gógös képviselő úr arra, hogy majd' kétszáz ember sérült meg tíz évvel ezelőtt, és 16 főnek okoztak súlyos sérüléseket a gumilövedékek. A mostani évforduló valóban egy fontos lehetőség lett volna arra, hogy ezt jóvátegyék. A szocialisták ezen az évfordulón bizonyíthaták volna, hogy számukra is jelent valamit az, hogy voltak ezek, akik a legfontosabbat, az életüket adták a magyar szabadságért (*Gógös Zoltán: Köztük Nagy Imre.*), ez azonban idén sem sikerült.

Mi azonban optimisták lévén nem adjuk fel a reményt, és bízunk abban, hogy az MSZP egyszer majd képes lesz nem kommunista utódpartként viselkedni, és méltóképpen fogja ünnepelni 1956 hőseit. Köszönöm. (*Közbeszólások mindkét oldalon. - Az elnök csenget. - Gógös Zoltán: Azért annyira nem szeretnéd! - Balla György: Annyira ne legyünk naivak! - Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: (*Gógös Zoltánhoz fordulva:*) Úgy látzik, hogy nem ússza meg, még egyszer figyelmeztetem. Képviselő úr, innen tovább nincs több figyelmeztetésre lehetőségem, innen már a szankció következik.

Szakács László képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „**A Takarékoság Világnapja alkalmából**” címmel. Szakács László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A takarékoság világnapján végigtekintettük, hogy mit tettek a magyarok, hogyan tudtak ők takarékoskodni az elmúlt időszakban; jó pár döntést láttunk. Volt, amikor a magyarok magánnyugdíjpénztárakba helyezték a pénzüket, gondolva az időskorra, gondolva arra, hogy nem lesznek mindig majd munkahelyeik, hanem majd a nyugdíj mellett egy kis kiegészítéssel mennyire jobban tudnak majd élni. Ezt önök államosították.

Aztán ezt követően voltak, akik más megtakarítási formát választottak, elvitték ezt bankokba, bró-

kercégekhez. Önök úgy döntöttek, hogy nem kell ezekre külön vigyázni, a Magyar Nemzeti Bankba bele lehet olvasztani a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét, és majd ők vigyáznak a magyarok befektetéseire. Ez sem sikerült. A tavalyi év elején három hónap alatt, januárban, februárban, márciusban három pénzügyi szolgáltatót sikerült maga alá temetnie: januárban DRB, februárban Buda-Cash, márciusban pedig a Quaestor.

(14.00)

Több száz milliárd forint tűnt el, több tízezer károsultat hagyva maguk után. Mindezek dacára és mindemellett még volt egy döntés, amivel önök úgy megsegítették a devizakárosultakat, a devizaadókat, hogy arról koldultak. Azóta, igaz, hogy a Magyar Nemzeti Bankban mintegy 140-150 milliárdnyi forint haszon keletkezhetett ebből, viszont öneik most is kétségbeejtő a helyzetük. Önök nem takarékoságra nevelik a magyarokat, önök pontosan arra nevelik a magyarokat, arra a pénzügyi kultúrára, hogy élj a mának, ahogyan ezt önök és ön is teszi - pazarolnak.

Úgy gondolom, hogy ez az önök legfőbb karaktere, ez a fajta pazarlás. Lássuk be, hogy ha ilyen értékteremtő munka nincs, akkor helyette hatékonyság sincsen, mert ezt a fajta teljesítményt béremeléssel - mintegy 66 százalékkal magasabbak a bérek az MNB-ben, mint a piacon - sikerült honorálni és legalább azzal (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogy egymilliárdot el lehet utazgatni. Kérem szépen, meddig tarthat még ez? Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Matolcsy György elnök úrnak. Parancsoljon, elnök úr, öné a szó.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Magánnyugdíjpénztár: valóban egy nagy rablásnak vetettünk véget, 3000 milliárd forintot vittek ki (*Dr. Józsa István: Elrabolták!*) a magyar állam költségvetéséből az 1998. január 1-jén bevezetett magánnyugdíjpénztári rendszerrel, amiről egyébként mindenki megállapította most már távlatosan, hogy nagyon nagy hiba volt bevezetni. Mi ezt megszüntettük helyesen.

Ön felrója nekünk hibaként, hogy beolvasztottuk, és a Magyar Nemzeti Bank, a jegybank kebelében működik a pénzügyi felügyelet szervezete. (*Dr. Józsa István: Rosszul mondtad!*) A PSZÁF - a PSZÁF! - nem találta meg például azt a három család bűnöző csoportot, akik több száz milliárd forintot vittek el, vettek el azoktól, akik megtakarítottak. Ez egyébként 2015 első három hónapjában volt, nem idén, és a PSZÁF helyett a Magyar Nemzeti Bank a 15 éves csalássorozatot 15 hónap alatt leleplezte. (*Dr. Szakács László: Legalábbis azt mondtad.*) Azt gondolom, ez mindennél jobban bizonyítja azt, hogy helyes

döntés volt az állami pénzügyi felügyelet beolvasztása a Magyar Nemzeti Bankba.

Ön a svájci frankban eladósodottak helyzetét is felhossa. Hát, ott egy bravúr írható a magyar kormány számlájára (*Zaj és derűtség a Jobbik és az MSZP soraiból.* - *Mirkóczki Ádám: Nagy bravúr!* - *Dr. Szakács László: Most megnyugtattad az embereket!* - *Mirkóczki Ádám: Szívesen átadom a forintosított hitelemet.*), amelyet a Magyar Nemzeti Bank a saját eszközeivel segített. Ezermilliárd forint! Ezermilliárd forintot adtunk a magyar megtakarítóknak a svájcifrank-hitelek rendezésével. (*Moraj az MSZP soraiból.*)

A Magyar Nemzeti Bankban pedig olyan fizetések vannak, amelyek pontosan tükrözik a Magyar Nemzeti Bankban elvégzett kítűnő munkát. (*Moraj a Jobbik és az MSZP soraiból.* - *Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük: Gratulálok!*) Köszönöm szépen. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Egyperces viszonzásra Szakács László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Nem lepleztek le önök semmit! (*Mirkóczki Ádám: Átvették a pénzt.*) Az önök szeme láttára Windisch László itt mondta el, a Gazdasági bizottság március 10-i ülésén, hogy tegnap már kint voltak a Quaestorban. Ugyanezt mondja Tarsoly Csaba, hogy már a Quaestorban kint volt a Magyar Nemzeti Bank március 9-én, és napvilágot látott egy lista, ami szerint aznap, akkor az önök szeme láttára, az önök orra előtt az utolsó 6,5 milliárd forintját kivitték a Quaestornak. Igaz az a lista, elnök úr? Önnek készült az a lista, vagy valaki másnak készült az a lista? Ki készítette azt a listát?

Úgy gondolom, hogy ezekre a kérdésekre kell válaszolni, mert ha véletlenül az a lista igaz, és arról nem az MNB tudott először, akkor az a baj; ha az MNB tudott róla és hagyta, akkor úgy gondolom, még nagyobb a baj, mert akkor viszont önök hagyták, hogy összedöntsék ezt a céget, 32 ezer károsultat hagyva maga mögött. Az idő rövidege miatt a többire nem tudok reagálni. Köszönöm a figyelmet. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg elnök urat is. Parancsoljon, elnök úr!

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! 15 évet leleplezni 15 hónap alatt, ez az eredmény. (*Dr. Szakács László: Ugyan már!*) 32 ezer károsultat becsaptak, kirabolnak egy olyan kormányzati és PSZÁF-működés alatt, amiről ön bizonyosan többet tud, mint én.

Nos, képviselő úr, minden vizsgálat helyes. Ki kell derülnie, hogy kik álltak a nagy rablás mögött, hova ment a pénz (*Gógös Zoltán: Szíjjártó házába!* - *dr.*

Szakács László: *El kell olvasni az újságot!*), és ami pénz még megvan, azt ki kell fizetni a károsultaknak. Ezért rendkívüli módon örülök, hogy a Magyar Országgyűlés egy külön vizsgálatot indított. *(Dr. Szakács László: Két éve nem ült össze az a bizottság!)* Nagyon remélem, nagyon remélem, hogy ki fog derülni, hogy ezt a 15 éves csalássorozatot kik mozgatták, kik húztak belőle hasznot és hova ment a pénz. *(Taps a kormánypárti padsorokból. - Dr. Szakács László: Két éve nem ült össze az a bizottság!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Meddig tart az agónia az út szélén?**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Varga Mihály gazdasági miniszter urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Z. Kárpát Dániel képviselő úré a szó. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A hétvégén Kispesten ismét egy kilakoltatás előtt álló családnál jártam. Az ő családjuk, az ő szerződésük egy a 140 ezerből azt illetően, akik vagy 90 napja nem tudnak teljesíteni, vagy pedig nem teljeskörűen...

ELNÖK: Képviselő úr, elnézést, hogy megszakítom, nagyon rossz a mikrofonja. Kérek szépen egy kézi mikrofont odavinni, és újratekercsöljük az időt, amikor a kézi mikrofon rendelkezésre áll. *(Megtörténik.)* Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A hétvége folyamán Kispesten újfent egy devizahitel-károsult családnál jártam, akik kilakoltatás előtt állnak. Az ő szerződésük egy a 140 ezer közül, akik nem tudnak vagy nem teljeskörűen tudnak teljesíteni, és részben önhibájukon kívül olyan méltatlan helyzetbe kerültek, ami tarthatatlan. Eközben a Nemzeti Eszközkezelő keretei lassan betelnek, már csak 500 szabad hely áll rendelkezésre, ha lehet hinni a sajtóhíreknek. Nagyon érdekelné miniszter úr válasza, hogy azt a néhány milliárd forintot mikor és hogyan kívánják elkülöníteni, amiből legalább a csonka megoldásként kezelhető Nemzeti Eszközkezelő keretszámait bővíteni lehet. Látható, hogy egyéb pénzek is rendelkezésre állnának. Ha csak a letelepedésikötvény-üzletüknél a közvetítőcégeknél lecsapódott százmilliárdos nagyságrendű pénzüsszeget fordítanánk, mondjuk, a hitelkárosultak helyzetének részleges rendezésére, akkor mérhető, hosszú távú előrelépést lehetne elérni.

Ezzel szemben az a helyzet, hogy nem a család kötvényüzletág kivezetésére készülnek a jelek szerint. A miniszter úr személyes véleménye érdekelné azt illetően, hogy ha már meglebegtette feltételes módon ezen kötvénykonstrukció felülvizsgálatának a lehetőségét - hangsúlyozom, nem a kivezetését lebegtette meg, hanem a felülvizsgálatának a lehetősé-

gét -, akkor mi a véleménye arról, hogy ma a Gazdasági bizottság ülésén egy perccel a szavazás előtt kiosztott anyag alapján egy Cipruson bejegyzett, feltételezhetően offshore háttérű cég tevékenységi körét a fideszes többség a letelepedési kötvények kapcsán a Seychelle-szigetek területére terjesztette ki.

Tehát nemhogy nem vezette ki a családárkonstrukciót, amivel a piszkos pénzt szerzik, hanem egyenesen a Cipruson bejegyzett cég tevékenységét a Seychelle-szigetek területére terjesztették ki. Milyen okból tették ezt? Milyen alapon tették ezt? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint említettem, Varga Mihály gazdasági miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! A bőség zavarával küszködök a kérdései nyomán, hiszen annyiféle dolgot hozott itt fel, amire két perc alatt itt nyilván lehetetlen válaszolni, de azért engedjen meg néhány megjegyzést.

Az első megjegyzésem a devizahitelekre vonatkozik. Ön egy kicsit lebecsüli azt, amit az elmúlt hat év alatt a magyar emberek és a kormány együttesen elértek, hiszen egy nagyon komoly átalakítás zajlott le Magyarországon. Emlékeztetném önt arra, hogy csaknem 2,1 millió kölcsönszerződést és követelést érintett ez a folyamat, 1,9 millió devizaalapú szerződés került elszámolásra, és azt gondolom, hogy ez az átalakítás nagyságrendjét tekintve is mindenképpen közép-európai, de akár európai méretekben is egy nagyon komoly teljesítmény volt.

(14.10)

Arra emlékeztetném önt csak itt, hogy a tisztességtelenül felszámított összeg a teljes pénzügyi közvetítőrendszer szintjén 734 milliárd forintot érintett, és akkor még nem beszéltem arról a megállapodásról, ami a 2015. év eleji rögzített árfolyamot jelentette, ahol az embereket sikerült 341 milliárd forintnyi tartozástól mentesíteni.

Tehát ez egy nagyon komoly folyamat, ami nyilvánvalóan még nem ért véget, hiszen ahogy ön is mondta, vannak olyanok, akik nem tudják fizetni a hiteleiket. Tartok tőle, hogy a nagyságrendeket tekintve egyre inkább ahhoz a körhöz jutunk egyébként el, akik nem is tudnak fizetni, hiszen úgy vettek föl annak idején hiteleket, hogy nem volt meg az az anyagierő-képesség, amivel törleszteni tudták volna ezeket a hiteleket.

Ami a letelepedési kötvényt illeti, tisztelt képviselő úr, emlékeztetném önt arra, hogy maga a miniszterelnök úr jelentette be, hogy ezt felül fogjuk vizsgálni. Hétvégén egy újabb hitelminősítő hoz majd valamilyen döntést a magyar hosszú lejáratú hitelek ügyében.

Azt gondolom, ezek után nyilván majd a kormány is áttekinti azt, hogy az államadósság milyen

kezelésére van szükség, és ennek a része az, amit egyébként ön is mondott, hogy hogyan kívánunk (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) a letelepedési kötvénnyel a jövőben foglalkozni. Majd a hátralévő egy percben még erre külön szeretnék kitérni. Köszönöm. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Z. Kárpát Dániel képviselő úré a szó. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mielőtt miniszter úr elhinné a Matolcsy úr-féle tündérmesét, emlékeztetném arra a román döntésre, amely felvételi átváltásról szólt. Az önök teljesítménye nemhogy jóval szerényebb, ha úgy tetszik, szánalmasabb ennél. Önök százmilliárdokat írtak jóvá a csalárdul elvett pénzből a bankok számlájára, ezt elvették a károsultaktól, és együttesen lepaktálva legalizálták az egész folyamatot - erről ennyit.

Ami sokkal fontosabb: ha önök akár nemzetközi minősítők parancsainak engedelmeskedve vagy az ő jó tanácsaiból kifolyólag felülvizsgálják a letelepedésikötvény-üzletüknek, a piszkos pénz megszerzésének a rendszerét, akkor miért tartják fontosnak pár nappal az ő, a hitelminősítők bejelentése előtt azt, hogy, még egyszer mondom, a Cipruson bejegyzett cég tevékenységét, miniszter úr, a Seychelle-szigetekre terjesszék ki, a Seychelle-szigetek területén regisztrált vállalkozások számára is? Innen kívánják a piszkos pénzüket szaporítani, vagy milyen becsületes vállalkozásokat terveznek Magyarországra importálni innen? (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*)

Vezessék ki a kötvénybiznisszt - nincs szükség Magyarországon ilyen konstrukcióra -, ne a nemzetközi hitelminősítők szavára hallgatva, hanem a szívükre és az eszükre hallgatva. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A miniszter urat is megilleti egy percre a viszonzás joga. Parancsoljon, miniszter úr!

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm, képviselő úr, a viszonzását. Én azért javasolnám önnek, hogy tanulmányozza a hatalmi ágak megosztásáról szóló különböző dokumentumokat, mert ön most egy parlamenti bizottsági döntést kér számon a kormánytól.

Képviselő úr, nem szereptévesztésben van véletlenül? (*Közbeszólások a Jobbik padsoraiban.*) A parlamenti bizottság olyan döntést hoz, amelyet akar, a kormány pedig olyan döntést hoz, amivel elszámolással tartozik a parlamentnek (*Dúró Dóra közbeszól.*) természetesen, de elszámolással tartozik alapvetően a választóknak.

Erre hívnám föl az ön figyelmét, és ahogy mondtam is az előbb, a kormány át kívánja tekinteni a letelepedési kötvények ügyét.

Személyes véleményem, hogy jelentősen megváltoztak a három évvel ezelőtti kondíciók. Ebből a szempontból ez mindenképpen kötelességünk is. Olyan megoldást szeretnénk, amely hosszú távon biztosítja minimális költséggel és minimális tehervállalással a magyar államadósság finanszírozását. Szerencsére ma ebben a helyzetben vagyunk, nem abban, amiben hat évvel ezelőtt voltunk, hogy Magyarországot Görögországgal együtt emlegették a csőd előtt álló országok között. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hogyan újult/újul meg az alapellátás 2016-ban?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. (*Szászfalvi László bólint.*) Képviselő úr is jelzi, hogy elfogadja válaszadónak Rétvári Bence államtitkár urat. Szászfalvi László képviselő úré a szó, parancsoljon!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormányzat az utóbbi években sikeres egészségügyi ágazati fejlesztést hajtott végre. Gondoljunk csak arra, hogy az elmúlt öt évben 500 milliárd forintot fordítottak az egészségügy fejlesztésére, mind intézményfejlesztésre, mind az ellátórendszer szakmai megerősítésére és béremelésre is. Ez például a visegrádi országok közül Magyarországon volt a legnagyobb mértékű: 40 százalékos béremelés a területen.

A következő négyéves béremelési program keretében pedig tovább emelkedhet az egészségügyi szakdolgozók bére, amely 2011-hez képest 2019-re reményeink szerint megduplázódik. Ez azért is fontos, mert az egészségügy, azon belül az egészségügyi alapellátás megújítása azt a célt szolgálja, hogy olyan betegellátó rendszer jöjjön létre Magyarországon, amelynek köszönhetően nő a lakosság egészségben eltöltött éveinek száma. Ennek megfelelően, ha az ellátórendszert nézzük, akkor az alapellátásban érintettek köre, a mintegy 5 ezer fős házi- és háziorvosi létszám, az ugyanennyi tagot számláló védőnői hálózat, a mintegy 1500 fős házi- és gyermekorvosi kar, 238 főállású iskolaorvos és az alapellátást végző 2800 fős fogorvosi közösség tagjai.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindannyian nagy örömmel üdvözlöttük a most ősszel, ágazati szintű egyeztetést követően megkezdődött jelentős béremelési folyamatot. Az alapellátás területén a védőnők finanszírozásával kapcsolatos problémákhoz hasonlóan további teendők adódnak az alapellátó fogorvosoknál, iskolaorvosoknál vagy az egészségügyi tevékenységet végző, de nem egészségügyi besorolásban dolgozó munkavállalók helyzetének javításában is.

Éppen ezért tisztelettel kérdzem államtitkár urat, hogy a házi- és háziorvosi szolgálatok finanszírozásának növelésére, fogorvosi ellátás megerősítésére, a védőnők havi díjazásának emelésére és az iskolaorvosi

ellátás támogatására *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* mekkora többletforrást fordít a kormányzat az idén. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint már említettem, a választ Rétvári Bence államtitkár úr adja meg. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! 2010 óta hangoztatott elképzelése a kormányzatnak, hogy mivel a legtöbb beteg az alapellátásban találkoznak, a háziorvosok találkoznak a legtöbbször a betegekkel, itt még meg is előzhető számtalan betegség, ezért minél több forrást az alapellátásban kell biztosítani pontosan ezért, hiszen itt van a legtöbb orvos-beteg találkozás. Ehhez képest a magyar egészségügyi rendszerben nyilván egy fordított piramis van, ott van a legkisebb finanszírozás, ahol a legtöbb orvos-beteg találkozás, és ahol kevesebb van, de nyilván utána már az ellátás sokkal intenzívebb és sokkal drágább, ott sokkal magasabbak a finanszírozási számok.

Ezért mondtuk az, hogy vigyük az alapellátás szintjére a minél szélesebb körű finanszírozást, és ezzel biztosítsuk a magyar embereknek az egészség megőrzését, adott esetben a betegségek megelőzését is. Ezért évről évre 10 milliárd forinttal többet fordítottunk az alapellátásra. Összességében, ha megnézzük, 2010-hez képest most már 50 százalékkal nagyobb az alapellátás finanszírozása, közel másfélszer annyit kap egy háziorvos is. Az idei év is ennek része volt, hiszen 14 milliárd forinttal költünk többet. Ebből 10 milliárd forintot a háziorvosi és házi-gyermekorvosi ellátás többletfinanszírozására, a fogorvosi többletfinanszírozásra további 2 milliárd forintot, és a védőnői szolgálatok finanszírozására ismételtén 2 milliárd forintot fordítunk többletként az előző évhez képest.

Amikor az ágazati tárgyalásokon ennek a formáját kialakították, onnantól kezdve természetesen január 1-jéig visszamenőleg kapták meg azt a 130 ezer forintot a háziorvosok többletként havonta, amelyből idén többel gazdálkodhatnak a tavalyi évhez képest. Ez összességében, ahogy mondtam, 10 milliárd forint. A fogorvosi ellátásnál ez 7,7 százalékos emelkedést jelent, és nemcsak a fix díjakba építettük ezt be, hanem az ügyelet havi alapdíja is megemelkedett. Az 5 ezer fős védőnői szolgálat díjazását pedig szintén 2 milliárd forinttal növeltük. Ez 2010 óta 25 százalékos emelkedést jelent most már összességében. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Szászfalvi László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm szépen államtitkár úrnak a választát. Megítélésem szerint az egészségügy alfája

és ómegája az alapellátás. Az alapellátás megújítása és megerősítése lehet egy jól működő magyar egészségügynek az alapja. Ennek eléréséhez mindezek a kormányzati lépések elengedhetetlenül fontosak, ugyanakkor nyilvánvalóan tudjuk és látjuk, hogy további lépésekre, további eszközökre van és lesz szükség. Kiszámítható intézkedéseket kell hoznunk annak érdekében, hogy hosszabb távon is mindez a terület fejlődhessen.

Talán a legfontosabb kihívás a személyi feltételek biztosítása, hiszen enélkül lehetetlen bármekkora lépést is előre tennünk. Mindennapi gyakorlat vidéken, hogy nagyon nehéz pótolni a nyugdíjba menő idős háziorvosokat. Azt gondolom, hogy ennek érdekében is nagyon fontos lépéseket kell tennünk még a következő időszakban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra Rétvári Bence államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

(14.20)

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: A képviselő úr által is említett probléma, az elöregedő háziorvosok kérdésköre évtizedek óta ismert, ugyanakkor csak az elmúlt három-négy évben adott rá választ a kormányzat azzal, hogy elindította a praxisprogramot, amelyben vissza nem térítendő támogatást kapnak azok, akik egy éve üresen álló praxist foglalnak el. Itt 4-6 millió forintos összegekről beszélhetünk, illetve akár 10 millió forint is lehet a letelepedési támogatás összege, amikor valaki szintén vissza nem térítendő támogatást kap. Míg a praxispályázatra a praxis megvásárlásához adunk pénzt, addig ez szabad felhasználású forrás.

Engedje meg, hogy kiemeljem azokat az operatív programon belül indított konstrukciókat is, amelyek szintén segítenek az alapellátás megerősítésében, méghozzá elég magas összegekkel, hiszen 22 milliárd forint áll rendelkezésre az egészségügyi alapellátás infrastrukturális fejlesztésére, magyarul: a háziorvosi rendelők fejlesztésére a következő években 22 milliárd forintba lehet pályázni. Illetőleg az alapellátás és a népegészségügy rendszerének az átfogó fejlesztése egy EFOP-konstrukcióban szintén további 18 milliárd forintot, összesen 40 milliárd forintot jelent. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Hány embert tervez kirúgni a kormány?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszádra Csepreghy Nándor államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem frakcióvezető asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Frakcióvezető asszony jelzi, hogy elfogadja Csepreghy Nándor államtitkár urat válaszadóknak. Schmuck Erzsébet frakcióvezető asszonyé a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Lázár miniszter úr a legutóbbi kormányinfón arról beszélt, hogy ugyan az ön által emlegetett 500 ezer fős leépítés a közszférában túlzó és hibás számításokon alapul, de a pontos számokat ő maga sem akarja megmondani, mert arra az ellenzéki pártok kampányt építenek. Erről a Gyurcsány-kormány jut eszembe, ugyanis annak idején a Gyurcsány-kormány eltitkolta a hiányadatokat, szintén azt állítva, hogy arra kampányt építene az ellenzék. Ezen túl igencsak érdekes az, amikor egy miniszter megvádolja a helyettesét, hogy helytelen számítások alapján dobálózik számokkal egy ilyen komoly kérdésben.

De ennél is rosszabb, amikor a területért felelős miniszter nem hajlandó megmondani, hogy hány embert kívánnak elbocsátani a közszférában. Azt állítjuk, hogy a kormány teljesen tévúton jár, ma ugyanis a közszférára is sokkal inkább a munkaerőhiány a jellemző, mint a felesleg. Az LMP semmilyen szintű leépítéssel nem ért egyet. Biztosak vagyunk abban, hogy a közszférából elbocsátott, elsősorban adminisztratív munkát végző százezrek nem fogják enyhíteni a szakképzett munkaerő hiányát az olyan ágazatokban, mint például az építőipar, a feldolgozóipar, a kisipari szolgáltatások vagy az informatika. S hozzá kell tenni, hogy több százezer ember elbocsátása tovább fogja rontani az állami intézmények működését, erősíteni fogja a kivándorlást, és semmit sem fog enyhíteni az ország munkaerő-problémáján.

Ezért egyértelmű választ szeretnénk kapni: hány ember leépítését tervezi pontosan a kormány? Milyen háttér tanulmányok alapján döntenek a leépítések mellett, és miért nem hozzák azokat nyilvánosságra? Miért nem tudnak nyíltak lenni azzal a több százezer emberrel, akiket el akarnak bocsátani a közszférából?

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. A választ Csepreghy Nándor államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Nem gondoltam volna, hogy az egyik legfelkészültebb ellenzéki frakciónak szövegértési problémái vannak. De úgy látom, hogy vannak, ezért el szeretném küldeni önöknek Lázár miniszter úr kormányinfón elhangzott gondolatainak a szó szerinti leiratát.

Nem véletlenül nem beszélt a miniszter úr számokról, s az sem, hogy én sem mondtam számokat. Az 500 ezer fő mint létszám maximum az önök papírjaiban szerepelhet. Én azt mondtam, hogy ha fontosnak tartjuk az ország versenyképességét, amit

igenis befolyásol az állam versenyképessége, akkor meg kell nyitni három kérdést. Meg kell nyitni azt a kérdést, hogy az állam milyen intézményrendszeri szerkezetben működik. Meg kell nyitni azt a kérdést, hogy az állam milyen szabályozói eszközöket használ a különböző iparágak koordinálására, és meg kell nyitni azt a kérdést, hogy amikor nagyon jelentős munkaerőhiány van a piacon, akkor az állam hány fővel működik.

Az látható, hogy azok az országok, amelyek Magyarország számára példaországok lehetnek vagy viszonyítási pontként szolgálnak - Németország, Lengyelország vagy Szlovákia, hogy a szomszédainkról is beszéljek -, sokkal alacsonyabb foglalkoztatást produkálnak az állami szférán belül, mint amit a piaci szféra ki tud tölteni. Németország esetében 10-12 százalékról beszélünk, Lengyelország esetében 10 százalékról, Szlovákia esetében pedig 10-15 százalékról. Magyarországon a költségvetésből vagy a költségvetés valamelyik alrendszeréből finanszírozott emberek aránya a teljes foglalkoztatásnak több mint a 20 százaléka.

Én arról beszéltem, hogy hosszú távon, ami tízéves időintervallumot jelent, érdemes azon elgondolkodni, egy kormány miként tudja azt elérni, hogy 15 százaléknál ne legyen több az állam által foglalkoztatottak aránya. Ezt kétféleképpen tudja támogatni, egyrészt úgy, hogy a nyugdíjba menők állásheleyeit nem tölti be, nem vesz fel oda embereket. S hogy tudja még támogatni? 2010 óta Magyarországon 650 ezer emberrel többen dolgoznak, és ha tovább növekszik ez a létszám, úgy értelemszerűen a 10-15 százalék is sokkal többet jelent annál, mint ha azt a mai foglalkoztatotti viszonyokra helyezi. Harmadsorban pedig az állam akkor lehet valóban karcsúbb, amikor van gazdasági növekedés, amikor van hova felvenni ezeket az embereket.

Ma, azt gondolom, hogy egyenjogúságot kell teremteni. Egy piaci munkavállalót sem illet meg olyan típusú biztosíték, amit ma szakszervezetként az LMP elvár a kormánytól. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces válaszra frakcióvezető asszonyé a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Ha most jól értelmezem az ön szavait, akkor ez azt jelenti, hogy önök tulajdonképpen nem is terveznek elbocsátást a közszférából, hiszen azt mondta, hogy megnyitnak néhány kérdést, és ahogyan majd nyugdíjba mennek az emberek. Ha megnyitják ezt a kérdést, akkor milyen tanulmányok készülnek, s pontosan mikor méri fel és mikor mondják meg azokat a számokat, akik természetes úton ki fognak esni a közszférából?

Azt pedig feltételezhetjük, hogy akik ily módon kiesnek a közszférából, azok igazából nem fogják Magyarországon a munkaerőhiányt enyhíteni, hiszen ők nyugdíjasok lesznek, egy másik életmódba mennek át, s akkor a kérdés újra ugyanaz lesz, hogy milyen módon próbálja a kormány megoldani az egyre

növekvő munkaerőhiányt Magyarországon. Bár mi, mint ahogy mondtam, nem tartjuk helyesnek a közszféra leépítését.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Egy percre Csepreghy Nándor államtitkár úré a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Nem, képviselő asszony, nem érti jól azt, amit mondtam. Nem azt mondtam, hogy a kormány nem fog elbocsátani embereket, hiszen ha megnézi azokat a kormányhatalmazásokat, amelyek a január 1-jével megszűnő háttérintézményekről szólnak, azt látja, hogy azok a háttérintézmények 20-30 százalékkal kisebb létszámkerettel fognak beolvadni a minisztériumokba, mint amekkora kerettel működtek önálló háttérintézményként.

Én arról beszélek, hogy igenis hozzá kell nyúlni az állami foglalkoztatottak létszámához. Ha az állam több tíz milliárd forintot költ digitalizációra, az állami szolgáltatások egyszerűbbé tételére, akkor semmivel sem lehet indokolni azt, hogy ezt ugyanakkora létszámmal látja el, mint amekkora létszám a digitalizációt megelőzően szükséges volt.

Értem, hogy a parlamenti műfaj keretei között ebben a kérdésben nem lehet a politikai pártállástól független vitát folytatni, ezért engedje meg, hogy meghívjam egy személyes, médián kívüli beszélgetésre erről a kérdéstről. Hajlandó vagyok ezt a vitát nyíltan is lefolytatni, hogy ebben a tekintetben is konstruktív dialógus alakulhasson ki az ellenzék és a kormány között. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „**Ismer-e Ön mértéket?**” címmel. Burány Sándor képviselő úré a szó. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Az, amit önök az ön vezetésével művelnek a Magyar Nemzeti Banknál, egyrészt mértéktelen, másrészt erkölcstelen, harmadrészt szabálytalan. Mértéktelen, mert ha például ingatlanvásárlásról van szó, akkor önök mértéktelenül sokat költenek az adófizetők pénzéből ezeknek az ingatlanoknak a megvásárlására, jellemzően a könyv szerinti érték többszöröséért vásárolnak ingatlanokat. A korábbi példákat is említhetném, de csak egy friss, mai példát mondok. A Millenáris Irodaház Classicért 6 milliárd helyett 8 milliárdot fognak fizetni, a Millenáris Irodaház Avantgarde-ért a könyv szerinti érték dupláját, több mint 2 milliárdot szurkolnak le, a Posta-székházat, az úgynevezett Buda Palotát pedig csaknem 83 százalékkal drágábban vásárolják meg. Ez mértéktelenség.

Az pedig erkölcselenség, hogy ön a saját barát-nőjét a saját intézményénél, a saját munkahelyén olyan fizetésért alkalmazza, amiről a magyar munka-

vállaló csak álmodni tud; de nemcsak őt, hanem a barát-nő közvetlen családtagjait is, jut pénz a kedves mamának is.

Az pedig egyenesen szabálytalan, hogy önök - mint ahogy egy bírósági ítéletben ez nyilvánvalóvá vált - közvetlenül finanszírozzák a költségvetést azáltal, hogy állampapírokat vásárolnak. Ez nemcsak erkölcstelen, nemcsak mértéktelen, hanem szabálytalan a hazai és az európai törvények szerint is. Nem véletlen, hogy az Európai Központi Bank jelezte, hogy vizsgálja a Magyar Nemzeti Bank tevékenységét.

(14.30)

Elnök úr! Tisztelettel várom a válaszát, hogy ezt a mértéktelenséget, ezt az erkölcselenséget és ezt a szabálytalanságot mikor kívánják felszámolni. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Matolcsy György elnök úrnak. Parancsoljon, elnök úr!

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Hát, azért ezt nem gondoltam volna önről, hogy nem tud különbséget tenni egy ingatlan könyv szerinti értéke és a piaci értéke között. Szerintem Magyarországon sok millió ember meg tudja tenni ezt a különbségtelt. Ugye, a könyvekben lévő érték egészen más, mint a piaci érték. A piaci értéket meg kell fizetni, a könyv szerinti értéknél az esetek döntő többségében magasabb a piaci érték.

Bármit egy piacgazdaságban - lehet, hogy ezzel van önnek problémája, bármit egy piacgazdaságban - csak piaci értéken lehet megvenni, könyv szerinti értéken nem. Úgyhogy azt javaslom, fogadja el ön is a nemzetközi értékbecslők, minden esetben a nemzetközi értékbecslők és más piaci értékbecslők értékbecslését, piaci értékbecslését, ami az esetek döntő többségében természetesen magasabb, mint a könyv szerinti érték.

Hát, a jó ízlést kissé sértő minősítéseivel ugyan nem foglalkozom, de a Magyar Nemzeti Bank alapítványai részéről történő szabálytalan... - ön minősítette, az Európai Központi Bank nem tette ezt, ön minősítette a Magyar Nemzeti Bank alapítványai által megvásárolt állampapírokat. Nem rendelkezik a Magyar Nemzeti Bank egyetlen alapítványa sem az ÁKK által kibocsátott értékpapírral, állampapírral. De mi figyelembe vesszük az Európai Központi Bank aggodalmait, bár nem értünk velük egyet, de figyelembe vesszük, mert egy családhoz tartozunk.

Ezért a jegybanki alapítványok folyamatosan leépítik állampapír-állományukat és ingatlanokat vesznek piaci értékbecslés alapján. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Egyperces viszonzválaszra Burány Sándor képviselő úré a szó.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Elnök Úr! A kezemben lévő papír egyértelműen bizonyítja, hogy ön nem mond igazat. Hiszen abban az ítéletben, amelyben önök pert vesztek Tóth Bertalan frakcióvezető társammal szemben, világossá vált, hogy 2015. február 17-én közvetlenül az Államadósság Kezelő Központtól értékpapírt vásároltak, több mint 9 millió euró értékben.

Elnök úr, több mint 9 millió euró értékben! Ez a hazai törvények szerint is szabálytalan, és a nemzetközi törvények szerint is szabálytalan, mert nem a másodlagos piacon vásárolták ezeket az értékpapírokat, hanem közvetlenül a kibocsátó Államadósság Kezelő Központtól. Ez pedig sérti a hazai és nemzetközi szabályokat.

Nem véletlen, hogy az EKB vizsgálja az önök tevékenységét meglehetősen hosszú idő óta. Remélem, hogy ez a vizsgálat tisztázza ezeknek a pénzeknek a sorsát. Még egyszer mondom, bírósági ítéletben kiperelt adatról van szó, amire hivatkozom. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra Matolcsy György elnök urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Hát, ezt sem gondoltam volna önről, képviselő úr, hogy nem képes különbséget tenni az ÁKK által elsődleges és másodlagos piacon értékesített állampapírok között. A jegybani alapítványok ugyanis az ÁKK-tól másodpiacon - másodpiacon! - vásárolt és forgalmazott értékpapírokat vásároltak. Arra pedig a „mértékkel, figyelünk” elv alapján kérem képviselő urat, figyeljen arra, hogy mit válaszolok. Azt válaszoltam, hogy jelen pillanatban nem rendelkeznek az ÁKK által kibocsátott értékpapírral az alapítványok.

De még egyszer, másodpiacon az ÁKK által forgalmazott állampapírokat vett annak idején az ön által idézett papír szerint a Magyar Nemzeti Bank - közigazdaság, pénzügytan. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Ezzel az azonnali kérdések órájának végére értünk, egyúttal mai napirend pontjaink tárgyalása is véget ért ezzel.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Fidesz képviselőcsoportjából: „Elkészült az új tornaterem Bátorán” címmel Bodó Sándor képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban jó hírről tudok beszámolni önöknek. A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium által működtetett nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési program keretén belül megvalósult a bárándi tornaterem felépítése. A tornaterem teljes egészében elkészült, a településen élők a napokban használatba is vehetik azt.

Fontosnak vélem, hogy ezek a mondatok elhangozzanak itt, a magyar Parlament falai között, hiszen az elmúlt hetekben, hónapokban számtalanszor hallhattuk MSZP-s képviselőtársunktól, hogy bizony ebből a tornaterem-építési programból nem lesz semmi, nem fog megépülni, nem ott fog megépülni, nem annyiból fog megépülni, nem az állam lesz a finanszírozó; vagyis csupa-csupa olyan dolog, aminek az ellenkezője, a valóság történt meg.

Alig néhány hónapja, 2016 márciusában tették le ennek a tornateremnek az alapkövét, és az elmúlt fél évben el is készült az új csarnok. A kormány által 2014-ben megteremtett feltételek biztosították azt, hogy sor kerülhessen a fejlesztésre, és ezzel megvalósulhasson ez a beruházás is. Korábban volt már itt lehetőségem szót ejteni arról, hogy társadalmunk szempontjából mennyire fontos a mindennapos testnevelés bevezetése az oktatási intézményekben. Ahhoz, hogy ehhez minden feltétel biztosítva legyen, a kormány döntésének köszönhetően Hajdú-Bihar megye 5. választókerületében, Kaba, Báránd, Szerep és Sárrétudvari települések esetében nyílt lehetőség eddig a fejlesztésekre.

A kormányzat célja ezzel az, mint erről már sok esetben volt tájékoztatás, hogy hazai forrásból hozzá tudunk járulni a fiatalok egészséges fejlődéséhez, illetve a helyi közösségek megtartásához és gyarapodásához. Tudjuk, hogy társadalmunk fejlődése szempontjából mindenképpen szükséges lépés ez, hiszen az életmódkutatások bebizonyították azt, hogy nincs vesztegetnivaló időnk ebben a kérdésben. Minden korosztály számára lehetőséget kell biztosítani az egészséges életmódhoz, és ezt úgy tudjuk megtenni, ha helyi lehetőséget teremtünk mindenkinek a mozgáshoz és a sportoláshoz, éljenek ők akár nagyvárosokban, akár a legkisebb településeken.

Láthatjuk, hogy a cél nagyon fontos, hiszen az egészséges életmódra nevelést nem lehet elég korán elkezdni. A sport teljesebb életet biztosít mindannyiunk számára, növeli a fizikai és szellemi teljesítőképeséget, csökkenti a betegségek kialakulásának esélyét. Ezért kerül sor tehát hazánkban is a mindennapos testnevelés bevezetésére. A kormány pedig azóta is folyamatosan azon dolgozik, hogy az ehhez szükséges feltételeket a lehető legoptimálisabb módon biztosítani tudja. Eddig ezeknek a beruházásoknak a megvalósítására 38,7 milliárd forintot különített el a kormányzat.

Fontos tehát hangsúlyoznunk azt, hogy ennek a törekvésnek az eredményeként került sor a bárándi tornaterem megépítésére is. Az átadásra idén, 2016 novemberében kerül sor, biztosítva ezzel a megfelelő feltételeket a település lakóinak a sportoláshoz. A 182 millió forintból megvalósuló beruházás során egy 12-szer 24 méteres tornaterem épült. Az új létesítmény pedig lehetővé teszi azt, hogy színvonalas körülmények között legyen lehetőségük a bárándi embereknek a sportolásra.

Azt gondolom, egy ilyen létesítmény a sport mellett a helyi közösségi élet színesítéséhez is hozzájárul, helyet biztosít a kulturális, szabadidős és egyéb rendezvényeknek. Európai színvonalú tornaterem

épült, amire büszkék lehetünk és vagyunk is. A Sári Gusztáv általános és alapfokú művészeti iskola Raffay Lajos tagiskolájában az új létesítmény a diákok számára a jelenlegi iskolaépületből közvetlenül elérhető. Illetve azzal, hogy a főút felőli bejárat is kialakításra került, a település kisebb-nagyobb rendezvények megtartására is használni tudja a jövőben a tornatermet.

Bízom benne, hogy az uniós és a hazai forrásoknak köszönhetően a jövőben újabb beruházások megvalósításáról tudunk majd tájékoztatást adni. A bárándiaknak pedig gratulálok a sikeres fejlesztéshez. Köszönjük a segítséget. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. „Pusztulunk, veszünk” címmel Ander Balázs képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Múlt hét péntekén emlékeztünk halálának 92. évfordulója alkalmából a legendás földosztó miniszterre. Nagyatádi Szabó Istvánra dél-somogyi szülőfalujában, Csokonyavisonán. Valóban, szinte szószerűre illő magasztos nekrológot hallhatott a kiszgazda politikus tiszteletére összegyűlt tömeg, mind Szabó István emlékházánál, mind a református templom udvarán, mind pedig a temetőben felállított impozáns emlékműnél.

(14.40)

De elég-e a fennkölt pátoasz, ha a vidék apostola előtt akarunk fejet hajtani? És ha nem csupán az ember, hanem a politikai hagyaték előtt is le akarjuk róni tiszteletünket, akkor vajon megspórolható-e az őszinte számvetés? Van-e elég lélekbátorság a szónokban ahhoz, hogy fel merje tenni a kérdést, beérett-e Nagyatádi Szabó István vetése? Vagy a Viktor bizonyára ezt sem engedi, hiszen tényleg kényes helyzetbe kerülhet az a kormánypárti képviselő, aki az első paraszti származású országgyűlési képviselő emlékére összehívott gyűlésen, mondjuk, a vidékkel, a vidék nehéz sorsával kapcsolatos kérdéseket próbálna fölvetni a magára hagyott magyar faluval, és a sokszor másodrendűnek tekintett vidéki lakossággal kapcsolatosan, az ő mindennapi rögválóságukkal kapcsolatosan mondana néhány szót.

„Pusztulunk, veszünk” - írta Nagyatádi Szabó István kortársa, a szomszédos falu, Rinyaújlak református tanítója, Arany Bálint száz esztendővel ezelőtt. Lassan sajnos azt is kijelenthetjük, hogy elpusztultunk, elvesztünk. Az Erdősokonya és Somogyvisonta egyesüléséből született Csokonyavisona száz éve még több mint 3 ezer lelket számlált, lakosainak száma mostanra azonban a felére apadt.

És noha a fideszes Kósa Lajos szerint képtelenség, hogy innét a kilátástalanság miatt mennek a magyarok külföldre, azért csak jó lenne befejezni az elefántcsonttoronyban való önelégült kaviármajszolgatást, és szétnézni a periférikus helyzetbe süppedt

vidéki régiókban is, mondjuk, egy olyan átlagos déldunántúli megyében, mint amilyen például Somogy, ahol a települések 40 százalékára egy generációnyi időn belül a biztos halál vár, hacsak odafönt a „minden nagyon szép, minden nagyon jó” ábrándvilágában élő, mindennel nagyon meglegedett kormányzati urak végre fel nem ismerik, hogy annyi a magyar falunak, ha nem hoznak azonnal népességmegtartó intézkedéseket.

Vajon a 120 ezer somogyi lakóingatlanból miért áll üresen több mint 21 ezer, ha a kormánypropaganda szerint minden rendben van? Vajon mit szőtt volna Nagyatádi Szabó István egy olyan földárveréshez, ahol a majd' 10 ezer hektár dobra vert somogyi földért az államkasszába folyó 12 milliárd forint egyharmadát nem kérges tenyerű kiszgazdák, hanem a tíz legerősebb itteni érdekeltség pengette ki, akik közül a legnagyobb majdnem egymilliárd forintért vásárolt magának ezerhektárnyi földet? Ő bizonyára nem ilyen földosztásról álmodott.

Vajon nem tartaná-e a vidék elleni gyilkos tördőfésnek, hogy az ilyenformán befolyó pénz nem a mezőgazdaság, nem a magyar falu, nem a vidék fel-emelésére forgatják vissza, hanem az államadósság mindent elnyerő lyukas hordójába önti a kormány? Vajon mit szólna a Kanada és az EU közötti szabadkereskedelmi megállapodásra való rábólintáshoz, ahol pont ott járhatunk rosszul, ahol lehetőségeink vannak, nevezetesen, az élelmiszer-biztonság és a GMO-mentesség terén. A Földművelésügyi Minisztérium elé állított háromméteres bronzszobra talapzatára írt politikai jelmondata így szólt: „Nem sebeket ütni, hanem sebeket gyógyítani jöttünk a parlamentbe.” Mindez híven összefoglalta a dél-somogyi virágos lankák szerelmesének politikai filozófiáját.

De ha újra köztünk lenne, azért egy kacifántos káromkodás csak kiszakadna még a béketűrő, a hátán való favágást elviselő magyarságot megtestesítő Nagyatádi Szabó Istvánból is. Édesapja, a Széchenyiek egykori féltelkes jobbágya után hat hold szántó, két hold rét, kis szőlő és legelő maradt rá. Saját szorgalmával annyira vitte, hogy szerzett hozzá még 16 holdat. Röviddel halála előtt egy riportban így nyilatkozott: „Mindig nélkülözések között éltem; ha az időm engedte, erdőirtásban és napszámban dolgoztam másoknak, és így szereztem össze azt a kis vagyunkát, ami most együtt van. Negyvenöt katasztrális holdam van, de csak most, mióta a feleségem tizenöt holdat örökölt.”

A Gucci- és Vuitton-ridikülös, szűk ficsúröltönyös, magukat parasztgyereknek nevező, uborkafára felkapaszkodott és elég furcsa vagyonynyilatkozatokat bemutatók láttán még az is lehet, hogy Pista bátyánk megpödrné a bajsztát, feltűrné az inge ujját, belepökne a markába, és nekiállna kitakarítani Augiász istállóját, ahol bizony magasan áll a messzire bűzlő trágya. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: A kormány részéről az elhangzottakra Völner Pál államtitkár úr reagál. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nagyon sajnálom, hogy a képviselő úrnak nincsenek annyira mélyreható történelmi ismeretei (*Moraj a Jobbik soraiban.*), hogy igazán meg tudta volna idézni azt a kort, amelyben Nagyatádi Szabó István gazdálkodott, amelyben felnőtt, és össze tudná hasonlítani a mai viszonyokkal.

De hogy Nagyatádi Szabó Istvánról is említés essék, ő volt az egyik legnagyobb formátumú mezőgazdasági miniszterünk, valóban, és az egyik első parasztszármaszású parlamenti képviselő, a legjelentősebb kiscgazda politikusok egyike.

Már 27 évesen községi bírónak választották, gazdaságának irányítása mellett a politikai eseményeket is követte. 1904-től Somogy vármegye törvényhatósági bizottságának tagja volt. Az 1908 januárjában létrehozott Somogy Megyei Kiscgazdák Egyesületének ő lett az elnöke és egyben a lelke. A szervezet pár hónap alatt Somogy megye egész parasztságát maga mögé állította, még ennek az évnek a nyarán országgyűlési képviselővé választották, és azóta viseli neve előtt a Nagyatádi előnevet. Első képviselőházi beszédével már feltűnést keltett, amikor arra kérte képviselőtársait, hogy a földművest ne parasztnak, hanem kiscgazdának nevezzék, mivel a Dunántúlon a „paraszt” szó negatív értelmű.

A földreformtörvény 1920-as elfogadása után 400 ezer igénylő átlagosan egyhektárnyi termőföldhöz jutott - ezt csak azért említem, mert ha a mai viszonyokkal összevetjük, akkor talán lehet mondani azt, hogy ma nagyobb eredményeket tudtunk elérni -, és ő 1909-ben Szentgálon megalapította az első kiscgazda pártot (*Ander Balázs közbeszól. - Az elnök cseppet.*) Országos '48-as Függetlenségi Gazdapárt néven.

Ha nagybirtokról beszélünk, akkor megint csak azt mondom a képviselő úrnak, hogy vegye elő a történelemkönyveket, és tanulmányozza, hogy akkoriban (*Z. Kárpát Dániel: Miért kell kioktatónak lenni? Ne legyél már ennyire bunkó!*) mennyiből állt egy hitbizomány, mekkora birtokok álltak össze. Nagyatádi Szabó István munkássága, élete példaértékű a 2010-ben létrejött polgári kormány számára, amely kiscgazda szellemiségű agrárpolitika megvalósítását tűzte ki célul. Ennek jegyében döntött úgy, hogy a kis- és középzemek arányát a nagybirtokkal szemben 80 százalékosra emeli, hogy a mezőgazdaság gerinceként a családi gazdaságokat erősíti, és a magyar földműveseket a Nemzeti Földalaphoz földtulajdonhoz juttatja, törekszik a korábban szétvert feldolgozóipar újjáépítésére, és ezeket a vívmányokat Brüsszellel szemben is folyamatosan megvédi.

A „Földet a gazdáknak!” program keretében a kormány 2015 októbere és 2016 augusztusa között majdnem 200 ezer hektár termőföldet értékesített, összesen mintegy 30 ezer földműves, azaz a jogosultak egyharmada részére. Ezeknek a földeknek az értékesítése a piaci ár fölött, átlagosan mintegy 1,4 millió forint/hektár áron történt, ehhez az állam hitellehetőséget is biztosított. A 270 milliárd forintnál lehet sajnálkozni azon, hogy az államadósság-

csökkentésre fordítódik, de ha arra gondolunk, hogy mikor erős az ország, mikor tudja a gazdákat támogatni, akkor nyilván nem maradhat eladósodott állapotban.

Mindez jól illeszkedik a kormány 2010 óta folytatott politikájához. Ugyanannyi állami földet jelenleg több mint tízszer annyian használhatnak, mint 2010 előtt. Minden haszonbérbe adást megelőz egy nyilvános pályázati eljárás. Elővásárlási jog alapján minden évben több milliárd forint értékben veszünk állami tulajdonba földeket. Kiemelt prioritást élvez a közösségi földhasználat erősítése. Önkormányzatok jutottak az NFA-tól 2010 óta 15 évre szóló ingyenes vagyonkezelői joghoz. A kormány 2020-ig szóló nemzeti vidékfejlesztési stratégiát készített el, amelyen évtizedek óta nem készült el Magyarországon.

2014-2020 között mintegy 3700 milliárd forint érkezik a mezőgazdaságra és a vidékfejlesztésre, ebből 2400 milliárd közvetlenül az agrárium részére jut, 1300 milliárd pedig a vidékfejlesztési programokra.

Mindezek érdekében a kormányzat Nagyatádi nyomain továbbra is felvállalja a küzdelmet itthon és külföldön egyaránt, és számítunk minden, magyar vidékért tenni tudó és akaró nemzettársunk támogatására és cselekvő részvételére.

Köszönöm figyelmüket. (*Dr. Rétvári Bence és Ander Balázs tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjából „Kóser-magyar gasztronómiai különlegességek miatt lopott LCD-tévért Álmosd fideszes polgármestere?” címmel Kulcsár Gergely képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó!

(14.50)

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A fideszes korrupciós gépezet egy méltatlanul elhallgatott gyöngyszemére szeretném felhívni a figyelmüket napirend utáni felszólalásomban.

A közvagyon sérelmére elkövetett bűncselekmények alapos gyanúja miatt még idén tavasszal tettem feljelentést Vértesi István megyei és Ágoston Tibor Debrecen városi képviselőkkel együtt Köteles István, Álmosd község fideszes polgármestere ellen. A nyomozás még folyik, de röviden ismertetném a tudomásunkra jutott tényeket.

Nyolc olyan rendezvény költségeit próbálta elszámolni a polgármester, amelyek nem valósultak meg, így azt sem tudni, hogy a milliókat kitevő pénzeket mire költötte a Fidesz településvezetője. Csak egy példa: 2012 augusztusában Köteles polgármester úr teljesítésigazolásával körülbelül 700 liter üdítőt és ásványvizet, 121 kilogramm húst, továbbá 200 kilogramm zöldséget és gyümölcsöt tartalmazó számlát fizetett ki készpénzben az önkormányzat, azonban Álmosdon 2012-ben nem volt olyan rendezvény,

ahol ilyen jellegű és mértékű fogyasztás történt volna. Még hét hasonló fiktív rendezvény került elszámolásra, a polgármester szerint Álmosd lakóinak öröme, de valószínűsíthetően inkább a fideszes politikus vagyonának gyarapodására.

Egyébként Köteles István polgármester évek óta több százezer forint mobiltelefon-használati költséget nem hajlandó kifizetni az önkormányzat részére. Ezen túl a polgármester a képviselő-testület felhatalmazása és tudta nélkül engedélyezte több mint 3 milliárd forint kifizetését a Vesta-Invest Kft. részére, informatikai eszközök ellenértékéért. Ezt azonban nem tehetné volna meg testületi felhatalmazás nélkül, tehát törvényt sértett; de ami érdekes még ebben, hogy a Vesta-Invest tulajdonosa ekkor Kincs Henrietta volt, aki a 2014-es országgyűlési választások idején Tasó László közlekedéspolitikáért felelős államtitkár, a körzet országgyűlési képviselőjének a kampányfőnöke volt. Időközben az álmosdi képviselő-testület egyhangú döntéssel fegyelmi eljárást kezdeményezett Köteles István ellen, ezzel párhuzamosan munkaügyi per is kezdődött a fideszes polgármester ellen.

A leginkább érdekes válaszokat a település műszaki-cikk-beszerzéseivel kapcsolatban kaptuk Köteles Istvántól a munkaügyi per egyik tárgyalásán. Álmosd település ugyanis az elmúlt időszakban vásárolt gőzölős vasalót, egy 120 literes bojler (*Derűtség a Jobbik padsoraiból.*), konyhai robotgépet és LCD televíziót, csak hogy ezek a berendezések a fideszes polgármester lakásán lelhetőek fel.

Arra a kérdésre, hogy miért volt szüksége az önkormányzatnak konyhai robotgépre, és miért van ez az ő házában, Köteles azt a magyarázatot adta, hogy különleges kóser-magyar ízvilágot idéző élelmiszerfeldolgozó üzemet szeretnének létrehozni, és az otthonában szakember segítségével kísérleteznek az ételekkel. Készült már például csípős paprikába töltött ecetes torma, megkóstolni viszont sajnos még nem lehet, ugyanis egyelőre nem hivatalos a dolog. Állítása szerint a szintén beszerzett LCD tévét és egy hozzá tartozó blue-ray lejátszón az egyelőre terv szintjén létező beruházás szakmai anyagait tanulmányozza esténként. (*Derűtség a Jobbik padsoraiból.*)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez nem vicc. Komolyan gondolta a Fidesz polgármestere, hogy kóser gasztronómiai kalandjaiért közpénzből robotgépet, bojler, LCD tévét és blue-ray lejátszót vásárol magának, ami persze nem számít lopásnak, mivel a polgármesteri hivatal leltárában megtalálhatóak az említett berendezések.

Tisztelt Ház! Ugyanezt csinálja a Fidesz országsszerte, csak nagyban. Hülyének nézik az embereket, és közben nyakig vannak a korrupcióban. Gondolhatunk itt Tiba Istvánra, Mengyi Rolandra, Andy Vajnára, Farkas „Fóka” Flóriánra vagy a letelepedési kötvény Rogán-féle bizniszére. Ebbe bele fognak bukni, és a Jobbik-kormányra vár majd, hogy elszámoltassa önöket a baloldali politikusbűnözőkkel együtt.

Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány részéről Völner Pál államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Említette a képviselő úr is, hogy fegyelmi döntést hozott az önkormányzat. Ha jól emlékszem az újsághírekből, akkor a fideszes képviselők ugyanúgy megszavazták, hogy itt eljárás indult. Idézem Lázár János miniszter úr szavait - a közelmúltban itt a Házban is elmondta -, hogy mindenki maga felel a tetteiért. Remélhetőleg itt is a pártatlan hatósági kivizsgálásokat és a bírói eljárást követően fény derül az igazságra, és annak megfelelően születik döntés.

Nagyon örülök, hogy a Jobbik ennyire figyelemmel kíséri a közpénzek sorsát és aggódik miatta, bár megjegyzem, hogy ha az össze nem vethető arányú fideszes önkormányzatokat az összevethető arányú jobbikos önkormányzatokkal összemérjük, mintha több botrány bontakozna ki az önök tájékán, de ez csak egy megjegyzés volt.

A dolog másik része, hogy ha ugyanezt az erkölcsi mércét felállították maguknak, akkor hogyan van az, hogy a Kovács Béla-féle ügyben, amely a kémkedési botrányról szól, és egy lebukott kém is segítette ezt, a mai napig nem nyilvánítottak véleményt ebben az ügyben. Hogyan van az, hogy a képviselőcsoportjuk rendelkezésére álló forrásoknak egy jelentős része egy rejtélyes vállalkozó cégcsoportjánál landol? Fuvarozó és autós cégekre gondolok, amelyek komoly tanulmányokat írnak önöknek. Erre a kérdésre sem válaszoltak. De mondjuk azt, hogy a Jobbiknál lévő pénz nem közpénz, ennek a sorsa nem érdekes.

Kétarcúságuk abban is tetten érhető, hogy frakcióvezetőjüknek a kiterjedt áfacsalási ügyéről a mai napig nem nyilvánítottak objektív véleményt, csak sunnyognak ebben a dologban. Vagy egy elfelejtett ügyet is hadd említsek: Novák Előd mire gondolt, amikor arról beszélt, hogy ki akarták szervezni a Jobbik százmilliós ingatlanjait. (*Z. Kárpát Dániel: Beszélj hülyeségeket! Nincs is ingatlanunk...*)

Amíg ezeket a kérdéseket nem válaszolják meg, azt hiszem, nincs erkölcsi alapjuk arra, hogy bármilyen kifogást tegyenek a kormánypártok felé, főleg akkor, ha látható, hogy az itt felbukkanó ügyekben valószínűleg minden esetben, ahogy a miniszter úr is említette, az egyéni felelősség elve érvényesül. Köszönöm a figyelmüket. (*Z. Kárpát Dániel: Hülyeségeket beszélj! - Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Meddig még?” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Képviselő úr, ön a szó, parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igyekszem ilyenkor egy nagy levegőt venni, de előttem az államtitkár úr olyan dolgok-

ra ragadtatta magát, ami még itt is szokatlan. A hazudozás magaskolájában ön önálló katedrát kaphatna, és marha jó órákat tarthatna ott. Százmillió ingatlankiszervezéssel vádolja azt a Jobbikot, amelyiknek... (Dr. Völner Pál a Jobbik felé mutatva: *Novák Előd...*) - maradjon csöndben, én beszélek! - nincsen ingatlana. Hát hova megy ön tanácsadóként...

ELNÖK: Bocsánat, képviselő úr, én beszélek, és ezért ön letiltom. Önnek nincs arra lehetősége, hogy napirend utáni felszólalásban reagáljon egy megelőző felszólalásra. Tisztelettel arra kérem, hogy mondja el a sajátját, és maradjunk ennyiben. Parancsoljon, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Visszatérve a kormányzati hazugságspirálból a valóságba, a hétvégén Kékestetőn jártam egy kilakoltatás előtt álló devizahitel-károsult családnál. Igyekeztem az ezzel kapcsolatos kérdéseimet Varga Mihály nemzetgazdasági miniszterhez célozni, közben azért még a jegybankelnök is a teremben tartózkodott, de érdemi választ nem kaptunk. Foglaljuk hát össze öshelyettük a tényeket!

A helyzet az, hogy ma Magyarországon még mindig több mint 140 ezer ember nem képes vagy nem teljeskörűen képes fedezni az úgynevezett hiteleit, és ebből kifolyólag a 90 napon túli tartozása miatt kilakoltatás előtt állhat. Mintegy 15 ezer árverésre került sor.

El kell hogy mondjuk, hogy amíg ez a kormányzat dicshimnuszokat zeng a saját teljesítményéről, adott esetben egy román döntés, ahol felvételtől árfolyamon váltották át az úgynevezett hiteleket, sokkal kedvezőbb helyzetbe hozta az ottani adósokat, mint ahogy az itteni kormány bánt a saját állampolgáraival. Ugyanis itt nem felvételtől árfolyamon forintosítottak, hanem majdnem piaci árfolyamot sóztak a szerencsétlen károsultak nyakába, több százezer embert indokolatlanul sújtva ezzel. Ráadásul a kormányzat aláírt egy paktumot a Bankszövetséggel, Európában talán példátlan módon, kiszolgáltatva a saját állampolgárait azon kereskedelmi bankoknak, amelyek önök által elismert módon visszélések tucatjait hajtották végre.

A károsultaknak látszattmegoldásokat kínáltak, valódit nem. A magáncsőd intézménye kész csőd, becsődölt, alig pár száz szerződést tudtak kötni. A Nemzeti Eszközkezelőt tartják önök talán még az egyik legsikeresebb konstrukciónak, és a Nemzeti Eszközkezelő tekintetében bizony több mint 30 ezer embertől elvették az ingatlantulajdonát. Visszabérelhetik ezek az emberek a saját lakásaikat, házaikat. Még ez is segítségnek tűnik sokak számára, inkább, mint az utca. A probléma az, hogy ennek az intézménynek a költségvetési kerete lassan kimerül. Sajtójelentések szerint mintegy 500 szabad hely található benne. Ma, amikor a nemzetgazdasági miniszter urat kérdeztem arról, hogy mikor, milyen formában különítenek el ide költségvetési forrásokat, nem válaszolt, pedig ezeknek az embereknek, ha nem is

érdemi, de átmeneti segítségeket nyújthatna ez a konstrukció. Pár milliárd forintra lenne szó.

Pár milliárd forintra lenne szükség ide. Ez a Várba költözés töredéke lenne. De ha csak azt nézzük, hogy a letelepedésikötvény-üzletáguk közvetítői bevételeinek egy töredékéről beszélünk, akkor egészen röhejes, hogy magyar állampolgárokra, magyar károsultakra nem fordítanak ennyi pénzt. Márpedig a helyzet az, hogy ha csak az offshore bizniszük közvetítői cégek által lenyelt mintegy 100 milliárdos nagyságrendű összegének a felét ide csoportosítanák, akkor majdhogynem az összes károsult emberi helyzetbe kerülhetne. Az önök számára ez valamiért nem fontos.

(15.00)

Bár már a sajtóban lebegtették, hogy ezt a letelepedésikötvény-üzletet, a piszkos pénz megszerzésének Fidesz-KDNP-s módját adott esetben felülvizsgálják. Nem kivezetik, hanem felülvizsgálják. A valóság ezzel szemben mégis más. Amit a kezembben tartok (*Felel egy papírlapot.*), ez a Gazdasági bizottság ma elfogadott határozata, ahol a Fidesz-KDNP felülvizsgálat, kivezetés helyett egy dolgot csinál: az előttem látható, Cipruson bejegyzett közvetítő cég tevékenységét a Seychelle-szigetek területére is kiterjeszti. Ez a fideszes nemzetgazdasági jövőkép, a Seychelle-szigetektől is hoznak ide gazdag migránsokat, akik majd vásárolnak, aztán majd lejár a futamidő, természetesen vissza kell fizetni az összegeket; de úgy látszik, hogy nem elég önöknek az, hogy a kerítés környékén nem tudják kezelni a problémákat, most még a gazdag migránsokkal kapcsolatosakat sem tudják.

Az ArabianBusiness.com nevű oldal tekintetében pedig azt látjuk, hogy továbbra is hirdetik azt a kötvényt, aminek a kivezetéséről, felülvizsgálatáról már sajtóhíreket azért lebegtetnek - hangsúlyoznám, hogy inkább a felülvizsgálatáról, pedig hozzám közelebb állna a kivezetése -, de azt látjuk, hogy miközben a hitelkárosultakra pár milliárd forintot sem tudnak e tekintetben elkülöníteni, a piszkos pénz megszerzése továbbra is fontos. És egy ennyire éles helyzetben, amikor csomagban kellene elutasítani a tudatos betelepítés minden jogcímét, még mindig fontosabb önöknek az, hogy ciprusi, feltételezhetően offshore hátterű vállalkozások tevékenységét a Seychelle-szigetekre terjesszék ki. Ottani magánemberek, vállalkozók, pénzemberek jönnek be ebbe az országba, ahelyett, hogy az itteni emberek boldogulhatnának Magyarországon. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány részéről Völner Pál államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Néhány alapfogalmat tisztáz-

nék, mert különben csúsztatásnak kellene minősítenem a felszólalásának a nagy részét. Először is a migráció és az, hogy valaki tartózkodási engedélyt kap Magyarországon, nem ugyanaz a fogalom. (Mirkóczki Ádám: *Dehogynem, csak pénzzel.*) Ebben talán megegyezhetünk.

A másik része, hogyha kötvényekről beszélünk, amit képviselő úr kihangsúlyozott a beszédében, tudhatjuk jól, hogy az egy államadósság-finanszírozási eszköz. Az egy abszurd dolog, hogy az államadósság után fizetett kamat vagy jutalék összegéből lehetne bármit finanszírozni, hiszen ha nincs a kötvény, akkor nincs ez a költség, és nem bevétel, amiről beszélünk. Tehát ha nincs államadósság-finanszírozás, akkor nincs költségvetés. Ez egy állandóan jelen lévő költségelem, amelyet ily módon az adósságok megújításával lehet finanszírozni, hiszen ugyan az államadósság csökkenő pályán áll, de tudjuk, hogy ezt nem lehet pillanatok alatt nullára vinni. Az Alaptörvényben benne van, hogy 50 százalék alá kell vinni. Tehát ez a kormány, amit tudott, azt megtette az elmúlt években, és a legnehezebb gazdasági helyzetben is az államadósság-csökkentést be tudta tartani.

Ami a cserben hagyott devizaadósok kérdését illeti, képviselő úr nagyon jól tudja, itt ül 2010 óta, hogy ez a kormányzat mi mindent tett ebben a kérdéskörben, ami mintegy egymillió embert érintett. Először is a végtörlesztés kérdésére talán még mindannyian emlékszünk - vagy nem akarunk rá emlékezni, ez elképzelhető, ha kritizálni akarjuk a kormány tevékenységét, de ezzel jó néhány adóst sikerült kimenteni, több mint 130 ezer adóst. Az árfolyamgát kérdésére valamennyien emlékszünk, amikor sikerült megállítani, hogy ne tudjanak emelkedni a törlesztőrészek; az árfolyamrész alkalmazása, a pénzügyi intézmény által egyoldalú kamatköltségmentesítés következtében a fogyasztókkal szembeni elszámolási kötelezettség kimondása szintén ennek a kormányzatnak a munkáját dicséri. Jövőbeni árfolyamkockázatok elkerülésére a jelzálogtartozások és a fogyasztói hitelek forintosítása, ami jelentős lépés volt; az az árfolyamkockázat, amiről képviselő úr beszél, azóta nincsen.

Emlékszünk a forintosítás időpontjára is, hogy éppen utána volt egy nagyarányú devizakondícióromlás, amelyet sikerült kivédeni azzal, hogy a Nemzeti Bank megfelelően állapította meg a forintosításnak az időpontját. A fogyasztói hitelszerződések kamatkondícióinak átláthatóbbá és kiszámíthatóbbá tétele szintén ennek a parlamentnek a munkáját dicséri. A törlesztőképesse tehető családok számára a csődvédelem és a végrehajtási eljárások felfüggesztésének biztosítása. Az adósságaik könnyített feltételek szerinti rendezése.

Nagyon köszönöm egyébként a kérdést, mert fel tudtuk idézni mindazokat a pontokat, amelyeket tettünk ezekben a kérdésekben, amelyek 90 százalékban - most már talán kijelenthetjük, hogyha képviselő úr egy százezres nagyságrenddel számol - meg tudták oldani, elviselhetővé tették az adósságterheket.

A forintosítási törvény alapján, mint említettem, a devizahitelek 90 százalékát sikerült átváltani. Az elszámoltatási törvényben a bankoknak fizetniük kellett - arra is valamennyien emlékszünk - a különböző, általuk egyoldalúan kreált költségeknek a visszatérítésével, kamatelszámolás, devizaátváltás-költségeknek a kérdésében. Az elszámolás és a forintosítási törvények intézkedésein túl a Nemzeti Bank '16 tavaszán a pénzügyi intézmények részére ajánlást adott ki, hogy kössenek megállapodásokat késedelembe esett jelzálogadósokkal, illetve felmondott jelzáloghitelek adósaival. És végül a magáncsőd intézménye, amelyet képviselő úr is említett, éppen ezzel pontosan azok az eszközök, amelyeket említettem, azok a lehetőségek voltak azok, amelyek a magáncsőd intézményét csak korlátozott mértékben tették indokolttá az adósok számára, hogy igénybe vegyék. De ez is biztosítja, olyan megoldást teremt, amely után a lakóingatlan ugyan végrehajtás vagy kényszerértékesítés miatt nincs veszélyben, de a túladosodottak a csődvédelmi és törlesztési terhek könnyítése nélkül nem tudnának kijutni az adósságcspadából, tehát ezt a lehetőséget nyitja meg.

Tehát az a vád, hogy ez a kormány ne foglalkozna az adósokkal, a bajbajutottakkal, a devizahitelekkel, nem állja meg a helyét, mindig a lehetőségek függvényében a maximumot nyújtja a kormányzat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Mit kockáztat a Jobbik politikája a Jászságban?” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Pócs János képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Képviselő úr, öné a szó. Parancsoljon!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Mindannyian emlékezhetünk Gyurcsány Ferenc hírhedt mondatára: el lehet innen menni. Aztán volt, aki elment, volt, aki itthon maradt. 2010-ben az emberek jogos elvárása volt, hogy teremtsünk munkahelyeket, vezessük vissza az embereket a munka világába. És mi megtettük. Mára 5 százalék alá esett a munkanélküliség, ami azért is lényeges, mert 2009-ben a balliberális országlás idején még 10 százalék felett volt. A polgári kormány ezermilliárd forintokat fordított munkahelyteremtésre. Mára az ország bizonyos részein nem munkanélküliség, hanem munkaerőhiány van. És ez kétségkívül a jelenlegi kormányzásnak is köszönhető.

Emlékezhetünk, amikor Gyurcsányék 22 millió románnal riogattak, most ugyanezt teszi a Jobbik. Annak a pártnak az elnöke, amelyik pár éve még televízió-székházat rombolt volna, ma viszont engedelmesen dorombol az új gazdáinak, és az ATV-ben sztároltatja magát. (*Derültég a Jobbik soraiban.*) 2010-ben még azt mondta Ajkán az arab-magyar barátság napján, hogy szívesebben engedné be az országba az arab, mint az izraeli vagy az amerikai pénzügyintézeteket. Ma viszont már nyilván nem szívesen emlékszik erre a kijelentésére. Gondolom, azért sem, mert a minap meg azt mondta Miskolcon, hogy a magyar embereket fel kell zárkóztatni a nyugat-

európai bérekhez. Adódik a kérdés, hogy hogyan, miből. A Jobbik által hivatott arab pénzüzetek kölcsönéből? Vagy az emberiség utolsó reménye, az iszlám nevében kellene szétosztani a pénzt?

Tisztelt Elnök Úr! Azért is tartom fontosnak, hogy a tisztelt Ház falai között is szóljak minderről, mert Vona Gábor egymásnak ellentmondó zavaros kijelentéseit a vidéki hívei is másolják. Kezembem tartom a Jászság egyik Jobbik-vezérének Facebookon megjelent írását. *(Felmutat egy lapot.)* Ő azzal riogatja a lakosságot, hogy tucatszám jönnek ukránok a Jászságba. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jászságba valóban érkezett néhány kárpátaljai állampolgár, de a hír nem úgy igaz, ahogy a jobbikosok ezt terjesztik. Lássuk a tényeket! A Jászságban a válság előtti adófizetési arányt túllépték a jászsági cégek. Mára közel 40 milliárd forint a nettó járulék- és adófizetés. Jász-Nagykun-Szolnok megyében a foglalkoztatás 64 ezer fő. Ennek 40 százalékát a Jászság teszi ki, azaz közel 25 ezer főt foglalkoztatnak itt. Ilyen élénk foglalkoztatás mellett is akadnak évek óta betöltetlen munkahelyek. Mint ahogy 600 helyre erdélyi, délvidéki magyarokat vettek fel, most pedig néhány ukrán nemzetiségű munkavállalót. Vagyis a teljes foglalkoztatást tekintve nagyjából 2 százalék, 2 százalékkal akad baja a jászsági Jobbiknak.

A térség megválasztott országgyűlési képviselőjeként kérem, engedjék meg, hogy tolmácsoljam a jászsági emberek többségének a véleményét. Mi nagyon örülünk annak, ha a jász embereknek munkájuk van, sokat dolgoztunk azért, mára nagyon jó a munkához jutás esélye a Jászságban.

(15.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Megértjük, ha a hosszú hónapok óta betöltetlen munkahelyekre erdélyi, délvidéki embereket vesznek fel, annak is örülünk, ha a kárpátaljaiak segítenek nekünk. Ebből is látszik, hogy a Jobbik csak beszél a kárpát-medencei összefogásról, mi pedig megvalósítjuk azt. Persze adódik a kérdés, hogy miért is ne jöhethének dolgozni hozzánk a kárpátaljai munkavállalók. Miért volna baj, ha az ő munkájuk után fizetett adóból is épülnek jászsági iskolák, utak, kórházak? Miért kellene bezárni előttük, a bejelentett, tisztességes munkavégzők előtt az ajtót? Szorgos munkavállalók ők is. És végezetül: elvégzik a munkát helyettük a jászsági jobbikosok, vagy csak hangulatkeltésre és gyűlöletkampányra futja tőlük? Vagy talán épp azok a leghangosabbak, akik alkalmatlanok a munkavégzésre, vagy alszanak a munkahelyen, vagy éppen lenyúlják a munkáltatójukat? Pont az ilyen jobbikos munkavállalók miatt van szükség a Jászságban a vendégmunkásokra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Vona Gábor és helyi rajongói nem az igazság, nem a tények, hanem az indulatok pártján állnak, el akarják venni a jászsági emberek közös sikerét. Felénk viszont úgy tartják az emberek, hogy nem szabad beleharapni abba a kézbe, amelyik a kenyeret adja nekünk, akkor sem, ha

magyar, akkor sem, ha vendégmunkásé az a kéz. Elnök úr, köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úrnak is felhívom a figyelmét a szemléltetés házszebályszerűségének betartására.

Most pedig a kormány nevében Völner Pál államtitkár úrnak adok szót, aki válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mindenki láthatja, hogy a magyar gazdaság egyre jobban teljesít. *(Taps a Jobbik soraiban.)* Engedje meg, hogy néhány aktuális példát említsek ennek alátámasztására. 2016 második negyedévében 2,6 százalékkal bővült hazánkban a GDP, ezzel az EU negyedéves alapon második legjobb eredményét elérve. 2016 első nyolc hónapjában 7,5 százalékkal emelkedtek a reálkeresetek a nemzetgazdaságban. Idén augusztusban 11,1 százalékkal nőtt éves összevetésben az ipari termelés. A járműalkatrészek gyártása 15,7 százalékkal bővült, a feldolgozóipar 12 százalékos emelkedést mutatott. Az Unióban Magyarországon nőtt a leginkább a lakásépítési kedv a második negyedévben: a kettőnél több lakásos társasházakra kiadott engedélyek száma 230 százalékkal emelkedett az előző év azonos időszakához képest.

Egyre több innovatív cég jelenti be, hogy beruház Magyarországon. Az elektromos buszokat gyártó BYD 6,2 milliárd forintos beruházással hozza létre első európai gyárat Komáromban. Az üzleti szoftvereket fejlesztő német SAP pedig 4 milliárd forintos beruházással teremt új munkahelyeket. Mindez azzal jár, hogy a magyar nemzetgazdaságnak egyre nagyobb szüksége van megfelelő munkaerőre. *(Mirkóczki Ádám: Van, csak külföldön!)* Abból is látszik ez, hogy a munkanélküliség 4,9 százalékra csökkent, ilyen alacsony rátát 26 éve nem mértek hazánkban.

A gazdaság bővülésének természetes velejárója, hogy hiányszakmák alakulnak ki, olyan szakmák, amelyekben nincs elég jól képzett munkaerő, így ezen szakmák ismerete biztos megélhetést jelent az embereknek. A kormány nem ellenzi, ha hiányszakmába, a vonatkozó jogszabályokat betartva, akár európai uniós, akár nem uniós szomszédos országokból érkeznek munkások, hiszen ez az érintett személyeknek, cégeknek és Magyarországnak is előnyt jelent.

A hazai munkaerőpiac védelme és a magyar munkavállalók érdekeinek messzemenő figyelembevétele mellett van csak lehetőség külföldiek foglalkoztatására Magyarországon. Az engedélyezési rendszer egyik legfontosabb alapelve, hogy az Uniótól kívülről érkező munkavállalók csak akkor jogosultak Magyarországra területén munkát végezni, ha az üres álláshelyet magyar vagy uniós állampolgárral nem lehet betölteni.

A Magyarországgal szomszédos, nem uniós tagállam polgárai számára biztosított egyszerűsített engedélyezési eljárásnak szigorú feltételei vannak, amelyek kialakítása során a kormányzat Magyaror-

szág munkaerőpiaci igényeit, gazdasági érdekeit messzemenően figyelembe vette. Megjegyzendő, hogy az elmúlt évben a kiadott engedélyek száma mindössze 5 ezer volt, miközben a kvóta 59 ezer volt. Mindebből egyértelműen kitűnik a kormányzati szándék, miszerint nem külföldiekkel, hanem alapvetően magyar munkavállalókkal kívánja a kormány megoldani a vállalkozások munkaerőgondjait.

A Jobbik azonban valóban zavaros és felelőtlen politikát folytat, láthatjuk ezt abból, hogy a népszavazás és az alkotmánymódosítás kérdésében sem tudtak felülemelkedni vélt pártpolitikai érdekeiken, hol támogatták az ország védelmét, hol nem. A Jobbik felelőtlen és zavaros politikája jó példa arra, hogy a párt elnöke korábban azt mondta, hogy az iráni Forradalmi Gárdát akarja behívni választási megfigyelőnek az országba, az iszlámot pedig, ahogy többször idéztük, az emberiség utolsó reményének nevezte. Ráadásul azzal a szélsőséges Betyársereggel van kapcsolata a Jobbiknak, amelynek az elnöke nácinak vallja magát, és Vona Gábor is elismerte, hogy vannak náci barátai. A Jobbik egy zavaros háttérű párt, amely, úgy tűnik, a pénzért és a hatalomért bármire képes, akár valótlan dolgok állítására is. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Nyolc éve történt a dunaszerdahelyi gyalázat” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Magyar Zoltán képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Képviselő úr, ön é a szó. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Valóban, nyolc éve történt a dunaszerdahelyi gyalázat, amikor a helyi futballklub, a felvidéki magyarság zászlóshajója és a pozsonyi Slovan összecsapott. És hiába telt el ez a nyolc év, hiába történtek meg azok a gyalázatos események, most is a Jobbik kell ahhoz, hogy ez a Ház falai között elhangozhasson.

Az is egy átlagos szombatnak indult a részemről, hiszen otthon a kávémat szűrösöltem, és a barátokkal telefonáltunk össze izgatottan, hiszen készültünk a mérkőzésre, ugyanis mint ilyenkor általában, nem hagyjuk magára a dunaszerdahelyi magyarokat, és innen a csonka országból is szinte minden klub szurkolóiból érkeznek erősítésként, hogy együtt tudjuk biztatni a felvidéki csapatot. Akkor, amikor otthon izgatottan készültem a meccsre, még nem gondolhattam, hogy ez az emlék korántsem lesz olyan vidám, mint ahogy azt akkor gondoltam.

Már az előzmények és az ott, a helyszínen tapasztaltak is engedtek arra következtetni, hogy nem lesz egy sima nap, egy sima mérkőzés: egyrészt brutális volt a rendőri készség, sőt katonákat is láttunk, illetve kommandósokat is a városban, akik teljesen indokolatlanul vegzálták, igazoltatták és feltartották azokat, akik magyarul beszéltek, mindezt egy olyan városban, ahol a lakosság döntő-döntő része magyar.

Nem is volt egyébként komoly probléma az első félidő közepéig, hiszen nyilván verbálisan a két klub

szurkolói cukkolták egymást, hergelték egymást, de ezek nem lépték át azt a szintet, ami egyébként bármely futballmérkőzésen ne esne meg. Azonban az első félidő közepén, teljesen indokolatlanul és váratlanul, a szlovák hatóság emberei berontottak az egyik magyar szektorba, és válogatás nélkül mindenkit elkezdtek ütni. Nem számított, hogy idős, gyermek, hölgy volt-e az illető, akit csak értek, ütöttek. Szerencsétlenségemre én is a barátaimmal ebben a szektorban voltam, kaptunk mi is, és alá tudom támasztani azt egyébként, hogy valóban teljesen indokolatlan volt ez a brutális rendőráttak. Azon felvételek, mendemondák mindegyikéről, amelyeket a szlovák rendőrség és a hatóságok később érvként felhoztak, hogy miért kellett közbelépni, kiderült, hogy hazugság: vagy nem történtek meg ezek a provokációk, vagy pedig már a rendőrök brutális fellépését követően készültek azok a felvételek.

(15.20)

Nem számított az sem, hogy milyen nemű, milyen korú az illető, ahogy már mondtam, és ennek lett az eredménye az, hogy 50 sérült lett, ezek közül 24 lett súlyos; Lengyel Krisztiánt pedig mentőhelikopter szállította a pozsonyi kórházba, az akkor 18 éves fiúnak maradandó sérülései lettek, és a mai napig ő sem kapott ezért bocsánatkérést.

Az ilyen események során ott bent a tűzvonalban mindjárt értelmet nyertek azok a szavak, amelyek néhány perccel korábban egy magyar származású rendőr szájából hangoztak el és felénk figyelmeztetésként szóltak, hogy vigyázzatok, a véretek akarják. Akkor még, néhány perccel korábban nem nagyon értettük, hogy ennek ilyen súlyos valóságbeli következményei lehetnek. Azonnal felvillant bennünk a '92-es párhuzam, amikor a fradisták jártak még ennél is rosszabbul Pozsonyban. Illetve most, nyolc évvel később érdemes egy újabb párhuzamot húzni, ugyanis a jelenlegi kormány hasonló módon bánik a magyar szurkolókkal, súlyosbító tényező, hogy idehaza. Nagyjából ugyanarra számíthat ma egy magyar ultra, mint amire számíhattak nyolc évvel ezelőtt kint, Szlovákiában a magyar szurkolók.

Örülünk annak, hogy hazánk és északi szomszédunk között most jó a viszony, hiszen a modern kori népvándorlás kellős közepén nagyon fontos, hogy azok az országok, amelyek ebben a kérdésben még józanul gondolkodnak Európában, összefogjanak és együtt próbáljanak meg fellépni ezen negatív, Európa jövőjét jelentősen befolyásoló tényezők ellen. Ezzel nincs semmi problémánk, de akkor sem mehetünk el szó nélkül az ilyen cselekedetek mellett.

És mit várunk így, nyolc évvel az események után? Bocsánatkérést a szlovákoktól. Nemcsak minket, nemcsak azokat, akik ott sérülést szenvedtek, aláztak meg, hanem az egész nemzetet. De bocsánatkérést várhatnánk joggal a magyar külügytől is, amely ugyanolyan impotens módon viselkedett, mint egyébként azt az elmúlt évtizedekben bármikor tapasztalhattuk hasonló helyzetben.

És szeretnénk azt is elérni, hogy helyre legyen végre rakva a magyar szurkoló a magyar jogrendben. Igenis ki kell mondani, hogy a szurkoló nem bűnöző, még ha önök, a Fidesz-kormány ezt így is kezeli. Helyre kell tenni! És ha ez a három dolog megvalósul, akkor talán elhiszem, hogy nem kell attól félni, hogy majd megint véres pulóverben kell hazamenni egy mérkőzés után. De amíg ezek nem történnek meg, addig ez a gyalázat égő fáklyaként, égő felkiáltójelként itt lebeg a kormány feje fölött. Tehát a bocsánatkérés a minimum, amit most elvárhatunk. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Völner Pál államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Engedje meg, hogy „Nyolc éve történt a dunaszerdahelyi gyalázat” címmel elhangzott napirend utáni felszólalására az alábbi választ adjam.

November 1-jén, 2008-ban Dunaszerdahelyen a DAC és a Slovan együttesek közötti labdarúgó-mérkőzésen lezajlott eseményeket Magyarország jelenlegi kormánya utólag is elítéli. Elfogadhatatlannak tartjuk a sportot kísérő erőszak bármiféle formáját, különösen, ha az a nemzetek közötti gyűlölködés megnyilvánulásaként jelentkezik. Ebből a szempontból is figyelemmel kísérjük a határon túli magyarsággal kapcsolatos fejleményeket, és ha szükséges, kifejezésre juttatjuk az esetleges negatív tendenciák feletti aggodalmunkat.

Megnyugvással tapasztaljuk ugyanakkor, hogy a Szlovákiában működő, magyar kötődésű csapatok és sportolók esetében hasonlóan súlyos incidensekre az elmúlt évek során nem került sor. Reményünket fejezzük ki, hogy a nyolc évvel ezelőtt történekből az illetékes szlovák hatóságok is levonták a megfelelő következtetéseket, és a jövőben is biztosítani fogják a magyar vonatkozású, magyar sportolók vagy magyar csapatok és magyar szurkolók részvételével zajló sportrendezvények békés és nyugodt, a sport szelleméhez méltó megrendezését.

Engedje meg, képviselő úr, hogy azért még reagáljak a hazai hatósági fellépéseknél a hazai rendőrség munkájával kapcsolatos kijelentésére. Ezt vissza kell utasítanom. 2010 óta Magyarországon a rendőrség biztos, hogy betartja a vonatkozó jogszabályokat. Az más kérdés, hogy betartatja-e azokkal is, akik, mondjuk, nem kívánják betartani. És a magyar külügy is minden olyan esetben fellép, amikor a magyar érdekek megvédéséről van szó. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a napirend utáni felszólalások végére értünk.

Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2016. november 7-én kerül sor.

Megköszönöm képviselőtársaim, az Országgyűlés Hivatala munkatársainak a munkáját. Külön köszönöm a jegyzőkönyvvezetést.

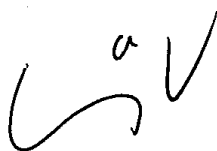
Az **ülést bezárom**. Mindenkinek szép, biztos hazatérést, nyugodalmas jó éjszakát kívánok!

(Az ülés 15 óra 23 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)